

What is Civil Society?	3	Що таке громадянське суспільство?
Legal Framework for NGOs in the United States	4	Правовий режим функціонування НКО у США
Tax-exempt Status	5	Безподатковий статус
The Foreign Agents Registration Act	8	Закон «Про реєстрацію іноземних агентів», 22 USC § 611 et seq. (FARA)
NGO Relations on the Local and International Levels	10	Відносини з НКО на місцевому та міжнародному рівні
SPOTLIGHT ON NONPROFITS	12	У ЦЕНТРИ УВАГИ – НЕКОМЕРЦІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ
RENEWING THE AMERICAN TRADITION OF CIVIL SOCIETY	16	ВІДРОДЖУЮЧИ АМЕРИКАНСЬКУ ТРАДИЦІЮ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА
CHARITABLE GIVING STATISTICS	47	СТАТИСТИКА БЛАГОДІЙНИХ ПОЖЕРТВ
NONPROFITS IMPACT MATTERS	52	ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ
Reading the Fine Print	54	Читаючи дрібний шрифт
Nonprofit Missions Matter	55	Важливість роботи НКО
Nonprofits at a Glance	60	Коротко про НКО
Nonprofits Face Challenges	64	Проблеми НКО
A Call to Action: What You Can Do?	68	Заклик до дії: що можете конкретно ви?
MYTHS ABOUT NONPROFITS	74	ПОШИРЕНІ МІФИ ПРО НЕКОМЕРЦІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Q&A ABOUT NONPROFITS	79	ЗАПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ ЩОДО НЕКОМЕРЦІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
Questions About Donations	83	Запитання щодо пожертв
Financials	86	Фінансова Інформація
Ethics And Oversight	89	Етика й нагляд
Miscellaneous Faqs	90	Інші часті запитання
PHILANTROPY	95	ФІЛАНТРОПІЯ
WHAT IS FARA? Q&A	116	ЩО ТАКЕ FARA? ЗАПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

**NON-GOVERNMENTAL
ORGANIZATIONS (NGOs) IN THE
UNITED STATES**

**НЕКОМЕРЦІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ (НКО) у
США**

*US Department of State, Bureau of
Democracy, Human Rights, and Labor*

*Державний департамент США, Бюро з
питань демократії, прав людини і праці*

<https://www.state.gov/non-governmental-organizations-ngos-in-the-united-states/>

<https://www.state.gov/non-governmental-organizations-ngos-in-the-united-states/>

January 20, 2021

20 січня 2021 р.

The United States firmly believes that a robust civil society – independent of state control or government involvement- is necessary for democracy to thrive. From the earliest days of U.S. history, civil society organizations have played a key role in protecting human rights

У США непорушно вірять, що для процвітання демократії необхідне сильне громадянське суспільство, котре не залежить від державного контролю або втручання уряду. З моменту заснування США організації громадянського суспільства відіграють ключову роль у захисті

and advancing human progress.

Civil society is a source of all-encompassing ideas, promoting everything from transparency and free expression, reversing inequality, and rescuing our environment.

Civil society in the United States encompasses a broad range of organizations that allow individuals to achieve their social, economic, and political aspirations by organizing themselves, unhindered, according to their own interests, needs, and priorities.

We are committed to the idea that the public interest is served best when private citizens and members of civil society are able to choose freely the aims, organizations, and causes they support.

Accordingly, U.S. regulations that impact civil society organizations are designed to facilitate and support the formation of non-governmental organizations (NGOs). U.S. regulations are designed, specifically, to avoid making judgments about the value or work of any given NGO. U.S. and international NGOs represent virtually every conceivable ideology, political cause, religion, social issue, and interest group.

Some are deeply engaged in the political process; others are nonpartisan, operate far from the political process, and are involved only in social issues.

The following overview explains how NGOs operate in the United States, and how they are regulated.

прав людини і забезпеченні загального розвитку і прогресу. Громадянське суспільство є джерелом всеосяжних ідей, що заторкають, крім іншого, такі найважливіші питання, як прозорість і свобода слова, боротьба з нерівністю і захист навколишнього середовища.

Громадянське суспільство у Сполучених Штатах включає в себе широке коло організацій, що дозволяють людям реалізовувати свої соціальні, економічні та політичні прагнення завдяки вільній самоорганізації відповідно до своїх інтересів, потреб і пріоритетів.

Американці віддані ідеї, що суспільство зацікавлене в тому, щоб приватні особи і члени громадянського суспільства могли вільно вибирати цілі, організації і справу, котрі вони бажають підтримувати.

Відповідно, американські закони, які регулюють діяльність організацій громадянського суспільства, мають на меті полегшувати і підтримувати створення некомерційних організацій (НКО). Наприклад, американські нормативні положення цілеспрямовано сформульовані так, щоб виключити судження про цінність роботи тієї чи іншої НКО. Тому американські та міжнародні НКО, що працюють у США, представляють практично всі можливі ідеології, політичні течії, релігії, соціальні проблеми і групи інтересів. Деякі з них беруть активну участь у політичному процесі, тоді як інші – позапартійні, функціонують поза політикою і займаються винятково соціальною проблематикою.

Подальший огляд присвячений тому, як функціонують НКО і як регулюється їхня діяльність у США.

What is Civil Society?

Civil society is the collection of social organizations, formed voluntarily by citizens to advance shared goals or interests.

This includes independent public policy research organizations, advocacy organizations, organizations that defend human rights and promote democracy, humanitarian organizations, private foundations and funds, charitable trusts, societies, associations and non-profit corporations. It does not include political parties.

Areas of Activity for NGOs in the United States

Approximately 1.5 million NGOs operate in the United States. These NGOs undertake a wide array of activities, including political advocacy on issues such as foreign policy, elections, the environment, healthcare, women's rights, economic development, and many other issues. They often develop and address new approaches to social and economic problems that governments cannot address alone.

Many NGOs in the United States operate in fields that are not related to politics. These include volunteer organizations rooted in shared religious faith, labor unions, groups that help vulnerable people, such as the poor or disabled, and groups that seek to empower youth or marginalized populations.

Indeed, NGOs exist to represent virtually every cause imaginable. Their sources of finance include donations from private individuals (American or foreign), private sector for-profit companies, philanthropic foundations, or grants from federal, state, or local government. Sources of finance may also include foreign governments. There is no prohibition in U.S. law on foreign funding of NGOs; whether that foreign funding comes from governments or non-government sources.

Що таке громадянське суспільство?

Громадянське суспільство являє собою різні форми соціальної організації, які створюють приватні особи на добровільній основі для просування спільних цілей та інтересів. Воно включає в себе незалежні організації, що займаються дослідженням державної політики, адвокацією, правозахисною діяльністю і просуванням демократії, а також гуманітарні організації, приватні благодійні фонди і трасти, товариства, асоціації та некомерційні корпорації. Громадянське суспільство не включає політичних партій.

Сфери діяльності НКО у США

У Сполучених Штатах налічується близько 1,5 млн НКО. Вони займаються широким колом проблем включно з політичною адвокацією таких питань, як зовнішня політика, вибори, навколишнє середовище, охорона здоров'я, права жінок, економічний розвиток і багато іншого. Нерідко вони займаються пошуком і розробкою нових підходів до вирішення соціальних і економічних проблем, які уряд самостійно вирішити не в змозі.

Багато НКО у США працюють в областях, що не пов'язані з політикою. До них належать волонтерські релігійні організації, профспілки, об'єднання, які допомагають вразливим групам населення (наприклад, незаможним або особам з інвалідністю), а також НКО, які прагнуть розвивати потенціал молоді або маргіналізованих груп.

Таким чином, НКО займаються практично всім спектром проблем. Джерела їхнього фінансування включають пожертвування приватних осіб (американських та іноземних), комерційних компаній приватного сектору, благодійних установ, гранти, що їх надають органи влади федерального, штатного або місцевого рівня. Серед джерел фінансування НКО можуть бути й іноземні уряди. Законодавство США не забороняє фінансування НКО з-за кордону, незалежно від того, надходить воно з урядових чи з неурядових джерел.

Legal Framework for NGOs in the United States

Starting an NGO:

In general, any group of individuals may come together to form an informal organization in order to jointly discuss ideas or common interests, and can do so without any government involvement or approval.

If a group seeks particular legal benefits, such as an exemption from federal and state taxation, it may choose to formally incorporate and register as an NGO under the laws of any of the 50 U.S. states. Individuals do not need to be U.S. citizens to create a new NGO.

Registration requirements, and forms of organizations, vary from state to state, but are generally very simple, so that anyone can incorporate an NGO in just few days at the state level.

The process typically involves providing a short description of the organization, its mission, name, the address of an agent within the state, and paying a modest fee.

Most states have a general incorporation statute that makes this process a routing matter, not subject to approval by the legislature or any other government official. This approach removes the risk that a government official might abuse his or her power in determining which organizations should be allowed to exist or not. In several states, certain NGOs formed for religious, educational and other charitable purposes must also register with a state charity official charged with protecting charitable assets and regulating the charitable solicitation of funds from the public.

Правовий режим функціонування НКО у США

Створення НКО:

Як правило, будь-яка група осіб може об'єднатися і створити неформальну організацію для спільного обговорення ідей або спільних інтересів, і зробити це можна без будь-якої участі уряду і без його дозволу.

У разі якщо така група бажає отримати будь-які правові пільги (наприклад, звільнення від штатних і федеральних податків), вона має право офіційно зареєструватися в якості НКО за законодавством будь-якого з 50 штатів США. При цьому засновниками НКО необов'язково мають бути громадяни США.

Реєстраційні вимоги до НКО та їхні організаційно-правові форми різняться від штату до штату, але, як правило, вони дуже прості, так що будь-яка особа може зареєструвати НКО на рівні штату всього за кілька днів.

Зазвичай для реєстрації потрібно надати короткий опис організації, її статутної мети, назву організації, адресу її представника у штаті, а також оплатити невеликий реєстраційний збір.

У більшості штатів є загальний закон про інкорпорацію юросіб, тому їхня реєстрація є рутинною процедурою і не вимагає затвердження певним законодавчим органом або держчиновником. Такий підхід усуває ризик того, що державний службовець може зловживати своєю владою, вирішуючи яким організаціям дозволити роботу, а яким – ні. У кількох штатах певні НКО, створені з релігійною, освітньою метою та для інших благодійних цілей, також повинні зареєструватися у спеціального чиновника штату з питань благодійності, захисту благодійних активів і регламентування збору благодійних пожертвувань у населення.

Tax-exempt Status:

Many NGOs in the United States are qualified as exempt from state and federal taxes. This legal status makes it easier for NGOs to operate as nonprofit organizations, because they do not have to pay tax on the income (funding) they receive. If an NGO wants to receive exemption from income taxation from the U.S. Federal Government, the NGO applies to the Internal Revenue Service.

There are many types of NGOs listed in the Internal Revenue Code that are eligible for tax-exempt status, and the type of benefits available depends on the type of NGO and the type of activities conducted. In general, NGOs organized exclusively for educational, religious, charitable, scientific testing for public safety, literary purposes, and certain sports, that are non-profit and do not play a partisan political role (e.g., by supporting candidates for election or attempting to influence legislation), can apply to receive exemption from federal income taxation on all income related to these purposes.

NGOs organized for political purposes receive limited tax exemptions only for income received from contributions solicited from the general public, membership dues, or fundraising events.

State governments often use the same standards for applying state income tax laws. Organizations seeking exemption from state taxes generally must file applications for exemptions with the state tax authorities.

Another feature of tax-exempt status is that contributions to some of these organizations may be tax deductible for the donor.

This provides an important incentive for citizens and corporations to donate funds to these groups.

It is important to note that the federal and state governments do not judge the value of an organization's specific activity or mission in determining that these organizations are

Безподатковий статус

Багато НКО у США звільнені від штатних і федеральних податків. Даний правовий статус полегшує роботу юрособи в якості НКО, оскільки вона не зобов'язана платити податок на дохід (тобто на фінансування). У разі якщо НКО хоче отримати від федерального уряду звільнення від прибуткового податку, вона має звернутися в податкову службу США. Податковий кодекс надає ряду НКО статус звільнених від оподаткування, при цьому тип податкових пільг залежить від різновиду НКО та її діяльності. Як правило, НКО, які займаються винятково освітньою, релігійною, благодійною, літературною, науково-дослідною діяльністю в цілях громадської безпеки, а також розвитком певних видів спорту, і не ставлять при цьому будь-яких односторонніх політичних цілей (таких, як підтримка кандидатів на виборах або спроби вплинути на законодавчий процес), мають право подати заявку на звільнення від федерального оподаткування всіх доходів, отриманих у зв'язку з провадженням статутної діяльності.

НКО, засновані для реалізації політичних цілей, мають право на обмежені податкові пільги тільки щодо доходів, отриманих у вигляді пожертвувань пересічних громадян, членських внесків або в рамках заходів зі збору коштів. Уряди штатів нерідко дотримуються того ж принципу при визначенні штатного прибуткового податку. Організації, які бажають отримати звільнення від сплати штатних податків, як правило, повинні подати заявку на звільнення від оподаткування в податкові органи штату.

Ще однією особливістю безподаткового статусу деяких НКО є те, що донор може списати пожертви на деякі з таких організацій зі своєї бази оподаткування. Це є важливим стимулом для дарування коштів НКО як для фізичних, так і для юридичних осіб.

Важливо відзначити, що визначаючи право тієї чи іншої НКО на звільнення від оподаткування, ні федеральні, ні штатні органи влади не займаються оцінкою її діяльності, цілей і завдань.

eligible for tax-exempt status.

The U.S. government, generally, does not seek to influence an organization's mission, determine how an NGO is structured, approve who runs it or serves on its board, or direct its financial management.

Instead, U.S. law generally regulates organizations by requiring regular public disclosure – through filing of information returns with the government – of an organization's funding, activities, and leadership. The regulations do not allow government officials to revoke permission to operate or tax-exempt status based on judgments about the merits of an organization's mission, activities, budget, or leadership.

Freedom of Expression and Association in the United States

There is generally very little restriction on the freedoms of expression and association of NGOs under U.S. law. Although NGOs engaged in political activities may not qualify for the most preferential tax-exempt status, the U.S. government does not prevent NGOs from undertaking advocacy for political issues or criticizing the government. The U.S. constitution provides for robust protections for freedom of expression and leaves open space for debate that is necessary in democratic societies, including protecting ideas that offend, shock, or disturb.

The United States has many laws and regulations on issues, including immigration and visas, campaign finance and lobbying, terrorism financing, and money-laundering that may affect NGOs; however, these laws are applicable to everyone and to all organizations, not exclusively NGOs.

Уряд США, як правило, не прагне впливати на цілі і завдання, визначати структуру, затверджувати керівників або давати директиви щодо фінансової діяльності НКО – законодавство США регулює їхню діяльність в цілому, вимагаючи від НКО регулярно й публічно оприлюднювати інформацію про фінансування, діяльність і керівництво НКО шляхом подачі відповідних звітів до органів влади.

Відповідно до чинного законодавства, державні чиновники не мають права відкликати дозвіл на здійснення діяльності або позбавляти НКО безподаткового статусу на підставі власних суджень про її цілі і завдання, діяльність, бюджет або керівництво.

Свобода самовираження і права на об'єднання у США

У цілому, за законодавством США обмеження свободи слова і прав на об'єднання для НКО зведені до мінімуму. І хоча НКО, що займаються політичною діяльністю, можуть і не підпадати під пільговий податковий режим, уряд США не забороняє таким НКО проводити адвокацію для підтримки своїх політичних поглядів або критикувати уряд. Конституція США надійно захищає свободу слова, забезпечуючи можливість дискусій, необхідних в демократичному суспільстві, в тому числі захищаючи право висловлювати ідеї, які можуть зачепити чийсь почуття, шокувати або викликати стурбованість.

У США існує безліч законів і нормативно-правових актів з ряду проблем включно з імміграційними та візовими питаннями, фінансуванням виборчих кампаній і лобюванням, відмиванням коштів і фінансуванням тероризму, які можуть заторкати НКО; однак ці закони стосуються всіх фізичних осіб і всіх організацій, а не тільки НКО.

Foreign NGOs in the United States

The United States hosts many foreign NGOs that do important and valuable work in our country. Foreign NGOs can register in the U.S. by filing a simple form as a non-profit entity.

Some operate as non-partisan foundations, while others are affiliated with foreign political parties and operate as think tanks and liaisons to U.S. organizations concerned with foreign policy. These foundations organize programs for their respective politicians when they come to the United States, and organize conferences, youth exchanges, and fellowships/scholarships. They also provide funding to and conduct joint projects with American NGOs.

Funded entirely by foreign governments, these foreign party institutes do not have special restrictions on their activities in the United States, can conduct meetings and publish materials freely, and are not required to provide reports to other U.S. federal government agencies, provided they register and file tax returns according to the requirements described below.

Regulation of Foreign Funding of NGOs and Foreign NGOs

Foreign Funding of U.S. NGOs

As a general matter, U.S. law imposes no limits or restrictions on the receipt of foreign funding by NGOs operating in the United States.

Of course, laws that are generally applicable to all Americans may apply to NGOs, such as restrictions on receiving contributions from a terrorist organization.

There are also restrictions on direct financial support of political candidates by foreign individuals.

Іноземні НКО у США

У Сполучених Штатах функціонує чимало іноземних НКО, які виконують важливу і цінну роботу в країні. Іноземні НКО можуть зареєструватися у США в якості некомерційної організації, заповнивши просту форму.

Деякі з них здійснюють свою діяльність в якості благодійних позапартійних організацій, інші пов'язані з іноземними політичними партіями і є аналітичними центрами, що здійснюють зв'язки з організаціями США, котрі займаються питаннями зовнішньої політики. Такі благодійні організації готують програми візитів своїх політиків до США, влаштовують конференції, займаються програмами молодіжного обміну та наданням стипендій.

Вони також фінансують і здійснюють спільні з американськими НКО проекти. Повністю фінансовані іноземними урядами, такі організації не стикаються з особливими обмеженнями у своїй діяльності у США, можуть вільно проводити збори і публікувати матеріали, і не зобов'язані звітувати перед урядом США за умови, що вони зареєстровані і подають податкові декларації відповідно до вимог, зазначених нижче.

Регулювання фінансування американських та іноземних НКО з іноземних джерел

Фінансування американських НКО з іноземних джерел

У цілому, законодавство США не накладає обмежень на отримання НКО, що працюють у США, фінансування з іноземних джерел. При цьому закони, що стосуються американських громадян, можуть застосовуватися і до НКО – наприклад, заборона на отримання фінансування від терористичних організацій. Також існують обмеження на отримання політичними кандидатами прямої фінансової підтримки від іноземних фізичних осіб.

Foreign NGOs Operating in the United States

Before foreign organizations are able to conduct activities in any particular U.S. state, they must apply for a license to conduct business in that state.

This process is similar to the incorporation process for U.S. NGOs described above. Like domestic NGOs, foreign organizations can apply to the Internal Revenue Service for recognition as charitable or social welfare organizations under the Internal Revenue Code. Although such organizations are exempt from paying taxes on their income, contributions to foreign organizations are not tax-deductible (in the absence of a special treaty providing otherwise with the country of the NGO's origin).

The Foreign Agents Registration Act, 22 U.S.C. § 611 et seq. (FARA)

FARA is a disclosure statute which requires persons in the United States who are acting as agents of foreign principals, and engaged in certain specified activities, to make periodic public disclosure of their relationship with the foreign principal, as well as disclosure of activities, receipts, and disbursements in support of those activities.

The general purpose of the Act is to ensure that the American public and its lawmakers know the source of certain information intended to sway U.S. public opinion, policy, and laws, thereby facilitating informed evaluation of that information by the government and the American people.

The Act requires any person or organization (U.S. or foreign), that is an agent of a foreign principal, to register with the Department of Justice if engaged in the U.S. in certain defined activities, and to disclose the foreign principal for which the agent works, the activities conducted, as well as receipts and disbursements in support of those activities.

Іноземні НКО, що працюють у США

Перш ніж іноземні організації зможуть почати свою діяльність у будь-якому конкретному штаті США, вони повинні подати заявку на отримання ліцензії на здійснення діяльності у даному штаті. Цей процес аналогічний процесу реєстрації американських НКО, який був описаний вище. Як і американські НКО, іноземні організації можуть звернутися до Податкової служби США для отримання офіційного статусу благодійних або соціальних організацій відповідно до податкового кодексу США. Хоча такі організації і звільняються від сплати прибуткового податку, донорам цих організацій не надаються податкові пільги (за відсутності спеціального міждержавного договору про інший порядок, укладений з країною походження НКО).

Закон «Про реєстрацію іноземних агентів», 22 USC § 611 et seq. (FARA)

Закон «Про реєстрацію іноземних агентів» – це закон про розкриття інформації, відповідно до якого особи, що діють у США в якості агентів іноземних принципалів і займаються деякими спеціально визначеними видами діяльності, зобов'язані періодично подавати інформацію про свої взаємини з іноземним принципалом, а також про свою діяльність, доходи і платежі, зроблені на підтримку зазначеної діяльності.

Головна мета даного Закону – забезпечити, щоб американській громадськості і законодавцям було відомим походження інформації, котра поширюється з метою впливу на громадську думку, нормотворчість і закони США, сприяючи в такий спосіб виваженій оцінці даної інформації зі сторони уряду і народу США.

Відповідно до цього Закону, кожна фізична або юридична особа (як американська, так й іноземна), яка є агентом іноземного принципала і займається у США деякими конкретно прописаними видами діяльності, зобов'язана зареєструватися в Міністерстві юстиції та надати інформацію про іноземного принципала, на якого вона працює, а також про реалізацію своєї діяльності, отримані активи і платежі для підтримки такої діяльності.

Foreign principals can include governments, political parties, a person or organization outside the United States (except U.S. citizens), and any entity organized under the laws of a foreign country or having its principal place of business in a foreign country.

An agent of a foreign principal is any person who acts within the United States “as an agent, representative, employee, or servant, or any person who acts in any other capacity at the order, request, or under the direction or control of a foreign principal or of a person, any of whose activities are directly or indirectly supervised, directed, controlled, financed, or subsidized in whole or in major part by a foreign principal,” and who engages in certain political or quasi-political activities.

FARA covers all “persons,” including individuals, corporations, and associations, but provides a number of exemptions from registration, including for persons whose activities are in “furtherance of bona fide religious, scholastic, academic, or scientific pursuits or of the fine arts.”

FARA also exempts from registration certain other private and nonpolitical activities, such as certain solicitations of funds for medical aid, or for “food and clothing to relieve human suffering,” and exempts from registration persons accredited to international organizations who have notified the Department of State in accordance with the provisions of the International Organizations Immunities Act.

Additional exemptions from registration are provided for diplomats and officials of foreign governments and their staffs properly recognized by the U.S. Department of State, persons whose activities are of a purely commercial nature, lawyers engaged in legal representation of foreign principals in the courts or similar type proceeding that does not involve influencing U.S. domestic or foreign policy, and those registered under the

Іноземними принципалами можуть бути уряди, політичні партії, фізичні особи або організації за межами США (за винятком громадян США), а також будь-які юридичні особи, створені відповідно до законодавства іншої країни або ті, що здійснюють основну діяльність в іншій країні.

Агентом іноземного принципала є особа, що виступає у США в «якості агента, представника, працівника, службовця чи будь-якої особи, котра діє в будь-якій іншій якості за вказівкою, на прохання чи під керівництвом або контролем іноземного принципала або особи, нагляд, керівництво, контроль, фінансування або субсидування діяльності якої прямо або опосередковано, повністю або переважно здійснюється іноземним принципалом», і яка займається певною політичною або квазіполітичною діяльністю.

Закон «Про реєстрацію іноземних агентів» поширюється на всіх «осіб» – як фізичних, так і юридичних, а також на об'єднання, передбачаючи при цьому ряд винятків, у тому числі для осіб, діяльність яких «справді спрямована на просування релігійних, навчальних, академічних або наукових цілей, а також образотворчих мистецтв».

Цей Закон, крім того, не поширюється на деякі інші види приватної та неполітичної діяльності, такі як збір коштів на медичну допомогу або на «продукти харчування та одяг для полегшення людських страждань», і звільняє від реєстрації осіб, акредитованих при міжнародних організаціях, які подали повідомлення до Державного департаменту відповідно до положень Закону про імунітет міжнародних організацій.

Реєстрації в якості іноземних агентів не підлягають дипломати і посадові особи іноземних урядів (а також їхній службовий персонал), визнані Державним департаментом США; особи, діяльність яких носить чисто комерційний характер; юристи, що представляють іноземних принципалів у судових або аналогічних розглядах, не пов'язаних із впливом на внутрішню або зовнішню політику США; особи, зареєстровані відповідно до Закону про розкриття інформації

Lobbying Disclosure Act, 2 U.S.C. § 1601 *et seq.*

про лобіювання, 2 USC § 1601 *et seq.*

Some governments have erroneously asserted that FARA restricts political freedoms in the United States. On the contrary, FARA does not inhibit freedom of expression, does not regulate the content of information disseminated, does not place any limitations on the agent's lobbying or publication of information or advocacy materials, and is neutral in its treatment of all countries.

Деякі уряди помилково стверджують, що даний Закон обмежує політичні свободи у США, тоді як насправді FARA ніяк не перешкоджає свободі слова, не регулює змісту поширюваної інформації, жодним чином не обмежує лобістської діяльності агента або публікації інформації чи матеріалів, які використовуються для адвокації і є нейтральними до всіх країн.

With regard to foreign funding, FARA imposes no limits or restrictions on the receipt of foreign funding by non-governmental organizations operating in the United States, nor does it impose a tax. The registration requirements under FARA are not tied to foreign government funding; rather, registration is required for those conducting certain activities at the request of or under the direction or control of a foreign principal, solely for the purpose of disclosure.

Щодо фінансування з іноземних джерел, то FARA не накладає якихось обмежень або заборон на отримання іноземного фінансування НКО, які функціонують у США, і не передбачає якогось оподаткування. Вимоги до реєстрації відповідно до цього Закону не пов'язані з фінансуванням з боку іноземних держав і застосовуються до тих осіб, які займаються певною діяльністю на замовлення, під керівництвом або контролем іноземного принципала виключно з метою оприлюднення даної інформації.

Additional information can be found on the FARA website located at:
<http://www.fara.gov>.

Додаткову інформацію можна знайти на сайті FARA за посиланням: <http://www.fara.gov>.

NGO Relations on the Local and International Levels

Відносини з НКО на місцевому та міжнародному рівні

Once an NGO has registered, according to the requirements summarized earlier, the U.S. government does not interfere with how the NGO accomplishes its purposes.

Після того як НКО пройде реєстрацію відповідно до вищевикладених вимог, уряд США не втручається в те, як дана НКО реалізує свої статутні цілі.

NGOs are free to recruit participants for their organizations as they wish, and need not provide notification to any government agency about its membership, activities, or outreach. Like other U.S. organizations and companies, U.S.

НКО має право залучати до роботи будь-яких осіб на свій розсуд і не зобов'язана інформувати державні органи про своїх членів, діяльність або контакти з громадськістю.

NGOs must refrain from working with governments or individuals under U.S. Sanctions, as well as with groups designated as foreign terrorist organizations, but

Як і будь-які інші організації і компанії США, американські НКО не мають права співпрацювати з урядами або окремими особами, що знаходяться під санкціями США, а також з групами, що визнані іноземними терористичними

otherwise, they are free to collaborate with foreign NGOs or foreign governments to achieve their purposes. There are no regulations that restrict U.S. NGOs from attending conferences abroad, finding donors overseas, or performing work internationally.

Not all NGOs in the United States are incorporated. It is remarkably easy to form a charitable entity in the United States.

A person can create a charitable trust simply by executing and delivering a deed, contract, or other instrument conveying the trust property to another person (or even to herself) in trust for the charitable purpose.

No government approval is required to form the trust beyond the standard requirements for signing a contract or deed conveying property, however many U.S. states require all NGOs formed for religious, educational or other charitable purposes to register with a state charity official, particularly if it will be soliciting funds from the public.

Certain NGOs—charitable 501(c)(3) organizations in particular—may be subject to some operating restrictions, including IRS rules prohibiting self-dealing (transactions with organization insiders). and excessive compensation, limiting lobbying and political activities, requiring minimum distributions for activities, and restricting certain kinds of commercial or investment activities.

In addition, state laws may impose governance restrictions, such as a minimum number governing body members or limits on the number of governing body members that may be compensated.

організаціями. При цьому вони мають право без будь-яких обмежень здійснювати спільну діяльність з іноземними НКО або урядами для досягнення своїх цілей. Не існує будь-яких норм, що обмежують участь американських НКО у конференціях за кордоном, пошук ними закордонних донорів або роботи на міжнародному рівні. Не всі НКО у США зареєстровані як юридична особа. Створити благодійну організацію у США дуже легко.

Можна заснувати благодійний траст, просто оформивши нотаріально завірений правовий документ, контракт або використавши інший інструмент, відповідно до якого якийсь актив передається в трастове управління іншій особі (або навіть самому собі) з благодійною метою.

Для того щоб створити траст, дозвіл від уряду не потрібний – необхідно всього лише дотриматися стандартних вимог – оформити контракт або нотаріально завірений договір про передачу права власності. При цьому в багатьох штатах США всі НКО, створені для релігійних, освітніх або інших благодійних цілей, зобов'язані зареєструватися в уповноваженого чиновника штату з питань благодійності, особливо якщо таке НКО збирається займатися збором коштів у населення.

Деякі НКО, зокрема, благодійні організації, зареєстровані згідно з розділом 501 (c) (3) Податкового Кодексу США, можуть підпадати під дію деяких операційних обмежень, у т. ч. під дію вимог Податкової служби США, що забороняють зловживання службовим становищем в НКО (транзакції, що приносять неправомочну вигоду співробітникам НКО) і виплату надмірної винагороди, а також тих, котрі обмежують лобістську та політичну діяльність і визначають мінімальні суми, які слід виділити для здійснення відповідних видів діяльності, і обмежують певні види комерційної або інвестиційної діяльності. Крім того, закони штату можуть накладати управлінські обмеження – наприклад, у вигляді визначення мінімальної кількості членів керівного органу НКО або обмеження максимальної кількості його оплачуваних членів.

Small Business Facts

SPOTLIGHT ON NONPROFITS

July 2019, Brian Headd, Economist

At A Glance

Nonprofits, tax-exempt organizations that further a mission instead of earning profits for their owners, are a big part of the small business sector and economy in general.

Nonprofits are around 10 percent of businesses and employment.

In 2016, nonprofits made up 7.2 percent of employers and employed 12.7 percent of private-sector workers. The average nonprofit employer has more employees than the average for-profit business (37 vs. 20 employees, respectively). (Source: U.S. Census Bureau, Statistics of U.S. Businesses)

Малий бізнес

У ЦЕНТРІ УВАГИ – НЕКОМЕРЦІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Липень 2019 р., Браян Гедд, економіст

Загальна інформація

Звільнені від оподаткування некомерційні організації, метою діяльності яких є досягнення певних суспільних цілей, а не прибуток, становлять значну частину сектору малого бізнесу та економіки загалом.

На частку НКО припадає майже 10% усіх підприємств і робочих місць

У 2016 р. в НКО було зайнято 12,7% працівників приватного сектору, а їхня частка у загальній кількості організацій, що використовують найману працю, становила 7,2%. Середньостатистична НКО, що використовує найману працю, має більше працівників (37 осіб), ніж середньостатистична комерційна організація (20). (Джерело: Бюро перепису населення США, статистика підприємництва США)

The total business share of nonprofits and their employment has stayed relatively constant over the last decade or so.

In 2008, nonprofits represented 7.2 percent of employers and 12.4 percent of employment, which was very similar to the 2016 figures. (Source: U.S. Census Bureau, Statistics of U.S. Businesses)

Like for-profit businesses, the bulk of nonprofits are small. And small nonprofits employ about half of all nonprofit workers.

Over 99 percent of nonprofits have fewer than 500 employees, and these firms represent 45 percent of nonprofit employment. The median employment of a nonprofit employer business is about 4 employees. (Source: U.S. Census Bureau, Statistics of U.S. Businesses)

Not surprisingly, nonprofits tend toward service industries.

Health, education, art, and other services represented over 90 percent of all nonprofits with employees and over 90 percent of small nonprofits. (See Chart 1.) (Source: U.S. Census Bureau, Statistics of U.S. Businesses)

Charitable nonprofits are growing in numbers.

The number of 501(c)(3) nonprofit employers is up about 30 percent over the last decade, with largely uninterrupted growth during the Great Recession. (See Chart 2.) (Source: U.S. Bureau of Labor Statistics, Business Employment Dynamics)

Протягом останнього десятиліття частка НКО в загальній кількості підприємств та показник зайнятості, що вони забезпечують, залишалися приблизно на одному рівні

У 2008 р. в НКО було зайнято 12,4% від загальної кількості працюючих, а їхня частка в загальній кількості роботодавців дорівнювала 7,2%, що дуже близько до показників 2016 р. (Джерело: Бюро перепису населення США, статистика підприємництва США)

Як і у випадку з комерційними організаціями, більшість НКО є малими підприємствами. При цьому на частку малих НКО припадає близько половини всіх працівників, зайнятих в НКО загалом

Штат понад 99% НКО не перевищує 500 осіб, при цьому на їхню частку припадає 45% усіх людських ресурсів, зайнятих в НКО в цілому. Штат НКО, що використовують найману працю, в середньому становить 4 співробітників. (Джерело: Бюро перепису населення США, статистика підприємництва США)

Недивно, що НКО працюють переважно у сфері послуг

Питома вага НКО, що використовують найману працю, у загальному обсязі послуг, пов'язаних із охороною здоров'я, освітою, культурою та іншими послугами, перевищує 90%, з них понад 90% є малими НКО (див. діаграму 1). (Джерело: Бюро перепису населення США, статистика підприємництва США)

Число благодійних некомерційних організацій постійно зростає

Кількість роботодавців-НКО, звільнених від сплати федерального податку на доходи відповідно до розділу 501(c)(3) Частини 26 Зводу законів США, за останнє десятиліття збільшилася приблизно на 30%, і навіть під час світової фінансово-економічної кризи 2008-2009 рр. вона зростала практично постійно (див. діаграму 2). (Джерело: Бюро трудової

статистики США, динаміка зайнятості у сфері підприємництва)

Pay from charitable nonprofits is similar to for-profits.

In 2017, employees of 501(c)(3) nonprofit establishments averaged pay of \$53,700 vs. \$55,500 in for-profit business locations, and the pay was higher for nonprofits in just over half of the states.

The District of Columbia and Alaska had the highest share of 501(c)(3) nonprofit establishments relative to total establishments. Idaho and South Dakota had the highest nonprofit pay premiums.

(Source: U.S. Bureau of Labor Statistics, Business Employment Dynamics) Small Business Facts are produced in the Office of Economic Research of the SBA Office of Advocacy. Questions? Email Advocacy@sba.gov

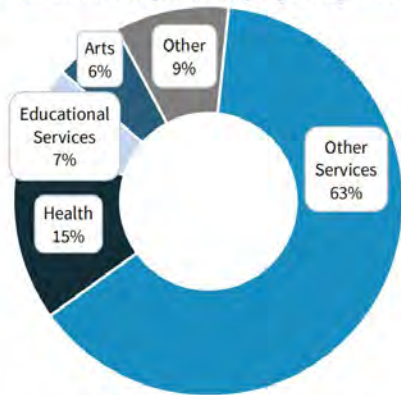
Оплата праці в благодійних НКО подібна до оплати праці в комерційних організаціях

У 2017 р. середньорічна заробітна плата в НКО, звільнених від сплати федерального податку на прибуток, склала 53 700 доларів, а в КО – 55 500 доларів, до того ж трохи більше ніж у половині штатів зарплата в таких НКО перевищувала зарплату в КО.

Округ Колумбія та Аляска мають найвищу частку неоподатковуваних НКО в загальній кількості організацій, а штати Айдахо та Південна Дакота – найвищі надбавки до зарплати працівників НКО. (Джерело: Бюро трудової статистики США, динаміка зайнятості у сфері підприємництва)

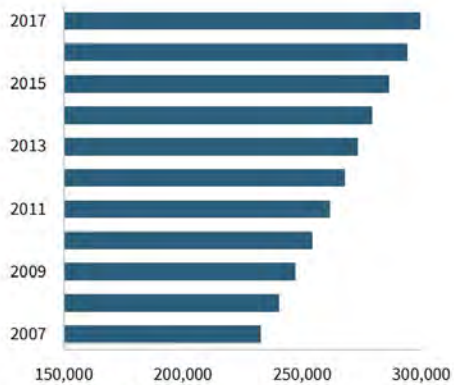
Інформація про малий бізнес надійшла з Відділу економічних досліджень Офісу із захисту інтересів малого бізнесу Управління у справах малого бізнесу. Маєте запитання? Пишіть нам на адресу: Advocacy@sba.gov

Chart 1. Small Nonprofit Employers by Industry, 2016

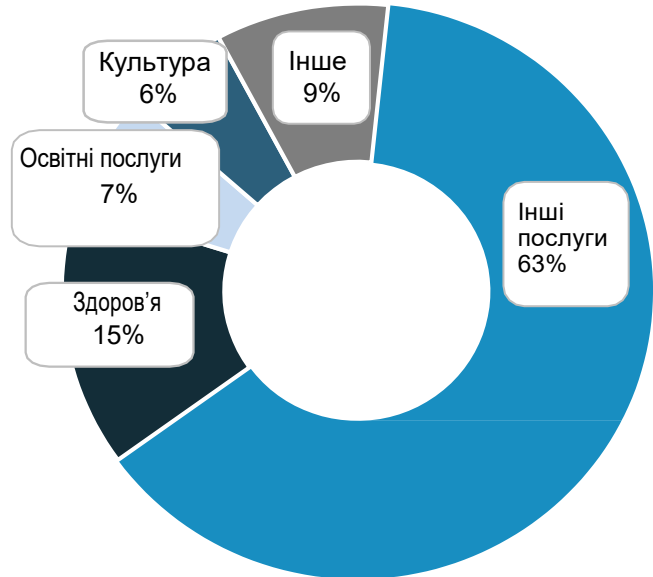
Source: U.S. Census Bureau, Statistics of U.S. Businesses.

Chart 2. Number of 501(c)(3) Nonprofit Employers

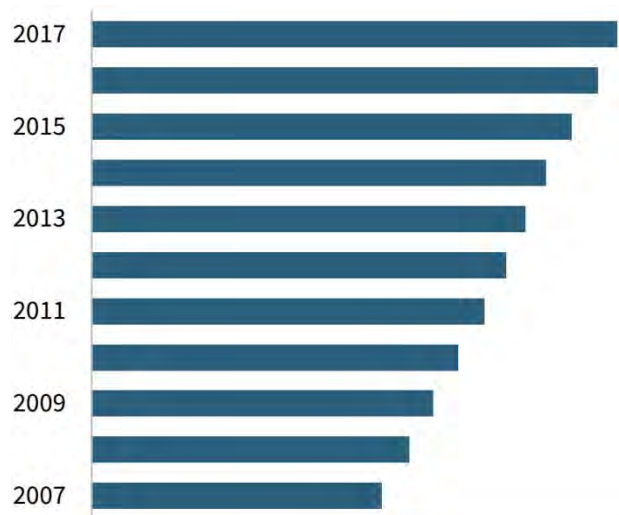
Source: U.S. Bureau of Labor Statistics, Business Employment Dynamics.

Діаграма 1. Малі НКО-роботодавці з розподілом за галузями, 2016 р.

Джерело: Бюро перепису населення США, статистика підприємництва у США.

Діаграма 2. Кількість роботодавців-НКО, звільнених від федерального податку на прибуток згідно з розділом 501(с)(3) Частини 26 Зводу законів США

Джерело: Бюро трудової статистики США, динаміка зайнятості у сфері підприємництва

RENEWING THE AMERICAN TRADITION OF CIVIL SOCIETY

SCP REPORT NO. 8-19
DECEMBER 2019

INTRODUCTION: THE AMERICAN TRADITION OF ASSOCIATION

In the fall of 1727, a dozen young men—most of them tradesmen and artisans—began meeting on Friday evenings at the Indian Head Tavern in Philadelphia.

They met to debate philosophy and current events and to exchange information and resources in the name of “mutual improvement.”

They called themselves the “Junto

ВІДРОДЖУЮЧИ АМЕРИКАНСЬКУ ТРАДИЦІЮ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

ДОПОВІДЬ SCP № 8-19 | ГРУДЕНЬ 2019 Р.

ВСТУП: АМЕРИКАНСЬКА ТРАДИЦІЯ ОБ'ЄДНУВАТИСЯ І ДІЯТИ СПІЛЬНО

Восени 1727 р. дванадцятьох молодих людей, у більшості своїй торгівці і ремісники, почали зустрічатися вечорами в п'ятницю в таверні «Голова індіанця» у Філадельфії для обговорення філософських питань і поточних подій та обміну інформацією і матеріалами для «спільного вдосконалення».

Свій дискусійний гурток вони назвали «Клубом Джунто», а очолив його

Club” and were led by an ambitious, twenty-year-old printer. His name was Benjamin Franklin.

The Junto Club was part of an early response to the end of conventional, European systems of patronage and to the emergence of a dynamic commercial order driven by impersonal markets.

Tradesmen increasingly turned to private institutions and to each other for mutual aid and credit.

Under Franklin’s leadership, however, the Junto Club would not only support its members. It would go on to establish many of the landmark institutions of colonial Philadelphia: the first subscription-based lending library in British North America, Pennsylvania’s first volunteer fire brigade, the American Philosophical Society, the Academy of Philadelphia (later the University of Pennsylvania), and the nation’s first charity hospital.

The practices that Franklin popularized in colonial Philadelphia not only made the “City of Brotherly Love” worthy of its name. They have continued throughout the history of the United States. For more than two centuries, Americans have organized themselves voluntarily to address their common problems. Many of the most consequential social movements in the United States, from abolition to temperance to civil rights, have been outgrowths of the American instinct to associate. It is one of American society’s most striking qualities.

During his visit to the United States in 1831-2, Alexis de Tocqueville marveled at the associative patterns of

амбітний двадцятирічний друкар на ім’я Бенджамін Франклін.

Клуб «Джунто» був одним із ранніх проявів реакції суспільства на занепад традиційної європейської практики особистого патронажу і постання динамічної системи на комерційній основі, рухомої безсторонніми ринковими механізмами. Ремісники і торгівці дедалі частіше зверталися до приватних установ і один до одного по взаємодопомогу та кредити.

Проте під проводом Франкліна «Джунто» пішов іще далі. Клуб не тільки підтримував своїх членів, а заснував цілий ряд знакових установ колоніальної Філадельфії: першу в британській Північній Америці публічну бібліотеку, першу в Пенсільванії добровільну пожежну бригаду, Американське філософське товариство, Філадельфійську академію, яка згодом стала Пенсільванським університетом, а також першу в країні благодійну лікарню.

Підходи, що їх популяризував Франклін у колоніальній Філадельфії, не тільки зробили її гідною свого імені «Міста братньої любові», а й продовжили свій розвиток протягом усієї історії Сполучених Штатів.

Уже майже два століття американці створюють добровільні об’єднання для вирішення спільних проблем. Багато з найбільш значущих громадських рухів у США – аболіціонізм, рух за утримання від алкоголю або на захист громадянських прав – постали завдяки прагненню американців до об’єднання, що є однією з вражаючих якостей американського суспільства.

Під час свого візиту до США в 1831-32 рр. нею захоплювався французький дипломат і філософ Алексіс де Токвіль. У першому томі своєї

American society. In the first volume of *Democracy in America*, he observed that,

Americans of all ages, all conditions, all minds constantly unite. Not only do they have commercial and industrial associations in which all take part, but they also have a thousand other kinds: religious, moral, grave, futile, very general, and very particular, immense and very small; Americans use associations to give fêtes, to found seminaries, to build inns, to raise churches, to distribute books, to send missionaries to the antipodes; in this manner they create hospitals, prisons, schools. Finally, if it is a question of bringing to light a truth or developing a sentiment with the support of a great example, they associate. Everywhere that, at the head of a new undertaking, you see the government in France and a great lord in England, count on it that you perceive an association in the United States.

Instead of patrons, Americans sought peers. In this bottom-up, participatory form of civic action, Tocqueville found that the institutional form of association could “fix a common goal to the efforts of many men.”

American associations acted in lieu of government and private industry; they provided a place for the exercise of freedom, secure against external intrusion and individuals’ atomizing tendencies and dedicated to the proposition that a whole could be

історичної праці «Демократія в Америці» він писав, що

постійне прагнення об’єднуватися в будь-які групи за інтересами притаманне американцям різного віку, соціального стану і світогляду.

Це об’єднання не тільки комерційного або виробничого характеру, а й тисячі інших різновидів: релігійно-моральні товариства, об’єднання серйозні і пустотливі, загальнодоступні й закриті, велелюдні й такі, що налічують лише кілька осіб; американці об’єднуються, щоб влаштовувати свята, засновувати духовні школи, будувати готелі, зводити церкви, поширювати книжки, посилати місіонерів до язичників та будувати лікарні, виправні заклади і школи.

Нарешті, вони об’єднуються для того, щоб знайти істину або надихнутися великим прикладом. Там, де у Франції за якимось новим починанням стоятиме уряд, а в Англії – шляхетний лорд, у США – можете бути в цьому впевнені – ви побачите об’єднання громадян.

Замість патронів-покровителів американці шукали рівних собі. Токвіль вважав, що така форма громадянської участі, закріплена на рівні суспільних інституцій і заснована на ініціативі, що йде знизу догори, здатна «об’єднати багатьох людей для досягнення спільної мети».

Об’єднання американських громадян замінювали уряд і приватний сектор, надаючи місце для того, щоб діяти вільно, без зовнішнього втручання, даючи кожному учасникові змогу працювати спільно, не розпорошуючись і створюючи потрібну синергію, з розумінням того, що разом можна

greater than the sum of its parts.

Above all, they instructed citizens in the art of self-government, instilling the democratic habits necessary to maintain the American republic. In sum, associations provided the space between government and markets in which Americans, and the communities they formed, could flourish.

Tocqueville, however, saw associations as not merely useful or beneficial for democracy, but essential to it. Association alone was responsible for the myriad functions of a democratic society: “[T]he progress of all the others depends on the progress of that one.

Even in our twenty-first-century American society, associational life ought to be at the center of thinking about our social order and public policy.

What Is Civil Society?

To appreciate fully the scope and character of these changes requires a clearer sense of what “civil society” means.

It can be a difficult concept to untangle.

Though but a single term, it has been imbued with several distinct meanings: some structural, some functional, and some normative.

Structurally, civil society constitutes a kind of “third sector” within society. It exists independently of both government, or the “public sector,” and the market, or “private sector.”

This is not to say that the State and industry do not affect civil society.

досягти більшого, ніж поодинці. Насамперед, вони вчили своїх членів мистецтву самоврядування, прищеплювали їм демократичні навички, потрібні для забезпечення існування республіки. По суті такі об’єднання громадян стали сполучною ланкою між урядом і ринком, що дало змогу американцям і створюваним ними об’єднанням досягати видатних результатів.

Токвіль, однак, вважав, що такі об’єднання не лише корисні або вигідні для демократії, а й абсолютно необхідні для неї, оскільки забезпечують належну роботу безлічі функцій демократичного суспільства: «Від них залежить ефективне функціонування всіх інших механізмів».

Тому навіть нині, в Америці 21-го століття, при обговоренні стану суспільства і державної політики в центрі уваги має бути громадське життя.

Що таке громадянське суспільство?

Щоб повністю оцінити масштаб і характер цих змін, треба мати чіткіше уявлення про те, що являє собою концепція «громадянського суспільства», яка може бути складною для розуміння.

Термін – один, але розглядається він крізь призму кількох різних аспектів: структурного, функціонального та нормативного.

Структурно громадянське суспільство є свого роду «третім сектором» усередині суспільства в цілому.

Воно існує незалежно від уряду («державного сектора») і ринку («приватного сектора»). Це не означає, що держава і ринок ніяк не впливають на громадянське суспільство. Некомерційні організації отримують фінансування від державних органів і

Non-profit organizations secure funding from government agencies and corporations, and they are shaped by public policy and the business cycle.

Conceiving of civil society as a structurally independent third sector, however, helps to highlight these interactions with the public and private sectors and emphasize a distinct purpose of civil society: to secure public goods that the market and the State fail to provide.

Structural independence enables civil society to serve a distinct functional role as a set of “mediating institutions.” In *To Empower People*, Peter L. Berger and Richard John Neuhaus described civil society as comprising “those institutions standing between the individual in his private life and the large institutions of public life.”

Institutions—the durable social arrangements we create together to achieve common goals in the course of interacting with one another—are “instituted” for a variety of reasons.

The mediating institutions “mediate” by securing for the individual a space for participation, membership, and belonging within the broader society. Where it may be impossible for an individual to directly shape, meaningfully participate in, or fully belong to mass society and its larger institutions—say, global commodities markets or the federal government—civil society provides its own institutions—schools, churches, clubs, and charities—to which one may belong and be an active participant. In this way, civil society is thought to prevent

корпорацій, а наявні в них можливості та обмеження формуються державною політикою та економічною ситуацією.

При цьому той факт, що громадянське суспільство – третій сектор – має структурну незалежність, дає змогу краще зрозуміти таку взаємодію з державним і приватним секторами та наголосити на особливому завданні громадянського суспільства, що полягає в наданні таких суспільних благ, які ні ринок, ні держава надати не можуть.

Така структурна незалежність дає змогу громадянському суспільству виконувати окрему функціональну роль системи «посередницьких інституцій». У книжці «Розширення прав і можливостей людей» Пітер Л. Бергер і Річард Джон Нейгаус пишуть, що громадянське суспільство складається з «інституцій, які стоять між індивідом з його приватним життям і великими інституціями суспільного життя».

Інституції, ці міцні соціальні механізми, створювані нами спільно для досягнення спільних цілей унаслідок нашої взаємодії один з одним, «заснуються» з цілого ряду причин.

Функція посередницьких інституцій полягає в тому, щоб дати індивідові змогу приєднатися до ширшого соціуму, стати його членом і брати участь у його діяльності. У тих випадках, коли індивід не має змоги напряму формувати масове суспільство та його найбільші інституції (такі як, наприклад, глобальні товарні ринки або федеральний уряд), брати значущу участь у їхньому житті або бути їхньою невід’ємною частиною, громадянське суспільство надає свої власні інституції – школи, церкви, клуби, благодійні організації – до яких цей індивід може приєднатися і стати їхнім активним учасником.

Таким чином, громадянське суспільство дає змогу запобігти відчуженню та віддаленню

individuals' estrangement and alienation from mass society.

In addition to this functional role, civil society also serves a normative purpose: the transmission of particular habits, values, and norms.

As the bipartisan Council on Civil Society has reported, the "essential social task" of the myriad associations that compose civil society is to "foster competence and character in individuals, build social trust, and help children become good people and good citizens."

This is most obviously seen in those institutions with explicitly pedagogical purposes, such as schools and churches.

Nearly all associations, however, are organized around a particular vision of the good, and their members—be they volunteers in a charity, elected leaders in a fraternal organization, or congregants in a house of worship—are bound by this shared vision. Through participation and leadership, members of civil society are habituated in observing their shared values, cooperating with their fellow men, and ultimately in practicing self-government. Each aspect of civil society is integral to its role in society and, in particular, its role in expanding opportunity. Its structural independence as a "third sector" helps to highlight how the actions of government or the market affect its institutions. Its functional role as a set of mediating institutions underscores how it forms individuals' relationships with the rest of society. Its normative purposes illustrate how it shapes the habits and character of entire communities.

людини від масового суспільства.

На додачу до своєї функціональної ролі громадянське суспільство виконує також нормативну роль, яка полягає в передачі певних звичаїв, цінностей і норм.

На думку двопартійної Ради з питань громадянського суспільства, «основне суспільне завдання» численних об'єднань та асоціацій, що утворюють громадянське суспільство, полягає в тому, щоб «плекати дієздатність і моральну зрілість громадян, будувати суспільну довіру і допомагати дітям ставати порядними людьми і добрими громадянами своєї країни».

Найкращими прикладами цього є установи, що переслідують безумовно виховні цілі – школи і церкви.

При цьому практично кожне таке об'єднання має власне бачення того, як саме забезпечити і надати відповідне суспільне благо, і таке спільне бачення об'єднує всіх їхніх членів – добровольців благодійної організації, обраних лідерів братств і соціальних клубів, членів конгрегації у молитовному домі.

Завдяки участі в діяльності та управлінні члени громадянського суспільства вчаться дотримуватися спільних цінностей, працювати разом із співгромадянами і, зрештою, здійснювати самоврядування.

Кожен аспект громадянського суспільства є невід'ємною частиною ролі, яку воно відіграє в соціумі, і, зокрема, в розширенні можливостей розвитку.

Структурна незалежність громадянського суспільства як «третього сектора» допомагає визначити і показати, як саме дії уряду або ринку впливають на його інституції. Його функціональна роль системи посередницьких інституцій дає змогу формувати стосунки людини з суспільством. Його нормативна роль демонструє, як воно формує звичаї та характер цілих спільнот.

Civil society is both integral for social health and irreplaceable by the market or the State.

It comprises institutions that facilitate what we do together beyond the home. Though often formed to provide material support and mutual aid, its principal contributions to society are immaterial. As articulated in the Social Capital Project's inaugural report, "What We Do Together," civil society holds our common life together by supplying "extended networks of cooperation and social support, norms of reciprocity and mutual obligation, trust, and social cohesion" and by "forming our character and capacities, providing us with meaning and purpose."

Civil Society and Opportunity

While a vibrant civil society may be an essential part of a healthy community, it also has an important role to play in expanding economic opportunity for all Americans. Indeed, civil society has the power to transform low-income neighborhoods into opportunity-rich communities. A burgeoning social science literature has highlighted the relationship between civil society and upward mobility.

For instance, economist Raj Chetty and his colleagues at Harvard University's Opportunity Insights have found strong, positive correlations between local community strength and the outcomes of children, especially low-income children, in adulthood. In particular, they found that the presence of civic associations,

Громадянське суспільство відіграє окрему роль у забезпеченні соціальної стійкості, і в цьому його не можуть замінити ні ринок, ні держава. Воно складається з інституцій, що дають змогу ефективніше провадити діяльність, яку люди здійснюють спільно поза домівкою. І хоча такі інституції часто створюються для надання матеріальної підтримки та взаємодопомоги, основний їхній внесок у життя суспільства є нематеріальним. Як зазначено в першому звіті Проекту розвитку соціального капіталу «[Те, що ми робимо разом](#)», громадянське суспільство згуртовує нас, створюючи «розширені мережі співпраці та соціальної підтримки, розробляючи норми взаємодії та взаємних зобов'язань, довіри й соціальної згуртованості», а також «формує наш характер і потенціал, надаючи нашим діям значимості і сенсу».

Громадянське суспільство і нові можливості

Крім того, що активне громадянське суспільство є невід'ємною ознакою здорової спільноти, воно також відіграє важливу роль у розширенні економічних можливостей усіх американців. І справді, громадянське суспільство здатне дати району проживання малозабезпеченого населення безліч нових можливостей. У літературі з соціальних наук дедалі частіше йдеться про взаємозв'язок між громадянським суспільством і висхідною соціальною мобільністю.

Наприклад, економіст Радж Четті та його колеги з НКО Opportunity Insights при Гарвардському університеті виявили тісний взаємозв'язок між ступенем розвитку місцевої громади та успішністю в дорослому віці, особливо вихідців із малозабезпечених сімей.

Ними, зокрема, встановлено, що наявність громадянських об'єднань, релігійних установ і некомерційних організацій (і це підтверджують

religious institutions, and non-profit organizations—as captured in social capital indices—is closely associated with higher rates of upward mobility. Even as research reveals its precise effects on economic opportunity, we understand intuitively the ways in which civil society can shape the lives and outcomes of low-income Americans.

Every institution is guided by a statement of purpose: to provide shelter, afterschool care, cultural enrichment, or political activism.

This is the means by which the institutions of civil society promote opportunity. Though not all organizations offer services that directly boost economic prospects—such as job training or tutoring—nearly all of their services are designed to meet a need. In that way, civil society as a whole contributes to the expansion of opportunity. Because civil society thrives in places where it meets a material need, it has the largest role to play in places where material needs are greatest.

Beyond the direct provision of material aid, the institutions of civil society act both as bridges to opportunity and as sites of character formation and instruction. These two-fold roles reflect the two different forms of social capital discussed in the academic literature: *bridging* and *bonding* social capital.

In the first sense of *bridging* social capital, institutions help to cultivate relationships between people who may not otherwise meet but for their common membership in an organization.

індекси соціального капіталу) тісно пов'язана з вищими показниками висхідної соціальної мобільності.

Відповідні дослідження показують, як саме громадянське суспільство впливає на економічні можливості, але ми й самі інтуїтивно розуміємо, яке значення воно може мати для життя бідніших американців.

Кожна його інституція здійснює свою діяльність відповідно до заявленої мети: надання притулку, організація дозвілля дітей після занять, підвищення культурного рівня, політичний активізм.

Саме таким чином громадянське суспільство створює нові можливості за допомогою своїх інституцій. Хоча не всі вони пропонують те, що безпосередньо сприяє покращенню економічних перспектив (наприклад, професійне навчання або репетиторство), майже всі їхні послуги призначені для задоволення будь-яких потреб. Таким чином, громадянське суспільство загалом сприяє розширенню можливостей. І тому, що воно найкраще виконує свою роль тоді, коли відгукується на матеріальні потреби, у тих місцях, де такі потреби найгостріші, найприкметніша і його роль.

Крім надання прямої матеріальної допомоги, інституції громадянського суспільства діють і як провідники нових можливостей, і як майданчики для виховання особистості та навчання. Така двояка роль відображає дві різні форми соціального капіталу, визначені в науковій літературі: *з'єднувальний* (або *відкритий*) (*bridging social capital*) та *зв'язувальний* (або *закритий*) соціальний капітал (*bonding social capital*).

Про соціальний капітал, що *з'єднує*, ідеться тоді, коли інституції допомагають розвивати стосунки між людьми, які ніколи одне з одним не познайомилися б, якби не були членами одних і тих самих організацій. Справді, громадянське суспільство – надто у своїх найактивніших формах – є осередком

Indeed, civil society—particularly its most participatory forms—serves as a locus of community life. It increases social relationships and interactions, even across traditional lines of social segregation.

Members develop relationships with those alongside whom they worship, compete, serve, learn, and work. Such patterns of social interaction are conducive to exchanging information and building trust, the social ingredients that may open doors to new opportunities, networks, and resources.

In the second sense of *bonding* social capital, institutions form and shape their members.

Through formal rules and expectations or through informal peer pressure, active membership cultivates pro-social and pro-opportunity norms—such as honesty and reliability, perseverance and prudence, responsibility and reciprocity—that are difficult to acquire elsewhere. It also prepares individuals for more active participation in other spheres by socializing them and building non-cognitive skills. These qualities redound to a person's social mobility because our economy and society tend to reward such qualities. Membership in civil society is not a quick fix for opportunity, but rather a future-oriented investment that pays dividends in the long term.

If “the leading object” of the federal government, as Abraham Lincoln maintained, is “to elevate the condition of men” and “to afford all an unfettered start and a fair chance in the race of life,” then the health of civil society ought to be considered

суспільного життя.

Громадянське суспільство активізує суспільні взаємини і взаємодію навіть крізь кордони традиційних форм соціальної сегрегації.

Члени відповідних інституцій розвивають стосунки з тими, з ким разом ходять до церкви, конкурують, працюють, служать, навчаються.

Такі моделі соціальної взаємодії сприяють обміну інформацією та зміцненню довіри – тих соціальних компонентів, що дають змогу отримати нові можливості, зв'язки і ресурси.

Соціальний капітал, що зв'язує, – це коли інституції формують і виховують своїх учасників.

За допомогою встановлених правил і вимог або неформального впливу з боку інших учасників у людини формуються якості, орієнтовані на забезпечення блага суспільства та розширення можливостей (такі як чесність і надійність, наполегливість і розсудливість, відповідальність і націленість на взаємодію), що їх складно сформувати в будь-який інший спосіб. Громадянське суспільство також готує людей до активнішої участі в інших сферах за рахунок соціалізації його членів і формування в них некогнітивних навичок. Такі якості сприяють соціальній мобільності людини, бо вони є цінними з погляду нашої економіки і нашого суспільства. Участь у житті громадянського суспільства – це не стільки спосіб отримати швидкий доступ до нових можливостей, скільки спрямована в майбутнє інвестиція, що принесе дивіденди в довгостроковій перспективі.

І якщо, як стверджував Авраам Лінкольн, «головною метою» федерального уряду є «поліпшення становища людей» та «усунення всіляких перешкод на початку життєвого шляху і надання кожній людині справедливого шансу в життєвих перегонках», то розвиток громадянського суспільства слід вважати

a priority of public policy. Civil society is an expansive concept, and its benefits extend beyond the confines of particular institutions, generating positive externalities for the wider community. For the purposes of public policy, however, civil society's narrower, opportunity-building effects should not be sacrificed for the sake of such broadly shared benefits—the alleviation of material want, the security of membership, the restoration of local authority and control. Civil society may exist for all, but it is especially vital for those individuals and communities with the fewest prospects and the greatest need.

THE STATE OF MEDIATING INSTITUTIONS

The extent to which civil society produces pro-social outcomes depends, of course, on Americans' relation to it. The Social Capital Project envisions at least four mediating institutions that can be renewed and better used either to address problems in lieu of government or to partner with government—especially local government—in the pursuit of common policy goals: neighborhoods, churches, schools, and voluntary associations. The Project also considers philanthropy to be a critical support reflecting the health of these institutions.

пріоритетом державної політики. Громадянське суспільство – це дуже широке поняття, і тому переваги, які воно забезпечує, не обмежуються рамками окремих його інституцій, але створюють значні додаткові вигоди для ширшого кола людей. Однак в інтересах належної державної політики ці вужчі функції громадянського суспільства, спрямовані на розширення можливостей, не повинні приноситися в жертву забезпеченню таких загальних благ, як зниження бідності, забезпечення місця у громаді, повернення ролі місцевих органів влади та самоврядування. Громадянське суспільство здатне приносити користь усім без винятку, проте найбільшу користь воно приносить людям і спільнотам, які є найменш захищеними і мають найгірші перспективи.

СТАН ПОСЕРЕДНИЦЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ

Наскільки громадянське суспільство спроможне забезпечити суспільні блага залежить насамперед від ставлення до нього американців. Проєкт розвитку соціального капіталу передбачає щонайменше чотири посередницькі інституції, які можна вдосконалити й використовувати ефективніше (або окремо від уряду, або спільно з ним, особливо з місцевими органами влади) для досягнення спільних цілей, а саме: місцеві громади, церква, школа, добровільні об'єднання. Крім того, в рамках цього проєкту благодійність розглядається як важлива складова, що відображає загальний стан цих інституцій.

Neighborhoods

In *To Empower People*, Berger and Neuhaus wrote that “[t]he neighborhood should be seen as a key mediating structure in the reordering of our national life.”

The neighborhood, as a mediating institution, involves a dimension of togetherness beyond oneself and even one’s family. It is where we associate with those one-time strangers who become, in their own way, friends. As the Project has written elsewhere, “[t]he communities to which we belong develop the civic skills and social norms that reinforce reciprocity, trust, and cooperation.”

The future of civil society seems all the more harrowing in light of our weakened neighborhood ties. The informal networks of support and socialization among households were once a mainstay of American life, their value perhaps only appreciated now in their virtual absence in some places. The proximity of local and state governments, however, may point to a promising avenue for reform. Where trust between individuals is low, local solutions could build more cohesive and vibrant neighborhoods. In some places, that may mean lifting or reforming barriers to development, such as zoning codes, or private activity, such as licensing and registration laws. In others, it may mean directly partnering with neighborhoods to address a common problem as modeled by community policing policies. Regardless of the specific solution, the importance ought to be clear: if we cannot trust or help our neighbors, can we reasonably expect to enjoy fully our associational life?

Місцеві громади та сусідські зв’язки

У своїй книзі «Розширення прав і можливостей людей» Бергер і Нейгаус пишуть, що «місцеві громади та сусідські зв’язки слід розглядати як ключову посередницьку структуру в розбудові життя в країні загалом».

Як посередницьку інституцію місцеву громаду характеризує спільність існування понад межі особистого життя індивіда і навіть сім’ї. Це той простір, де ми спілкуємося з людьми, яких раніше не знали, але які тепер є в певному сенсі є нашими друзями.

Як уже було сказано учасниками проєкту, «місцеві громади розвивають громадянські навички та соціальні норми, що зміцнюють взаємодію, довіру та співпрацю».

Сьогодні громадянське суспільство має дедалі похмуріші перспективи через слабшання наших сусідських зв’язків.

Цінність неформальних зв’язків між домогосподарствами, цих джерел підтримки і спілкування, що традиційно були основою американського способу життя, усвідомлюють зараз, мабуть, лише там, де вони майже повністю зникли. Тут на допомогу можуть прийти місцеві та штатні органи влади, які через реформи місцевого рівня здатні зміцнити сусідські зв’язки в районах з низьким рівнем довіри між людьми. У деяких випадках такі реформи можуть включати усунення бар’єрів для розвитку територій (наприклад, внесення змін до містобудівних норм) або приватної діяльності (зміни до законів про видачу ліцензій та реєстрацію). В інших випадках може бути потрібна пряма взаємодія з мешканцями для розв’язання наявних проблем на основі правил спільної охорони громадського порядку. Будь-яке подібне рішення має ухвалюватися, виходячи з такої думки: «Якщо ми не можемо довіряти сусідам і допомагати їм, чи живемо ми в нашому суспільстві повноцінним життям?»

Churches

Churches are perhaps America's most prominent and active mediating institutions. Tocqueville described Americans' religion as "the first of their political institutions." Compared to the rest of the Western world, America continues to be defined and shaped by a relatively robust religious life. Americans who frequently attend religious services tend to be happier, healthier, and better spouses and parents and are more likely to engage in pro-social and community-building activities. They also exhibit higher levels of volunteering, charitable giving, and participation in voluntary organizations than Americans who are less religiously involved.

While much of the research suggests only correlation between active religiosity and positive outcomes, other work has suggested a causal relationship.

For example, one study using GSS data finds that living in an area where more people share a particular faith leads to higher levels of religious participation as well as better economic and family outcomes.

The benefits of church membership appear to redound not only to attendees but to the larger community. For example, one study found a "halo effect" by which historic sacred places on average generate roughly \$1.7 million for their local economies and estimated that 87 percent of the beneficiaries of such places' community programs were not themselves parishioners. Nevertheless, attachment to religious institutions has eroded

Церква

Церкви є, мабуть, найзначнішими і найактивнішими посередницькими інституціями в США.

Токвіль називав релігію «першою з політичних інституцій США». Порівняно з рештою західного світу, релігія продовжує визначати і формувати США як країну.

Ті американці, які часто ходять до церкви, як правило, є щасливішими і здоровішими людьми, успішніше дають собі раду з подружніми та батьківськими обов'язками і частіше за інших беруть участь у громадській діяльності та повсякденному житті громади. Порівняно з невіруючими американцями, вони також частіше беруть участь у волонтерських і благодійних починаннях та добровільних організаціях.

Якщо в більшій частині досліджень на цю тему показано лише співвідношення між активною участю в релігійному житті та успішністю, у деяких ідеться також про наявність причинно-наслідкового зв'язку.

В одній із розвідок на основі даних широкого громадського опитування показано, що проживання в районі, де більше людей сповідують ту чи ту релігію, призводить до вищого рівня релігійної участі, а також до покращення економічних результатів і якості життя сімей.

Участь у житті церкви, можливо, йде на користь не тільки самим парафіянам, а й усій місцевій громаді. Наприклад, в одному з досліджень йдеться про «ефект ореолу», завдяки якому історичні святі місця приносять у місцеву економіку в середньому близько 1,7 мільйона доларів, причому 87% бенефіціарів соціальних програм цих релігійних пам'яток і центрів не є парафіянами жодної церкви.

Проте загальна відвідуваність церков щороку знижується. З 1972-го по 2018 рік частка дорослих, які відвідували церкву раз на місяць

over time. From 1972 to 2018, the share of adults who reported attending religious services once a month or more dropped from 57 to 42 percent. Over the same period, the share of adults who reported *never* having attended religious services tripled. If present trends continue, the share of never-attenders will overtake the share of frequent-attenders by 2032. Still, certain groups report greater attachment to religious institutions. For example, monthly religious attendance among blacks (59 percent) and Hispanics (50 percent) has been higher than that of whites (40 percent) in recent years. Historically, religious institutions have played a vital role in the black community especially. Black churches served as hubs for volunteering and fundraising during the civil rights movement; indeed, the movement was infused with the language and traditions of black Christianity. Black Protestants are also more likely than evangelicals or mainline Protestants to be involved in their churches beyond mere attendance—whether that be through participation in small groups or service in formal leadership or volunteer roles.

Among white adults, however, there is substantial variation in religious attendance by educational attainment. Differences in the shares of white adults who say they *never* attend religious services demonstrate this most clearly.

Among whites in 1972, the gap between the college-educated and high school dropouts who never attended religious services was only three percentage points. By 2018, the gap was nearly 20 percentage points

чи більше, впала з 57% до 42%.

За той самий період частка дорослих, які, за їхніми словами, *ніколи* не ходили до церкви, збільшилася втричі.

Якщо нинішні тенденції зберуться, то до 2032 року частка тих, хто ніколи не відвідував церкву, перевищить частку активних парафіян.

Водночас деякі групи населення ходять до церкви частіше.

Наприклад, щомісячна відвідуваність церков афроамериканцями (59%) та іспаномовними американцями (50%) останніми роками була вищою, ніж у білого населення (40%). Історично склалося так, що для афроамериканців церква відігравала особливо важливу роль.

Церкви афроамериканців були центрами волонтерської діяльності та збору коштів під час руху за громадянські права, в якому мова і традиції християн-афроамериканців узагалі посідають помітне місце.

Порівняно з євангелістами або традиційними протестантами, протестанти-афроамериканці також більш схильні брати участь у щоденній діяльності своїх церков, аніж просто відвідувати їх. Це може бути участь у роботі парафіяльних об'єднань та гуртків, у керівництві духовною громадою або волонтерській діяльності.

При цьому відвідуваність церков дорослими білими істотно відрізняється залежно від рівня освіти.

Це наочно демонструють різні категорії дорослих білих, які, за їхніми словами, *ніколи* не відвідують церкву.

Якщо 1972 року різниця між випускниками коледжів та особами, відрахованими зі школи, які ніколи не відвідували церкву, становила лише 3%, то до 2018 року розрив склав майже 20% (більше ніж у шість разів).

—more than a six-fold increase. Growing religious deinstitutionalization among less-educated whites bodes poorly for their sense of belonging.

There are multiple reasons for declining trust and participation in organized religion. For instance, cultural changes—including the sexual revolution and a greater emphasis on individualism—may have placed evolving values at odds with traditional church teachings. However, the steady breakdown of religious institutions could be attributed to a failure of the institutions themselves, including such self-inflicted wounds as abuse scandals, political polarization, and enculturation. Along the same lines, American churches may have accelerated the move toward secularization, as columnist Ross Douthat has argued, by favoring a more individualist, less community-oriented approach to participation. The trend of religious deinstitutionalization makes it less likely that individuals and families receive the benefits of membership. Given the complex nature of our society's religious commitments, deinstitutionalization might seem far beyond policymakers' jurisdiction. Of course, public policy cannot fix churches' internal problems. But policy influences the landscape within which churches and faith-based organizations operate, and it often does so in ways that prevent them from participating fully in civil society.

Instead, policy should leverage these institutions wherever possible to achieve common goals. If we are concerned about how best to meet human needs, we must not ignore or

Зростаюче відчуження від церкви серед менш освічених верств білого населення підриває їхнє почуття приналежності до громади і суспільства в цілому.

Є багато причин зниження довіри до організованої релігії та участі в ній.

Наприклад, культурні зміни, включно із сексуальною революцією та більшим акцентом на індивідуалізм, можливо, поставили систему цінностей (яка постійно змінюється), у протиріччя з традиційним церковним ученням.

Однак тривале зниження довіри до релігійних інституцій можна пояснити їхніми ж помилками, включно з такими саморуйнівними діями, як сексуальні скандали, політична поляризація та інкультурація.

Крім того, за словами публіциста Росса Давтата, американські церкви могли прискорити процес секуляризації, почавши надавати перевагу індивідуалістичному підходу, менш орієнтованому на залучення місцевих мешканців до участі в житті церкви.

Послаблення впливу церкви на суспільне життя знижує ймовірність того, що окремі особи та сім'ї скористаються перевагами участі в її діяльності.

З огляду на складну природу релігійних відносин у нашому суспільстві, цілком можливо, що секуляризація є процесом, на який законодавці вплинути не в силі.

Звичайно, державна політика не може вирішити внутрішні проблеми церков; однак вона впливає на середовище, в якому діють церкви і релігійні організації, часто заважаючи їм повноцінно брати участь у житті громадянського суспільства.

Натомість потрібно намагатися використовувати ці інституції для досягнення відповідних цілей завжди, коли це можливо. Для того, щоб якнайкраще задовольнити потреби людей, не варто ігнорувати або

downplay the role of churches or faith-based organizations in that collective effort.

Schools

For many towns and neighborhoods in America, schools serve as the loci of community life. They often provide the physical places, or “social infrastructure,” where people vote, hold community gatherings, or convene for sporting events.⁷⁸ In particular, schools that provide social services and other goods beyond the classroom are rightly thought of as “community hubs.”

School-related activities facilitate civic engagement and volunteerism that benefit an entire community.

Regular school-based community service can improve students’ civic skills, and membership in school-based organizations can increase political participation in adulthood.

In addition, one study has shown that higher levels of, or increases in, “school social capital”—defined as a sense of belonging, comfort, and happiness in one’s school—positively predict civic involvement in adulthood.

For parents and their children, schools are increasingly becoming institutions around which associational life is based. Considering the negative trends in other institutions of civil society, the positive trends in parental involvement are cause for at least some optimism.

применшувати роль церков та релігійних організацій у загальних зусиллях, спрямованих на досягнення відповідної мети.

Школи

У багатьох містах і районах Америки школи є осередками суспільного життя. Часто це місце, куди приходять проголосувати, провести громадські збори або спортивні заходи – завдяки наявності потрібної фізичної та соціальної інфраструктури.

Школи, які крім послуг навчання надають ще й соціальні та інші послуги, обґрунтовано вважаються одним із центрів життя громади.

Заходи, пов’язані зі школою, сприяють зростанню громадянської активності та розвитку волонтерської діяльності, приносячи користь усім жителям громади.

Участь у суспільно корисній діяльності, здійснюваній на базі шкіл, допомагає учням набути навичок участі в суспільному житті, а членство в шкільних організаціях сприяє політичній активності в дорослому віці.

Крім того, згідно з результатами одного дослідження, вищий рівень або збільшення «шкільного соціального капіталу» (який визначається як відчуття комфорту і радості від відвідування школи та приналежності до неї) з високим ступенем імовірності свідчать про високу громадянську активність у подальшому житті.

Для батьків та їхніх дітей школи дедалі більше стають центрами суспільного життя. На тлі негативних тенденцій в інших інституціях громадянського суспільства, зростання участі батьків у суспільно корисній діяльності на базі шкіл вселяє певний оптимізм.

Для того, щоб посилити роль школи у формуванні громадянського суспільства, слід

Enabling more parents to be involved in their children's schools and supporting schools in their many social roles could be ways of strengthening schools' place in civil society. For example, policies giving parents more workplace flexibility could allow greater participation in school functions, while local programs supporting extracurricular activities could bolster schools' function as centers of community life.

Voluntary Associations

Any portrait of American civil society would be incomplete without a diversity of voluntary associations. These local groups can have wildly different functions and flavors, ranging from Rotary Club to Little League to the Knights of Columbus. A voluntary association is defined by the activity it facilitates: individuals freely meeting and interacting with one another.

'Americans of all ages, all conditions, and all dispositions constantly form associations. They have not only commercial and manufacturing associations, in which all partake, but associations of a thousand other kinds - religious, moral, serious, futile, general or restricted, enormous or diminutive.

Wherever at the head of some new undertaking you see the government of France, or a man of rank in England, in the United States you will be sure to find an association.' — Alexis de Tocqueville

забезпечити можливість участі якомога більшої кількості батьків у її житті й надати школам підтримку в усіх їхніх починаннях у соціальній сфері.

Наприклад, розробка нових нормативів у сфері зайнятості, що передбачають для батьків гнучкіші графіки роботи, могла б забезпечити їхню активнішу участь у шкільних заходах, а місцеві програми на підтримку громадських заходів на базі шкіл могли б посилити роль шкіл як центрів суспільного життя.

Добровільні об'єднання

Огляд громадянського суспільства у США був би неповним без розповіді про добровільні об'єднання. Такі місцеві асоціації – «Ротарі-клуб», «Мала ліга» або «Лицарі Колумба» – можуть мати найрізноманітніші форми та цілі.

Вони називаються добровільними, бо створені для зустрічей та вільного спілкування зацікавлених людей. «Постійне прагнення об'єднуватися в будь-які групи за інтересами притаманне американцям різного віку, соціального стану і світогляду. Це об'єднання не тільки комерційного або виробничого характеру, а й тисяча інших різновидів: релігійно-моральні товариства, об'єднання серйозні і неважливі, загальнодоступні й закриті, велелюдні й такі, що налічують лише кілька осіб; американці об'єднуються, щоб влаштовувати свята, засновувати духовні школи, будувати готелі, зводити церкви, поширювати книжки, посилати місіонерів до язичників, будувати лікарні, виправні заклади та школи. Нарешті, вони об'єднуються для того, щоб знайти істину або надихнутися великим прикладом. Там, де у Франції за якимось новим починанням стоятиме уряд, а в Англії – шляхетний лорд, у США – можете бути в цьому впевнені – ви побачите об'єднання громадян», писав Алексіс де Токвіль.

Поряд із суспільними благами в широкому

Along with broader communal benefits, voluntary associations provide more tangible benefits even to those not directly involved.

For example, from 2007 to 2011, fraternal organizations created an average of over \$3.8 billion in benefits to the economy through their charitable and voluntary activities, and provided an average of roughly \$500 million in charitable and community assistance.

Philanthropy

Charitable giving is generally not considered to be a mediating institution like churches or schools.

Nevertheless, it is closely related to civil society, as both a diagnostic indicator and a stimulus, and therefore belongs in any complete portrait of American civil society.

Because networks of interdependence tend to encourage charitable giving, philanthropy provides an additional lens through which to diagnose the health of civil society.

“Altruism,” Putnam writes, “is an important diagnostic sign of social capital”—a thriving philanthropic sector, in other words, suggests that civil society is thriving as well.

Philanthropy also serves as a stimulus, as it supports the institutions that create valuable social capital.

Philanthropy funds civil society, providing direct financial support to social-capital-building organizations.

Such support is particularly

сенсі добровільні об’єднання приносять цілком реальні й такі, що піддаються кількісній оцінці, результати, користь від яких отримують і члени об’єднань, і інші громадяни.

Так, з 2007-го по 2011 рік за рахунок благодійної та волонтерської діяльності соціальні клуби забезпечили надходження в економіку на суму понад 3,8 мільярда і надали благодійну допомогу в розмірі близько 500 мільйонів доларів.

Благодійність

Благодійність зазвичай не вважається інституцією, що здійснює посередницьку функцію, як це роблять церкви або школи.

Проте, вона має важливе значення для громадянського суспільства, бо є як показником стану, так і стимулом, і тому для повноти картини має бути включена в будь-який повноцінний огляд американського громадянського суспільства.

Оскільки громадянське суспільство, як правило, заохочує благодійну діяльність, вона свідчить про його стан. «Альтруїзм, – писав політолог Р.Д. Патнем, – є важливим показником соціального капіталу».

Іншими словами, розвинений філантропічний сектор вказує на те, що громадянське суспільство також перебуває на високому рівні розвитку.

Благодійність також є стимулом, оскільки підтримує інституції, що створюють цінний соціальний капітал.

Благодійність «спонсорує» громадянське суспільство, даючи змогу організаціям, що створюють соціальний капітал, отримувати конкретну фінансову підтримку, що особливо важливо, коли єдиним іншим джерелом

important when government is the only alternative funding source.

When people support philanthropic causes themselves, government has less reason to do so, reducing the risk of crowd-out.

Moreover, a vibrant philanthropic culture can strengthen norms and behaviors that tend to promote a healthier associational life, such as volunteering and cooperating.

In some respects, philanthropy appears to be doing relatively well. Charitable giving has risen over time, reaching \$428 billion in 2018, and the variety of missions it supports reflects the pluralism still present in civil society.

фінансування є держава.

Якщо громадяни підтримують благодійні ініціативи самостійно, в уряді залишається менше можливостей для того, щоб відсунути такі ініціативи на другий план.

Ба більше, розвинена культура благодійності допомагає зміцнити норми і моделі поведінки, що дають змогу побудувати ефективніші суспільні відносини, – наприклад, волонтерство та спільні проекти.

Загалом благодійність у США розвинена досить добре. Обсяги благодійності за останні роки зросли, сягнувши 2018 року 428 мільярдів доларів, а те широке коло завдань, на які вона спрямована, свідчить, що громадянське суспільство, як і раніше, демонструє плюралізм.

PUBLIC POLICY: PRINCIPLES & RECOMMENDATIONS

Spurring Local Innovation

Though federal policymakers may not be qualified to design programs, they may be positioned to assist local efforts addressing social problems. In too many cases, the challenge is not to implement a solution, but to find one.

As part of an effort to encourage experimentation, the federal government might consider new funding mechanisms or tools that lower the costs of innovation.

Place-based, Tax-advantaged Investment. Place-based investment programs seek to revive economically distressed areas by offering preferential tax treatment on certain new investments.

The Tax Cuts and Jobs Act, for example, created Opportunity Zones, which use reduced capital gains taxes to encourage investment in roughly 9,000 low-income Census tracts. Based on investment totals, Opportunity Zones constitute the largest federal community investment program in the modern era.

Research on past place-based investment schemes indicates that such programs have been generally ineffective in promoting economic opportunity.

To the extent that Opportunity Zones and other place-based programs correct their predecessors' deficiencies, they might have the potential to revitalize neighborhoods and expand opportunity.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА: ПРИНЦИПИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ

Стимулювання інновацій на місцевому рівні

Хоча федеральні нормотворчі органи можуть не мати права на розробку місцевих програм, вони часто здатні допомогти вирішенню соціальних проблем на місцях. Адже завдання найчастіше не в тому, щоб реалізувати рішення, а в тому, щоб знайти його.

У рамках зусиль із заохочення пошуку рішень федеральний уряд міг би розробити нові механізми фінансування інновацій або інструменти для зниження витрат на них.

Локальні інвестиції з податковими пільгами. Локальні інвестиційні програми спрямовані на поживлення економічно неблагополучних районів за рахунок застосування пільгового оподаткування деяких видів нових капіталовкладень.

Наприклад, ухвалення Закону про скорочення податків і створення робочих місць дало змогу створити так звані «зони можливостей», в яких застосовують знижені податки на приріст капіталу для залучення інвестицій до приблизно 9000 переписних районів (підрозділів округу, визначених для цілей проведення перепису) з малозабезпеченим населенням. З огляду на загальний обсяг залучених інвестицій, програма створення зон можливостей є найбільшою сучасною федеральною програмою інвестування коштів на місцевому рівні.

Дослідження попередніх локальних інвестиційних програм показало їхню малу ефективність для розширення економічних можливостей. Якщо програма створення зон можливостей та інші локальні програми дадуть змогу виправити недоліки попередніх програм,

Future programs might consider incorporating social capital-oriented metrics into eligibility requirements or encouraging investments in social ventures, not merely conventional development projects.

Social Entrepreneurship.

Policymakers might also encourage social entrepreneurship by replicating the funding models of successful philanthropies.

Private philanthropists and institutional investors have adopted alternatives to the traditional grant-making process in recent years.

One approach, “venture philanthropy,” builds on a more results-oriented philosophy, seeking greater upfront research and partnership.

Compared to conventional philanthropy, the funding commitments are larger and longer-term, more oriented toward organizational growth and capacity, and conditional on intermediate results.

The investor takes a more active role in managing the organization and activities it funds. For example, LIFT Philanthropy Partners in Vancouver, Canada, invested in KidSport Canada to expand its efforts to help poor children pay for registration fees and equipment for organized sports.

Another example is the Obama-era Social Innovation Fund, which gave money not directly to social-service organizations, but to venture philanthropy funds with established track records, according to specific performance criteria.

It also included a private matching-funds requirement, to ensure that it was supporting what were truly public-private partnerships.

це допоможе оживити економічно неблагополучні райони та надати їм нові можливості. У майбутньому можна було б передбачити включення показників соціального капіталу до кваліфікаційних вимог програм або залучення інвестицій не тільки під звичайні проєкти розвитку, а й під соціальні проєкти.

Соціальне підприємництво. Нормотворчі органи могли б також стимулювати соціальне підприємництво, взявши за взірець модель фінансування успішних благодійних організацій. Останніми роками приватні благодійні організації та інституційні інвестори демонструють новаторські підходи до надання грантів.

Один із таких підходів має назву «венчурна філантропія» і орієнтований на досягнення конкретніших результатів на основі масштабних досліджень і ширшого партнерства.

Порівняно зі звичайною благодійною діяльністю грантодавці беруть на себе вагоміші фінансові зобов'язання на довший термін, і ці вкладення орієнтовані на організаційне зростання і збільшення потенціалу й залежать від проміжних результатів. Інвестор у цьому випадку відіграє активнішу роль в управлінні організацією та діяльністю, яку фінансує. Наприклад, компанія LIFT Philanthropy Partners із Ванкувера (Канада) інвестувала в компанію KidSport Canada, щоб розширити її можливості з надання допомоги дітям із малозабезпечених сімей в оплаті реєстраційних внесків та обладнання для організованих видів спорту. Інший приклад – Фонд соціальних інновацій часів президентства Обама, що надавав кошти не безпосередньо організаціям соціальних послуг, а венчурним благодійним фондам, які добре зарекомендували себе (на основі чітких критеріїв ефективності). Фонд також вимагав, щоб на додаток до державних залучався такий самий обсяг приватних коштів, забезпечуючи цим підтримку проєкту, який ставав справжнім державно-приватним партнерством.

Another model, known as “impact investing,” supports start-up ventures that include a focus on social impact, often through a “microfinance” approach that targets smaller entrepreneurs lacking access to conventional credit channels.

Benefit Chicago, for example, is a program that combines funds from the MacArthur Foundation, the Chicago Community Trust, and individuals and institutions investing through Calvert Impact Capital to seed a variety of commercial enterprises addressing unmet needs and social problems in the city.

Social Impact Bonds.

Social impact bonds (SIBs) are a pay-for-success investment tool that replicates equity investment in the non-profit sector. Private investors provide funds to a government agency or non-profit organization to fund a capital-intensive project addressing a social problem.

They receive returns only if targeted outcomes are achieved, in which case the public agency passes on part of the savings realized by the intervention.

An example of such a SIB is the Utah High Quality Preschool Program, an intervention that has successfully reduced the need for special education among an initial group of low-income preschoolers.

Policymakers could seek to replace conventional grant-writing with similar public-private funding options that reward success and innovation in the delivery of social services.

Ще одна модель, відома як «імпакт-інвестування», спрямована на підтримку соціальних стартапів, найчастіше за допомогою мікрофінансування малих підприємств, що не мають доступу до традиційних кредитних каналів.

Програма Benefit Chicago, наприклад, об'єднує кошти Фонду Макарута, Громадського фонду Чикаго, а також приватних осіб та установ, що інвестують через інвестиційну компанію Calvert Impact Capital у створення цілого ряду різних комерційних підприємств, які мають задовольнити існуючі потреби та вирішити соціальні проблеми міста.

Облігації соціального впливу. Облігації соціального впливу (ОСВ) є інвестиційним інструментом, що дає змогу інвесторам брати участь у вирішенні соціальних проблем і, в разі успішності, отримати фінансовий дохід. Інвестування здійснюється в некомерційному секторі. Приватні інвестори надають кошти державній установі або НКО для фінансування капіталомісткого проекту, спрямованого на розв'язання соціальної проблеми. Інвестори отримують прибуток лише в разі отримання поставлених результатів, і в цьому випадку державна установа передає частину коштів, заощаджених завдяки успішному здійсненню проекту.

Прикладом ОСВ є програма підвищення якості дошкільної освіти в штаті Юта, яка дала змогу успішно скоротити потребу в спеціальній освіті серед початкової групи дошкільнят із малозабезпечених сімей.

За допомогою відповідних регламентуючих інструментів традиційні гранти можна було б замінити подібними моделями державно-приватного фінансування, в яких винагорода безпосередньо залежить від успішності забезпечення соціальних послуг і використуваних при цьому інновацій.

Information sharing.

States, localities, and private actors should have access to public information about the success of programs and policies that receive public funding.

Policymakers might consider the creation of a new clearinghouse or the expansion of an existing one, such as the Institute of Education Sciences' What Works Clearinghouse, which compiles and summarizes scientific research on education and human services programs, practices, and policies.

Evaluating Success.

Private organizations made eligible to administer programs should also be regularly evaluated for success through rigorous data-collection and empirical return-on-investment requirements.

The incorporation of randomized controlled trials and other forms of "evidence-based policymaking" could help policymakers determine which organizations and practices deserve continued support and which do not. Policymakers, however, must be careful not to use such studies merely as post facto support of predetermined policy conclusions.

Empowering Local Decision-Making

Alongside increased experimentation, federal policymakers can strengthen civil society and local initiatives by maximizing the flexibility of existing programs. Restoring greater autonomy to state and local governments, private organizations, and citizens ought to be a principal

Обмін інформацією. Штати, населені пункти і приватні суб'єкти повинні мати доступ до публічної інформації про успішність програм і стратегій, що фінансуються державою. Нормотворчі органи могли б розглянути питання про створення нового інформаційного центру або розширення вже наявного – наприклад,

Аналітичного центру What Works Інституту педагогічних наук, який збирає та узагальнює результати наукових досліджень програм, методів, правил і норм у галузі освіти та соціальних послуг.

Оцінка успішності. Приватні організації, допущені до управління програмами, також повинні регулярно оцінюватися на предмет їхньої успішності за допомогою ретельного збору даних і перевірки на відповідність вимогам до рентабельності інвестицій, визначеним окремо в кожному випадку.

Рандомізовані контрольовані дослідження та інші форми розробки правил і норм на основі доказового методу могли б допомогти нормотворчим органам вирішити, які організації та методи роботи заслуговують на подальшу підтримку, а які ні.

При цьому нормотворчі органи не повинні використовувати такі дослідження лише постфактум на підтримку висновків щодо норм і правил, зроблених раніше.

Розширення можливостей для ухвалення рішень на місцевому рівні

Крім активнішого пошуку нових рішень, нормотворчі органи на федеральному рівні можуть зміцнити громадянське суспільство і місцеві ініціативи, забезпечивши максимальну гнучкість наявних програм. Відновлення більшої автономії штатних і місцевих органів влади, приватних організацій і громадян має стати основною метою вироблення політики на

goal for a policy agenda committed to subsidiarity.

In an effort to strike the appropriate balance between self-government, local accountability, and oversight, federal policymakers could consider a number of reforms to the ways that programs are currently funded and administered.

Indirect Funding.

Unlike a funding structure in which government provides funds directly to an organization, indirect funding essentially enables government funds to flow through an individual beneficiary. Indirect funding options include, but are not limited to, vouchers, certificates, tax credits, and reimbursements for co-paid services. Vouchers, in particular, received considerable attention during the George W. Bush administration.

The Access to Recovery voucher program, for example, was one effort to expand the range of organizations available to addicts seeking drug treatment services.

In addition, educational voucher and tax credit programs are widely used across all levels of government. Such programs would be encouraged under a model of “educational pluralism.”

Indirect funding helps facilitate greater participation from faith-based organizations in the provision of public services. Because funding results from the “genuinely independent choice” of individual beneficiaries, the Supreme Court has ruled that indirect aid programs do not violate the Establishment

основі субсидіарності.

Для того, щоб знайти належний баланс між самоврядуванням, підзвітністю на місцевому рівні та наглядом, федеральні нормотворчі органи могли б розглянути можливість реформування поточних механізмів фінансування та управління програмами.

Непряме фінансування.

На відміну від такої форми фінансування, за якої уряд надає кошти безпосередньо організації, непряме фінансування передбачає надходження державних коштів до відповідної організації через конкретну людину, зацікавлену в отриманні послуги.

Непряме фінансування надається, крім іншого, за допомогою таких механізмів, як ваучери, сертифікати, податкові пільги та відшкодування витрат у рамках співстрахування.

Ваучери, зокрема, активно використовувалися за президентства Джорджа Буша-молодшого. Наприклад, реабілітаційна ваучерна програма Access to Recovery була однією зі спроб розширити кількість організацій, послугами яких могли скористатися наркозалежні, що потребували лікування. Крім того, на всіх рівнях урядування широко використовуються програми освітніх ваучерів і податкових кредитів. Просування таких програм могло б здійснюватися в рамках моделі «освітнього плюралізму».

Непряме фінансування сприяє розширенню участі релігійних організацій у наданні державних послуг. Оскільки фінансування є наслідком «справді незалежного вибору» конкретного бенефіціара, Верховний суд ухвалив, що програми непрямої допомоги не порушують пункт поправки до Конституції США, який забороняє Конгресу видавати закони, що засновують державну релігію,

Clause, even if the organizations receiving indirect funding offer services that include religious content. In this way, the indirect approach enables faith-based organizations to retain the very features that make them effective in the first place. A renewed emphasis on indirect funding as a model for public policy would expand the role of civil society in providing social services.

Rebuilding the Mediating Institutions

In addition to reforms focusing on specific dimensions of civil society that cut across institutions, policymakers could explore measures aimed at the particular challenges of neighborhoods, churches, schools, and voluntary associations. Successful measures would stem from a recognition of the strengths, weaknesses, and functions of each.

Neighborhoods.

Poor zoning and land-use regulations can create obstacles to a vibrant neighborhood.

For example, single-use zoning, in which areas are designated for only one purpose, obstructs the diversity of functions that neighborhoods naturally develop.

They can reduce aggregate economic output and economic opportunity by raising housing costs, trapping low-skill workers in job deserts.

Land-use regulations also create a legal barrier to population density, forcing people to live farther from their neighbors than they otherwise would.

навіть якщо організації-одержувачі непрямого фінансування пропонують послуги з релігійним змістом.

Непряме фінансування дає змогу релігійним організаціям зберегти ті особливості їхньої діяльності, які й роблять їх ефективними. Активніше використання непрямого фінансування як одного з механізмів державної політики дало б змогу розширити роль громадянського суспільства в наданні соціальних послуг.

Відновлення посередницьких інституцій.

На додаток до реформ, зосереджених на конкретних аспектах громадянського суспільства, нормотворчі органи могли б спробувати заходи, спрямовані на розв'язання конкретних проблем місцевих громад, церков, шкіл і добровільних об'єднань. Успішність заходів залежить від визначення сильних і слабких сторін і функцій кожної з них.

Місцеві громади.

Неефективні правила визначення категорії призначення земель та землекористування можуть створювати перешкоди для успішного розвитку громади.

Наприклад, одноцільове зонування, за якого той чи той район можна використовувати лише з однією метою, перешкоджає розв'язанню всіх тих різноманітних завдань, які виникають на його території природним чином.

Це може призвести до скорочення загального обсягу виробництва та економічних можливостей, підвищення вартості житла та позбавлення низькокваліфікованих робітників можливості знайти роботу. Правила землекористування, регулюючи щільність населення, створюють юридичні перешкоди, які не дають людям жити так близько одне до одного, як їм хотілося б. Заохочення

Promoting mixed-use zoning, and eliminating laws or regulations obstructing it, could improve cities' walkability and remove artificial barriers to neighborhood ties.

Moreover, as the Social Capital Project noted in a recent report, zoning reform could expand educational opportunity. Policymakers might also consider creating tax credits or deductions to support innovative uses of neighborhood spaces. For example, former Senator Dan Coats and former Congressman John Kasich have proposed a "Compassion Credit" for people who open their homes to help those in need, including battered women, abused mothers, the homeless, hospice patients, and unmarried pregnant women.

To ensure participants' safety, those wishing to open their homes would need referrals from non-profit organizations working in the same space.

At the same time, policymakers could eliminate existing tax programs that create perverse incentives or harmful unintended consequences for neighborhoods.

For example, the mortgage interest deduction, instead of encouraging homeownership, may simply encourage people to buy more expensive homes.

As the average new home size has increased by roughly 1,000 square feet from 1982 to 2015, neighbors have effectively been encouraged to live farther apart than they otherwise would. Ending the deduction would

багатоцільового зонування і скасування законів і нормативних актів, що йому перешкоджають, могли б покращити пристосованість міського середовища для пішоходів і усунути штучні перешкоди на шляху розвитку сусідських зв'язків.

Ба більше, як зазначається в нещодавньому звіті Проекту розвитку соціального капіталу, реформа зонування могла б надати нові можливості здобуття освіти.

Нормотворчі органи могли б також розглянути можливість запровадження податкових кредитів і пільг для підтримки інноваційних видів використання територій громади.

Наприклад, колишній сенатор Ден Коутс і колишній член Палати представників Джон Кейсіч запропонували надавати людям, які надають у себе притулок нужденним (жінкам і, зокрема, матерям, які зазнають насильства в сім'ї, безхатченкам, пацієнтам хоспісів, незаміжнім вагітним жінкам) так званий «кредит співчуття». Для гарантування безпеки людей, які бажають використовувати своє житло як притулок для нужденних, вони повинні будуть приймати їх у себе за направленням НКО, які працюють у цьому ж напрямку.

Водночас нормотворчі органи могли б скасувати наявні податкові програми, які створюють хибні стимули для розвитку громад районів або ненавмисне призводять до згубних наслідків.

Наприклад, відрахування відсотків за іпотечним кредитом з оподаткованої бази платника податків замість стимулювання купівлі житла може просто підштовхнути людей до придбання дорожчих будинків. Оскільки з 1982-го по 2015 рік середній розмір нового будинку збільшився приблизно на 1000 кв. футів, сусідів фактично спонукають жити на більшій відстані одне від одного. Скасування таких відрахувань дозволило б прибрати таке ненавмисне регуляторне

be one way to ensure that policies are not unintentionally incentivizing a retreat from our neighbors.

Churches and Faith-Based Organizations.

American churches are constitutionally protected from state interference, so the range of reforms available to policymakers is appropriately limited.

However, some might consider building upon George W. Bush-era “charitable choice” policies, which expanded the eligibility of faith-based organizations for federal funding. Agencies could be directed to identify barriers to faith-based organizations seeking public funding, including regulatory burdens and administrative capabilities, and potentially establish an explicit goal of funding parity between faith-based and secular organizations that achieve similar results.

Schools.

While policy debates around education rightly focus on curricula, funding, and the degree of choice, policymakers concerned with schools as *mediating institutions* ought to direct their focus to ways of increasing parental investment and expanding students’ opportunities beyond the classroom.

For example, school systems might prioritize funding extracurricular activities—such as sports, service, and arts programs—that are expressly pro-social and involve parents and community partners, not merely

стимулювання відокремленого існування.

Церкви та релігійні організації.

Заборона на втручання держави в діяльність американських церков закріплена в Конституції, тож реформаторські можливості держави в цій царині обмежені.

При цьому, однак, існує можливість продовжити розвиток політики «благодійного вибору» часів президентства Джорджа Буша-молодшого, яка дала змогу розширити права релігійних організацій на отримання федерального фінансування. Відповідні установи могли б зайнятися виявленням перешкод для отримання релігійними організаціями державного фінансування (зокрема, надмірних регуляторних вимог та недостатніх адміністративних можливостей), і пошуком шляхів забезпечення рівноправного фінансування релігійних і світських організацій, які працюють з однаковою продуктивністю.

Школи.

Хоча дискусії про реформу освіти точаться переважно навколо навчальних програм, фінансування та можливостей вибору, нормотворчим органам, що розглядають школу передусім як *посередницьку інституцію*, слід зосередитися на способах збільшення батьківської участі та розширенні можливостей учнів після занять.

Наприклад, шкільні системи могли б зосередитися на фінансуванні позакласних заходів (таких як спортивні, мистецькі програми, надання послуг), що мають виражений соціальний характер, і на залученні до роботи батьків і представників місцевої громади, охочих допомогти, а не лише

school employees.

School officials might explore models for publicly funded, school-based mentorship programs—particularly for at-risk youth—that recruit local volunteers. As a means of increasing parental investment and oversight, policymakers might also consider ways to reform committee and board structures, leveraging existing or nascent parental networks to have greater influence in locally controlled schools.

Voluntary Associations.

Some costs associated with volunteering can be tax deductible, such as the cost of traveling to a volunteering site or the cost of a uniform to volunteer at a particular charity.

Some states also offer tax credits or rebates for volunteers to specific causes.

States could consider expanding the range of volunteering causes subject to such credits in order to support activities that are considered primarily in the domain of civil society, rather than government.

Government regulations were the top challenge for nonprofits in 2018, according to one survey.

In some cases, laws may be preventing activities that nonprofits could otherwise perform. For example, a 2014 report found that 21 cities had restricted food-sharing with the homeless.

States or localities could create taskforces to identify laws or regulations obstructing activity in the nonprofit sector, akin to the Texas Sunset Advisory Commission, but

шкільних співробітників.

Шкільні чиновники могли б вивчити моделі фінансованих державою програм наставництва (зокрема, для молоді з груп ризику) на базі шкіл за участю добровольців – місцевих жителів.

Для підвищення ступеня батьківської участі й нагляду нормотворчі органи також могли б розглянути способи реформування комітетів і рад, використовуючи наявні або нові батьківські організації для здобуття більшого впливу в школах, що перебувають у місцевому управлінні.

Добровільні об'єднання. Деякі витрати, пов'язані з волонтерською діяльністю, можуть бути вираховані з оподаткованої бази – наприклад, витрати на проїзд до місця волонтерської діяльності або вартість форменого одягу для волонтерської роботи в конкретній благодійній організації.

У деяких штатах передбачені також податкові пільги або знижки для волонтерів, які займаються певними видами діяльності. Уряди штатів могли б розглянути питання про розширення кола волонтерських ініціатив, на які поширюються такі пільги, для підтримки тих видів діяльності, що вважаються прерогативою громадянського суспільства, а не уряду.

За даними одного з опитувань, у 2018 році головною проблемою для НКО було державне регулювання.

У деяких випадках закони можуть перешкоджати діяльності, якою НКО могли б займатися за відсутності таких законів. Наприклад, звіт за 2014 рік показав, що в 21 місті можливість роздачі безкоштовної їжі безхатнім була штучно обмежена.

Штати або відповідні територіальні одиниці могли б створювати цільові групи для визначення законів і нормативних актів, що перешкоджають діяльності НКО, за аналогією з

with a more specific focus. Such efforts, however, must be careful not to enable fraudulent organizations or remove necessary guardrails against nonprofits' activities.

Philanthropy.

The federal tax code's charitable deduction allows itemizers to deduct the value of charitable contributions to qualifying tax-exempt organizations.

The deduction, however, applies only to itemizers—as opposed to those who take the standard deduction—making it effectively unavailable to most taxpayers, especially lower-income taxpayers. As the Project has written in a previous report, reforms to make the deduction universally applicable would ensure that all taxpayers' donations are protected from taxation and reduce the risk of government crowding out philanthropy.

Техаською консультативною комісією, але з конкретнішою спрямованістю. Таку роботу, однак, потрібно проводити обережно, щоб не допустити виникнення шахрайських організацій або скасування тих обмежень на діяльність НКО, які справді потрібні.

Благодійність. Відповідно до застосовних положень федерального податкового кодексу, організації, які роблять у своїх податкових деклараціях постатейне вирахування за видами витрат, мають право віднімати внески на благодійні цілі з оподаткованої бази.

При цьому ті організації, які використовують стандартне відрахування, не мають цього права, що робить таке відрахування фактично недоступним для більшості платників податків, надто з низьким доходом.

Як було зазначено в попередньому звіті за Проектом, реформи, спрямовані на загальне застосування права на відрахування, дали б змогу звільнити від оподаткування всі пожертви, знизивши можливість держави щодо обмеження благодійної діяльності.

CONCLUSION: RESTORING THE SPACE BETWEEN

Renewing the American tradition of civil society will require a change in both disposition and focus.

Policymakers must approach the task with a sense of epistemic humility, recognizing the limits of our knowledge and the particularity of each case—namely the place, scale, purpose, and ability of our mediating institutions. What succeeds in one setting may fail in another.

Policymakers must therefore study the unique challenges and opportunities of particular institutions. They must beware the “pretence of knowledge” by which one presumes to know more about a given institution than its own members. And they must recognize that no amount of policy experimentation can replace citizens dedicated to their own communities.

As a matter of focus, renewing civil society will also require an expanded notion of what opportunity means. As the Project has argued elsewhere, opportunity encompasses more than upward mobility.

It also involves the full person’s participation in community and the many relationships that make such participation possible.

Too narrow an understanding of opportunity has too often led to policies that, whatever the intentions, have rendered our mediating institutions impotent or redundant.

To rebuild civil society, policymakers must recognize a fuller meaning of opportunity, one that includes the ability to form and maintain the relationships and

ВИСНОВОК: ВІДНОВЛЕННЯ ПОРУШЕНИХ ЗВ’ЯЗКІВ

Для відродження американської традиції громадянського суспільства потрібно змінити як характер, так і спрямованість методів і способів вирішення цього завдання. Нормотворчі органи повинні підходити до його вирішення без зайвої самовпевненості, з розумінням меж наявних знань і з урахуванням особливостей кожного конкретного випадку, а саме ролі, масштабу, мети і можливостей відповідних посередницьких інституцій. Те, що може бути зроблено в одних умовах, виявиться непридатним в інших.

Тому нормотворчі органи зобов’язані враховувати конкретні проблеми, з якими стикаються ті чи ті установи, а також їхні можливості, і виходити з того, що вони не можуть знати про відповідну установу більше, ніж знають про неї її власні співробітники. Нормотворчі органи повинні також усвідомлювати, що ніхто, окрім громадян, відданих інтересам спільнот, у яких вони живуть, не зможе краще за них визначити правила і норми їхнього співжиття.

Для відродження громадянського суспільства потрібне також набагато чіткіше розуміння того, що означає поняття «можливості». Як уже йшлося раніше, воно містить у собі щось більше, ніж просто висхідна соціальна мобільність. Воно також передбачає повну участь людини в житті громади і виникнення цілого ряду відносин, які роблять таку участь можливою.

Завузьке розуміння цього поняття надто часто призводило до ухвалення правил і норм, які, незалежно від початкових намірів, призводили до безпорадності або непотрібності посередницьких інституцій.

Для відродження громадянського суспільства нормотворчі органи зобов’язані розглядати поняття можливості в його найширшому значенні, яке, крім іншого, містить у собі здатність формувати й підтримувати

communities constituting the American Dream. It is this opportunity rightly understood, to modify a Tocquevillian phrase, that policymakers must seek to expand.

With the right approach and principles, perhaps we will achieve a widespread recommitment to our mediating institutions and a restoration of the space between individuals and the institutions of mass society. It is that space that has defined and enriched the American experiment in self-government.

But Americans cannot simply wait for a new, doubtless very different, Benjamin Franklin, to renew our tradition of civil society for us. It is rather for us to be dedicated to the work that he and his peers advanced: the flourishing of our associational life and the institutions that secure it.

American associations acted in lieu of government and private industry; they provided a place for the exercise of freedom, secure against external intrusion and individuals' atomizing tendencies and dedicated to the proposition that a whole could be greater than the sum of its parts. Above all, they instructed citizens in the art of self-government, instilling the democratic habits necessary to maintain the American republic. In sum, associations provided the space between government and markets in which Americans, and the communities they formed, could flourish.

взаємовідносини та життя в місцевих громадах на рівні, що робить американську мрію можливою. Перефразовуючи Токвіля, вони повинні прагнути розширити межі саме такої, правильно усвідомленої, можливості.

За умови використання належних підходів і принципів ми, можливо, забезпечимо повсюдне повернення до належного використання посередницьких інституцій і відновлення зв'язків між окремими індивідуумами та інституціями масового суспільства. Саме ці зв'язки й дали змогу американцям здобути такий багатий досвід самоврядування.

Однак ми не можемо просто сидіти й чекати, склавши руки, поки з'явиться ще один Бенджамін Франклін, щоб відродити для нас американські традиції громадянського суспільства. Нам слід присвятити себе розбудові всіх тих здобутків, що були реалізовані ним та його однодумцями. Це високорозвинені суспільні взаємовідносини та інституції, що забезпечують їхній розвиток.

Об'єднання американських громадян замінювали уряд і приватний сектор, надаючи місце для того, щоб діяти вільно, без зовнішнього втручання, даючи кожному учасникові змогу працювати в єдиному ритмі, не розпорюшуючись і створюючи потрібну синергію, з розумінням того, що разом можна досягти більшого, ніж поодиноці.

Насамперед, вони дозволяли своїм членам досягнути мистецтво самоврядування, прищеплювали їм демократичні навички, потрібні для забезпечення існування республіки. По суті, такі об'єднання громадян стали сполучною ланкою між урядом і ринками, що дало змогу американцям і створюваним ними об'єднанням досягати видатних результатів.

Tocqueville, however, saw associations as not merely useful or beneficial for democracy, but essential to it. Association alone was responsible for the myriad functions of a democratic society: “[T]he progress of all the others depends on the progress of that one.”

Even in our twenty-first-century American society, associational life ought to be at the center of thinking about our social order and public policy. As discussed in “The Wealth of Relations,” the Social Capital Project is focused on expanding opportunity by revitalizing families, communities, and civil society. This report is an overview paper for one of the five policy areas identified as a priority: rebuilding civil society. It lays out the nature of our diminished civil society, documents trends in its decline, and charts a path to its renewal.

Токвіль, однак, вважав, що такі об'єднання не лише корисні або вигідні для демократії, а й абсолютно необхідні для неї, оскільки забезпечують належну роботу безлічі функцій демократичного суспільства: *«Від них залежить ефективне функціонування всіх інших механізмів».*

Тому навіть нині, в Америці 21-го століття, при обговоренні стану суспільства і державної політики громадське життя має бути в центрі уваги. Як підкреслюється в документі «Багатство стосунків», Проект розвитку соціального капіталу спрямований на розширення можливостей за рахунок надання нового імпульсу зміцненню родин, місцевих громад і громадянського суспільства. Цей звіт є оглядовим документом щодо однієї з п'яти пріоритетних сфер розвитку: відродження громадянського суспільства. У ньому розкрито причини ослаблення нашого громадянського суспільства, зафіксовано тенденції його занепаду і визначено шляхи його відродження.

CHARITABLE GIVING STATISTICS

СТАТИСТИКА БЛАГОДІЙНИХ ПОЖЕРТВ

**Source: National Philanthropic Trust
General Philanthropy**

**Джерело: Національний довірчий фонд
філантропії**

General Philanthropy

Ключові показники благодійності у США

- Americans gave \$557.16 billion in 2023. This reflects a 2.1% decline from 2022.
- Corporate giving in 2023 increased to \$36.55 billion—a 3.0% increase from 2022.
- Foundation giving in 2023 increased to \$103.53 billion—a 1.7% increase from 2022.

- Загальний обсяг благодійних пожертв у США у 2023 році становив 557,16 мільярда доларів, що на 2,1% менше, ніж у 2022 році.
- Корпоративні пожертви у 2023 році сягнули 36,55 мільярда доларів, продемонструвавши зростання на 3,0% порівняно з 2022 роком.
- Благодійні фонди збільшили обсяг пожертв до 103,53 мільярда доларів, перевищивши минулорічний показник на 1,7%.

- Giving by bequest in 2023 was \$42.68 billion—a 8.0% increase from 2022.
- In 2023, the largest source of charitable giving came from individuals, who gave \$374.40 billion, representing 67% of total giving.
- In 2023, the majority of charitable dollars went to religion (24%), human services (14%), education (14%), grantmaking foundations (13%) and public-society benefit (10%).
- Giving in 2023 increased in many sectors, with double-digit growth in gifts for foundations (15.4%), public-society benefit (11.6%) and education (11.1%). Giving declined precipitously to individuals (-17.2%).
- Пожертви за заповідальним розпорядженням у 2023 році сягнули 42,68 мільярда доларів, що на 8,0% більше, ніж у 2022 році.
- Найвагомим джерелом благодійних пожертв 2023 року стали приватні особи, які пожертвували 374,40 мільярда доларів (67% загального обсягу).
- У 2023 році основна частина благодійних коштів була спрямована на підтримку релігійних НКО (24%), НКО із соціальної підтримки (14%), освітніх НКО (14%), благодійних фондів, які надають гранти (13%), та суспільно-корисних НКО (10%).
- Того ж року спостерігалось значне зростання пожертв у таких секторах: благодійні фонди (+15,4%), суспільно-корисні НКО (+11,6%) й освітні НКО (+11,1%). Водночас істотно скоротився обсяг пожертв приватним особам (-17,2%).

Individual and Family Philanthropy

- For middle income earners, the average yearly charitable donation is approximately \$3,296.
- The average charitable donor in the U.S. is 64 years old and makes two charitable donations a year.
- The average high net worth households donated \$34,917 to nonprofits in 2022.
- 85 percent of affluent households maintained or increased their giving in 2022, with the top motivation for giving reported as personal values and beliefs (69.5%).
- Younger people want to forge their own philanthropic identity separate

Приватна та сімейна благодійність

- Для людей із середнім рівнем доходу середній розмір пожертви становить близько 3 296 доларів на рік.
- Типовий американський донор – це 64-річна людина, яка робить дві пожертви на рік.
- Пожертви середньостатистичної заможної сім'ї благодійним НКО у 2022 році становили в середньому 34 917 доларів.
- 85% забезпечених родин не зменшили або збільшили обсяг пожертв у 2022 році, причому основним мотивом були особисті цінності та переконання (69,5%).
- Молоде покоління прагне самостійності у сфері благодійності: 88% молодих жінок і

from their parents, said 88% of young women and 69% of young men surveyed.

- The majority of donors (64%) prefer to give online with either a credit or debit card.

69% молодих чоловіків бажають сформувати власний підхід, відмінний від батьківського.

- Більшість донорів (64%) віддають перевагу пожертвам через інтернет, використовуючи кредитні чи дебетові картки.

Charitable Organizations

- According to the most recent data available, there are more than 1.8 million recognized 501(c) organizations in the United States.
- In 2023, 501(c)(3) organizations made up the majority of 501(c) organizations in the U.S., with 1.5 million.
- As of 2017, there were more than 12 million people employed in the U.S. nonprofit sector.
- There are approximately 340K religious, 255K educational, 154K human services, 129K arts & culture and 64.5K public-society benefit nonprofit organizations in the U.S. in 2024. The least common nonprofit category, with only 9 reported, is mutual assistance research institutes.

Благодійні організації

- За останніми доступними даними, у США зареєстровано понад 1,8 мільйона некомерційних організацій, які звільнено від оподаткування згідно з розділом 501(c).
- У 2023 році переважну більшість із них склали НКО, звільнені від оподаткування відповідно до розділу 501(c)(3), – 1,5 мільйона.
- Станом на 2017 рік у некомерційному секторі США працювало понад 12 мільйонів осіб.
- До структури некомерційного сектору США 2024 року входять: 340 тисяч релігійних НКО, 255 тисяч освітніх НКО, 154 тисячі НКО із соціальної підтримки, 129 тисяч НКО у царині мистецтва і культури та 64,5 тисячі суспільно-корисних НКО. Найменш численною категорією є центри, що досліджують механізми взаємодопомоги, – звітність подали лише дев'ять НКО такого типу.

Volunteering

- An estimated 23.2% of U.S. adults—60.7 million Americans—volunteered between September 2020 and 2021, contributing an estimated 4.1 billion hours valued at approximately \$122.9 billion.
- Generation X had the highest rate of formal volunteering (27%) compared to Gen Z, Millennials, and Baby Boomers.
- Baby Boomers had the highest rate of informal volunteering (59%).
- Most people volunteer through a nonprofit organization (61%), but others volunteer through helping someone directly (29%), a religious organization (24%), civic organizations (22%), the workplace

Волонтерська діяльність

- За оцінками, у період із вересня 2020 по вересень 2021 року волонтерством займалися 23,2% дорослого населення США - 60,7 мільйона американців. Вони присвятили волонтерству близько 4,1 мільярда годин, які оцінюються приблизно в 122,9 мільярда доларів.
- В офіційному волонтерстві лідирує покоління X (27%), випереджаючи покоління Z, міленіалів і бебі-бумерів.
- Щодо неформального волонтерства, тут найактивнішими є бебі-бумери (59%).
- Переважна частка волонтерів діє через некомерційні організації (61%); інші форми участі включають: безпосередню допомогу нужденним (29%), діяльність у релігійних організаціях (24%), роботу у громадських об'єднаннях (22%),

(10%), or a school where they're enrolled (9%).

волонтерство за місцем роботи (10%) та навчання (9%).

Donor-Advised Funds

- There were 1,948,545 donor-advised fund accounts in 2022.
- Donor-advised funds held \$228.89 billion in assets in 2022.
- Total contributions into donor-advised funds were \$85.53 billion in 2022.
- Donor-recommended grants from donor-advised funds totaled more than \$52.16 billion to charities in 2022.
- The average donor-advised fund account size was \$117,466 in 2022.
- The average payout rate for DAFs was 22.5% in 2022.
- Compare the DAF payout rate to the mean payout rate of foundations in 2023: 7.5%.

Цільові донорські благодійні фонди

- У 2022 році налічувалося 1 948 545 рахунків цільових донорських благодійних фондів (де донори самостійно визначають напрями витрат своїх пожертв).
- Сукупні активи таких фондів становили 228,89 мільярда доларів.
- Загальний обсяг надходжень до цих фондів у 2022 році досяг 85,53 мільярда доларів.
- Сума грантів, що надаються за рекомендаціями донорів, перевищила 52,16 мільярда доларів.
- Середній розмір індивідуального рахунку у цільовому донорському фонді у 2022 році склав 117 466 доларів.
- Середній коефіцієнт виплат дивідендів у цільових донорських фондах у 2022 році дорівнював 22,5%.
- Для порівняння, у традиційних благодійних фондах середній коефіцієнт виплат у 2023 році становив 7,5%.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА
НКО

Національний масштаб. Регіональний фокус.
Місцева дія.

Внесок НКО важливий:

Як добровічні некомерційні організації США
зміцнюють громади і покращують життя людей

ЗА ПІДТРИМКИ

AIG Retirement Services

Зміст

- 3 Читаючи дрібний шрифт
- 5 Важливість роботи НКО
- 16 Коротко про НКО
- 23 Проблеми НКО

- 31 Заклик до дії: що можете конкретно ви

Copyright 2019 National Council of Nonprofits

ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

У чому мета нашої доповіді?

Ми підготували цей матеріал для всіх тих, чиє життя щодня стає трохи багатшим і кращим завдяки **1,3 млн американських благодійних некомерційних організацій**, які втілюють сміливі ідеали і дух нашої країни в корисні і потрібні справи.

Наша доповідь призначена для **12,3 млн співробітників**, понад **64 млн членів правління та волонтерів НКО**, а також **десятьків мільйонів тих, хто підтримує їх роботу своїми щедрими пожертвами**. Ми хочемо, щоб ви мали безкоштовний доступ до надійного ресурсу інформації про дивовижний скарб Америки, який називається «благодійні некомерційні організації».

І, звичайно, ми вітаємо всіх охочих дізнатися про НКО більше, зокрема журналістів, політиків, державних партнерів НКО, комерційні підприємства, викладачів, студентів і широку громадськість.

На додаток до нашої доповіді ви знайдете корисні ресурси на www.NonprofitImpactMatters.org. У міру надходження ми додаватимемо статистичні дані, матеріали та посилання на нові ресурси, які створюємо або куруємо.

Примітка. Цей матеріал найкраще читати в повноекранному форматі, користуючись додатком Adobe Acrobat Reader.

Доброчинні НКО:

Дух Америки

Доброчинні НКО втілюють найкращі риси Америки. Вони надають можливість працювати спільно на загальне благо, перетворюючи спільні переконання і надії в конкретні справи. Вони дають життя нашим найсміливішим мріям, найвищим ідеалам, найшляхетнішим цінностям.

День у день 1,3 млн благодійних НКО Америки годують, лікують, дають притулок, навчають, інформують, надихають і виховують людей різного віку і будь-якої статі, раси і соціального стану в усіх куточках США й за їхніми межами. Виконуючи цю нелегку повсякденну роботу, НКО розвивають громадянську активність і лідерство, стимулюють економічне зростання і зміцнюють структуру наших спільнот.

Але, як ви знаєте, управляти НКО непросто. Наші організації постійно стикаються з серйозними і дедалі більшими труднощами, що заважають їм служити людям і громадам, які покладаються на їхню підтримку. Одні проблеми пов'язані з внутрішніми питаннями (управління, кадри, облік), інші – із зовнішніми (збір коштів, питання розширення діяльності). За багатьма з цих труднощів стоять зовнішні чинники, що мають системний і загальний характер.

НКО можуть подолати ці проблеми, але тільки в тому випадку, якщо всі ми зрозуміємо стару мудрість: спільно можна домогтися більшого, ніж окремо.

НКО відіграють найважливішу роль у створенні справедливих і процвітаючих спільнот. Вони можуть зробити ще більше, об'єднавшись для захисту як своєї спадщини, так і своєї незамінної ролі в майбутньому Америки.

Осінь 2019 р.

Читаючи дрібний шрифт

3 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

ЩО ЗНАЧИТЬ «НЕКОМЕРЦІЙНІ»

Різні люди по-різному розуміють термін «некомерційна організація», часто вкладаючи в нього прямо протилежний сенс.

Слова «некомерційний» і «звільнений від податків» нерідко використовуються як взаємозамінні. Конгрес створив щонайменше **трьох десятків типів організацій**, звільнених від податків, у різних розділах Податкового кодексу. Це розділи 501(c) (4) (організації соціального забезпечення, асоціації домовласників і добровільні пожежні компанії), 501(c) (5) (включає профспілки), 501(c) (6) (включає торговельні палати) і 501 (k) (організації з догляду за дітьми). У кожному розділі визначено умови, які необхідно виконати, щоб отримати звільнення від сплати федеральних податків на прибуток. Єдина загальна умова – не виплачувати дивіденди («жодна частина чистого прибутку організації не може бути використана в інтересах будь-якого приватного акціонера або фізичної особи»); звідси і термін «некомерційний».

До розділу 501(c) (3) Податкового кодексу відносяться «громадські добродійні організації» (відомі також як добродійні некомерційні організації) і «приватні фонди». Церкви та релігійні організації (які Податкове управління США визначає як мечеті, синагоги, храми та інші молитовні будинки) розглядаються Кодексом як «громадські добродійні організації».

Якщо не зазначено інше, у нашій доповіді використовується термін «доброчинні некомерційні організації» або просто «некомерційні організації» (скорочено – НКО) замість повного визначення «звільнені від податків за розділом 501(c)(3) організації, відмінні від приватних фондів».

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

► НКО – МОВОЮ ЦИФР

Цифри, що стосуються НКО, також можуть сприйматися по-різному.

Почати з назв: чи стосуються наведені щодо НКО цифри...

...всіх понад 30 видів звільнених від податків організацій, наведених у Податковому кодексі?

...або всіх «організацій за розділом 501(c) (3)», які в цьому випадку включають усі зареєстровані добродійні, релігійні та філантропічні організації (фонди)?

...або тільки «доброчинних організацій», але не фондів?

Далі, якщо цифри стосуються організацій за розділом 501(c) (3), зареєстрованих в ПУ США, то вони не включають усі молитовні будинки, які не зобов'язані реєструватися в ПУ (хоча багато хто це робить). Вони не включають і всі добродійні організації, оскільки об'єднання з доходом менше 5000 дол. на рік теж можуть не реєструватися. Усі ці фактори ускладнюють точний аналіз чисельності НКО.

Також важливо перевіряти джерела і дату даних, оскільки різні відомства (наприклад, ПУ і Міністерство праці) збирають і подають інформацію, використовуючи різні форми і визначення, за деяко різні періоди часу.

Якщо не зазначено інше, цифри в цьому звіті взяті з відповідей на форму 990 ПУ США за 2016 рік, опублікованих в червні 2018 р.

Дані в цьому звіті можуть відрізнятися від використовуваних іншими організаціями, у тому числі об'єднаннями НКО в різних штатах, з тієї простої причини, що вони могли бути отримані з різних джерел або охоплювати деяко різні періоди часу.

4 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

Завдання НКО важливі

5 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

Діяльність НКО напрочуд багатогранна. Ті з нас, хто належить до некомерційного сектору, безумовно, добре знають, яку безліч завдань виконують НКО. І все ж їхня різноманітність вражає.

НКО ПОКРАЩУЮТЬ НАШЕ ЖИТТЯ

Кожен американець так чи інакше отримує від роботи НКО вигоду, усвідомлює він це чи ні.

Легко побачити результат роботи НКО, коли прямими бенефіціарами є наші рідні або сусіди – наприклад, коли НКО привозить голодуючим продукти, доглядає за ким, хто потрапив у ДТП, надає допомогу постраждалим від урагану.

Важче усвідомити всю важливість непрямих вигод. Наприклад, завдання «друзів місцевої публічної бібліотеки» може полягати в популяризації читання, але платники податків теж вирають, коли НКО збирає кошти на придбання книжок та обладнання.

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

НКО можуть виконувати свої завдання в сотні різних способів. **Національна класифікація організацій, звільнених від податків (NTEE)**, ідентифікує їх, застосовуючи **код виду діяльності ПУ США** до кожної юридичної особи, звільненої від оподаткування.

На діаграмі ці класифікації об'єднано в 13 широкіх категорій некомерційних «субсекторів», у т.ч. «Інші». Після підсумовування цих НКО на діаграмі додано кількість приватних фондів, щоб показати повні дані з організацій за розділом 501(c)(3). Прим.: Хоча в субсекторі «Релігія, духовний розвиток» зазначено 298 227 організацій, молитовні будинки не мусять реєструватися в ПУ, тому фактично цих організацій більше, ніж зареєстровано Управлінням і наведено тут.

Джерело: База даних ПУ США з підприємств і доходів, річні ел. декларації за формою 990 по 2016 р. вкл. (опубл. у червні 2018 р.) некомерційним дослідницьким центром DataLake LLC (datalake.net). Повні дані див. на сайті www.NonprofitImpactMatters.org.

6 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

ЗАРЕЄСТРОВАНІ НКО ЗА РОЗДІЛОМ 501 (c)(3) ТА ПРИВАТНІ ФОНДИ

За субсекторами

Субсектор	Разом
Мистецтво, культура, гуманіт. науки	119 763
Освіта (крім вищої)	184 114
Вища освіта	6717
Довкілля і тварини	63 774
Медицина та психіатрія (крім лікарень)	92 145
Лікарні	6 423
Послуги населенню	353 909
Міжнародні НКО	22 686
Організації з індексом NTEE=T (фонди спільнот, фонди цільових послуг, об'єднані кампанії збирання коштів)	35 659
Інші цілі, пов'язані з покращенням якості життя	94 794
Дослідження: наука, техніка, суспільство	10 931
Релігія, духовний розвиток	298 227
Інші	9505
Приватні фонди	126 676

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

УСІ ЗАРЕЄСТРОВАНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗА РОЗДІЛОМ 501(c)(3)

Хоча кожна організація, звільнена від податків, належить до категорії, визначеної NTEE, завдання НКО часто виходять за рамки її вузької категорії. Церква або мечеть може бути також ідальшею для бідних та місцем зустрічей «Анонімних алкоголік». Музеї проводять заняття з арт-терапії для дітей і дорослих з обмеженими можливостями. Де ще об'єднати спільноту після катастрофи чи кризи, якщо не в гостинному місці, наданому місцевою НКО? Незалежно від того, як NTEE класифікує НКО, усі вони керуються і пов'язані між собою своєю місією: служити громадському благу.

7 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

Коли 2017 р. в Каліфорнії вирували пожежі, Музей округу Вентура прагнув повернути сім'ям, що жили в сусідньому притулку Червоного Хреста, відчуття нормального життя за допомогою уроків малювання. У музеї сільського господарства НКО роздавала пожертвовані продукти і пропонувала різні заходи для дітей, поки батьки могли поспілкуватися з друзями й сусідами.

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

ПОМІРКУЙТЕ—не виключено, що ви або член вашої родини:

 Прийшли в цей світ в некомерційній лікарні – таких у США майже половина.

 Навчилися залагоджувати конфлікти і працювати в команді в скаутах, Малій лізі, 4-H або іншій дитячій або юнацькій організації.

 Проводили незабутні години з дітьми в таких НКО, як зоопарк Сан-Дієго, Музей науки і техніки Чикаго або Метрополитен-музей у Нью-Йорку.

 Уникли поліомієліту, тому що НКО March of Dimes збрала кошти на розробку вакцини, та інших хвороб також завдяки науковим дослідженням різних НКО.

 Відвідували некомерційний дитячий сад, початкову або середню школу, училище або коледж і, можливо, отримували стипендію від НКО.

 Дихали чистим повітрям у ресторанах, де запроваджено заборону на куріння завдяки роботі НКО у сфері охорони здоров'я.

 Ходите до служби в храм, який утримується на кошти однієї з майже 350 тис. релігійних НКО.

 Берете участь у виборах, реалізуєте інші права (свободу пересування, рівне поводження за законом), свого часу здобути НКО.

 Насолоджувалися красою річок і лісів Америки завдяки діяльності НКО з охорони довкілля та природних багатств нашої країни.

 Навчилися плавати в басейні місцевої НКО (наприклад, ІМКА) або скаутського табору.

 Відвідували Історичні пам'ятки або природні заповідники, що зберігаються на кошти НКО.

 Отримували позитивні емоції на виставах НКО, що працюють у сфері мистецтва.

» І це лиш незначна частина того, що завдяки НКО робить наше життя кращим

8 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

НКО – ЦЕГЛИНКИ ДЕМОКРАТІЇ

Протягом усієї історії нашої країни люди об'єднувалися в некомерційні організації для досягнення спільних цілей. Через НКО американці взаємодіють, дізнаються більше про сильні сторони і труднощі своєї громади і розвивають навички розв'язання проблем.

Переважна більшість НКО малі (88% організацій мають бюджет до 500 000 дол.) і працюють на низовому рівні. Таким чином вони пропонують більш особисті форми і простіші способи участі у своїй діяльності членам будь-яких громад – од віддалених сільських до густонаселених міських районів.

Фото з доповіді НКО «Середовище проживання людини», м. Клівленд, штат Мічиган

«НКО мають усе, щоб показати своєю роботою, що демократія – це більше, ніж висока ідея; це той струмочок, з якого починається всяка спроба вирішити спільну проблему і зробити життя кращим. Зрештою, саме НКО прискорили низку доленосних змін нашого часу – від закону про виборчі права до соціальної допомоги та реформи системи фінансування виборчих кампаній»

— Синтія Гібсон
у статті НКО – ЛНК демократії,
часопис *Nonprofit Quarterly*

9 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

НКО – ЦЕ МІСЦЕ, ДЕ АМЕРИКАНЦІ ЗБИРАЮТЬСЯ ДЛЯ СПІЛЬНОГО ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ.

НКО – це захищене середовище, де люди, які мають спільні інтереси, знаходять точки дотику і спільно вирішують спільні завдання. За допомогою НКО вони поглиблюють свої зв'язки, утворюють спільноти і накопичують соціальний капітал.

«НКО вирішують проблеми, впроваджують нововведення, створюють робочі місця, консультують, є великим роботодавцем і виробником доходу. Більш того – вони об'єднують, пов'язують в одне ціле й виконують роль лідера, завдяки їм наші міста стають громадами в повному сенсі цього слова»

— Ламікс НКО Аргентини

НКО – ЛАБОРАТОРІЇ ЛІДЕРСТВА.

Навички лідерства американці часто отримують і вдосконалюють в НКО – не в ході формального навчання, а як члени правління і волонтери, організовуючи заходи, набираючи й навчаючи добровольців, займаючись звітністю, навчаючись мистецтва компромісів і багато чого іншого.

«Я не вчився бути лідером у коледжі чи в процесі роботи у великій корпорації, а набув своїх лідерських якостей, працюючи в раді місцевої НКО»

— керівник фірми

10 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

НКО РОЗШИРЮЮТЬ ГРОМАДЯНСЬКУ УЧАСТЬ.

Статутним завданням багатьох НКО є залучення спільнот до демократії на позапартійній основі. Крім таких НКО, як Ліга жінок, основною місією якої є заохочення активної участі в держуправлінні, багато НКО використовують свої широкі мережі і зв'язки з населенням, щоб допомогти людям будувати своє життя і своє майбутнє.

- Голосування – головний обов'язок і привілей кожного громадянина. НКО рівня штату, такі як CalNonprofits, у рамках кампанії «Голосуй за свої цілі», і національні НКО, наприклад, VOTE, сприяють позапартійній реєстрації виборців, інформують кандидатів про проблеми, проводять форуми, щоб кандидати й НКО могли налагодити відносини у спільних інтересах, залишаючись при цьому строго позапартійними.
- Заохочуючи громадянську участь (голосування та ін.), НКО повинні уникати допомоги або протидії кандидатам на посади та використання добродійних коштів у ході виборів. Залишатися поза партіями – це і закон, і здоровий глузд. Люди довіряють НКО тому, що ті вирішують їхні проблеми і працюють на загальне благо, а не на ту чи іншу партію.

ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

Черга до театральної каси. Фото з доповіді Wolf Trap Foundation for the Performing Arts, НКО за розділом 501 (c) (3) в м. Вірджинія, штат Вірджинія

НКО – РУШІЙ ЕКОНОМІКИ.

Легко зрозуміти, як НКО покращують життя окремих людей, але їхній внесок в економіку США часто не помічають. А він є досить істотним і має далекосяжне значення.

НКО покращують і зміцнюють економіку – місцеву, штату, всієї країни – у різні способи, зокрема:

НКО США витрачають майже \$2 трлн. на рік і наймають понад 10% робочої сили в недержавному секторі.

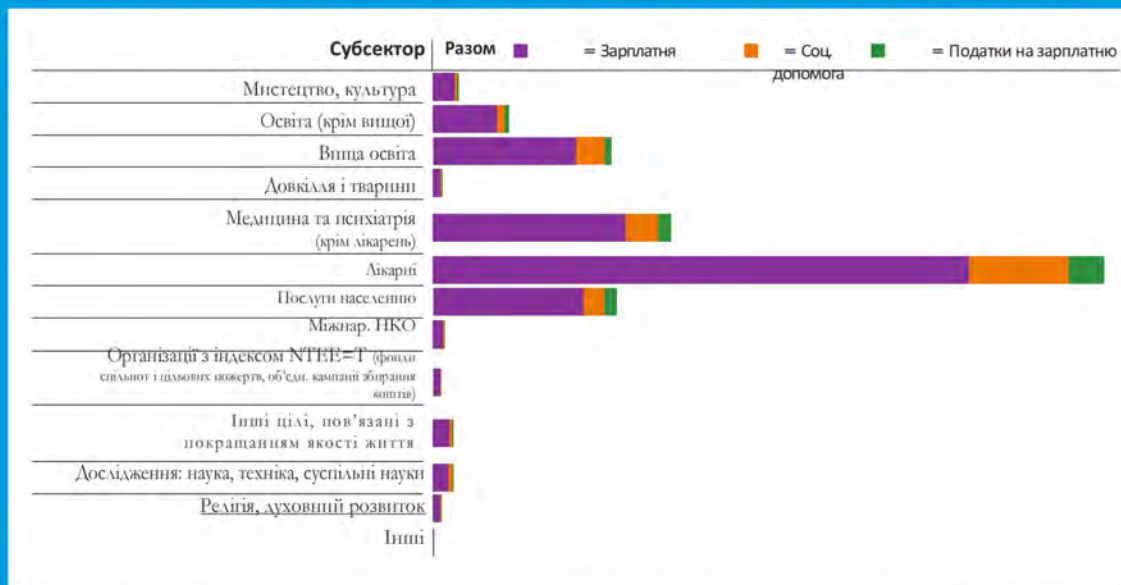

НКО дають роботу 12,3 млн людей¹, за рівнем зарплат випереджаючи більшість галузей США, в т.ч. будівництво, транспорт і фінансові послуги.

З майже 2 трлн дол. щорічних витрат НКО понад 826 млрд йдуть на зарплату й допомогу, а також податки на заробітну платню. Крім того, самі співробітники платять податки зі своєї зарплатні, а також податок з продажів на свої покупки і податок на майно, яким володіють.

¹ Звіт про зайнятість некомерційних організацій за 2019 р., Центр дослідження громадянського суспільства ім. Джона Гопкінса, на підставі даних Бюро статистики праці за 2016 рік.

Щорічні зарплати згідно з деклараціями НКО розділу 501 (с)(3) за формою 990:
Загальний фонд зарплати, соціальна допомога, податки на зарплату перевищують \$826 млрд

Джерело: База даних ПУ США з підприємств і доходів, річні ел. декларації за ф. 990 по 2016 р. вкл. (опубл. у червні 2018 р.) DataLake llc (datalake.net). Див. www.NonprofitImpactMatters.org.

НКО також створюють можливості для працевлаштування мільйонів людей понад мільйони тих, кого наймають безпосередньо.

НКО, які доглядають за дітьми або літніми батьками, дозволяють членам родини, які інакше взяли б цей тягар на себе, працювати поза домом. НКО також навчають нових професій і працевлаштовують людей, які в іншому випадку були б безробітними або зайнятими лише частково.

НКО споживають товари та послуги, створюючи робочі місця.

НКО щорічно витрачають до \$1 трлн на товари та послуги – від медобладнання для некомерційних лікарень до канцтоварів, продуктів, комунальних послуг та оренди.

НКО «підганяють» економіку.

НКО надають ще ширший вплив, створюючи економічну активність і робочі місця. Розгляньмо сферу культури. Відвідавши виставу в місцевому некомерційному театрі, ви не просто підтримали акторів, техніків та адміністративний персонал; ви напевно допомогли і місцевому бізнесу. Заплатили за паркування. Купили нові сережки, тубфл або краватку для «виходу в світ». Повечеряли з друзями після вистави. Цим ви розширили економічний ефект від роботи цього театру, допомагаючи створити більше робочих місць у місцевій економіці і прирісши більше податкових надходжень місцевому самоврядуванню.

НКО залучають також інших роботодавців.

Чи ви помічали, що брошури торгових палат часто вказують місцеві НКО як головну причину для розміщення бізнесу в своєму місті? Багато з них із гордістю рекламують культурні об'єкти – некомерційні музеї, місця проведення фестивалів; некомерційні коледжі нагадують про роль освіченої робочої сили, некомерційні медичні установи – про важливість фізичного благополуччя. Хоча при цьому рідко звучить слово «НКО», бізнес-лідери інтуїтивно розуміють величезну цінність, що її НКО привносять в життя громади.

Чому це важливо

Економіка міст і штатів залежить від НКО

Вплив НКО зазвичай вимірюється ефективністю її статутної діяльності. Крім прямих способів поліпшення життя, НКО підживлюють регіональну економіку, стимулюючи ринок праці, купуючи товари і послуги і підвищуючи економічну активність

іншими реальними, але менш очевидними способами. Ви дізнаєтеся більше зі [звітів місцевого і штатного рівня](#), які наочно демонструють економічний вплив НКО на їхні громади.

15 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

Коротко про НКО

16 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

Деякі з діючих НКО старші за самі США – наприклад, Гарвардський університет (1636) та заснована ще Бенджаміном Франкліном Філадельфійська бібліотечна компанія (1721). І справді, «громади існували до того, як з'явилися уряди для задоволення суспільних потреб», тому основні соціальні послуги надавалися в рамках «добровільних спільних заходів».

На 2000 р. ПУ США мало на обліку 819 008 організацій за розділом 501(c)(3). До 2016 р. це число збільшилося майже на 75%. Таким чином, хоча концепція НКО існує вже дуже давно, тільки з 2000 р. у США їх створено понад півмільйона.

Оскільки багато НКО є новими і в даний час не існує якогось центру, куди можна було б звернутися по інформацію про НКО, на їхній рахунок є деякі поширені хибні уявлення. Ви можете підтримати відомі вам НКО, поділившись цими фактами.

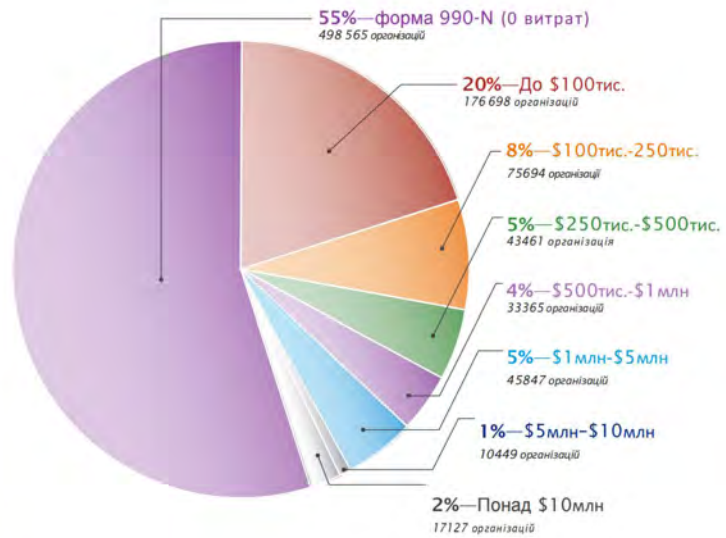
Фото з дозволу Вашингтонського товариства з профілактики сліпоти (засн. 1936 р.)

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

ФАКТИ

Більшість НКО порівняно невеликі: 97% мають бюджет менше \$5 млн на рік, 92% - менше \$1 млн, а 88% витрачають на свою роботу до \$500 тисяч на рік.

Таким чином, «типова» НКО є організацією місцевої громади і обслуговує місцеві потреби. Недивно, що мало хто з НКО має матеріальне забезпечення. У більшості з них обмежені резерви – близько 50% мають запас коштів менше, ніж на місяць.

Джерело: База даних ПУ США з підприємств і доповіді, річні оп. декларації за формами 990/990EZ/990B, подані до 2016 р. і опубліковані в червні 2018 р. некомерційним дослідницьким центром DataLake Nonprofit Research (datalake.net). На даній діаграмі представлено 901 206 НКО, що подали податкові декларації до ПУ США. Відсутні, однак, фінансова інформація з НКО з річним доходом до \$5000 і для багатьох релігійних об'єднань, не зобов'язаних подавати декларації. Повністю дані дня, на сайті www.NonprofitImpactMatters.org.

ФАКТИ

НКО – це податковий статус, а не спосіб діяльності. Він не означає, що організація повинна втрачати гроші або давати обітницю бідності. НКО можуть отримувати прибуток (це називається профіцитом, коли в кінці року після витрат залишаються гроші). Питання в іншому: хто отримає ці «надлишки» в кінці року?

Коли комерційне підприємство приносить більше грошей, ніж витрачає, прибуток дістається власникам. Але у НКО немає власників.

НКО створюються для того, щоб приносити користь суспільству, а не приватним інтересам. Коли НКО приносить більше грошей, ніж витрачає, вона повинна використовувати будь-який додатковий дохід для виконання своїх добродійних завдань.

Це обмеження не слід плутати з оплатою праці співробітників. НКО можуть – і повинні – платити співробітникам відповідну зарплатню і пільги.

ФАКТИ

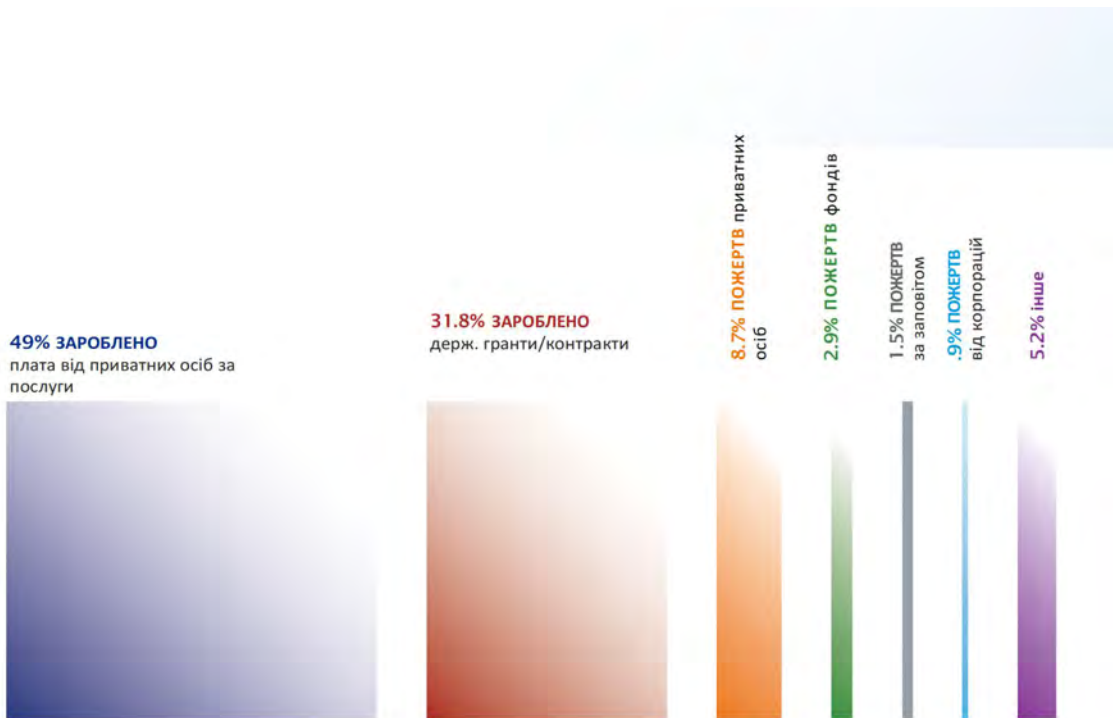
НКО отримують фінансування з трьох основних джерел: вони можуть стягувати плату за виконувану ними роботу, отримувати пожертвування і знаходити інші способи отримання доходу. Немає стандартного розподілу доходів, єдиної формули для всіх. Джерела коштів НКО залежать від багатьох факторів. Два найважливіших – це її розмір і цілі.

Малі та середні НКО більше покладаються на пожертви приватних осіб та гранти фондів, як і НКО у сфері мистецтва, культури та гуманітарних наук, а також ті, які займаються захистом довкілля або опікуються тваринами.

Лікарні, інші медцентри, освітні установи – усі вони, як правило, більші за розміром – отримують більше у вигляді оплати від приватних осіб за послуги. А організаціям, які надають соціальні та медичні послуги (включаючи лікарні), як правило, платять органи влади.

Діаграма джерел доходів з розбивкою за всіма добродійними НКО, об'єднаними для наочності в масштабах сектору. Зауважте, що відсотки відображають середні показники по сектору в цілому, а не «норму» для якоїсь НКО або субсектору.²

² Процентні показники відображають дані тільки НКО, що подають декларації за формою 990, тож доходи менших організацій, а також церков і релігійних громад, не зобов'язаних подавати звіти, сюди не включено.

Джерело: База даних ПУ США з підприємств і доходів, річні еп. декларації за ф. 990 по 2016 р. вкл. (опубл. у червні 2018 р. некомерційним дослідницьким центром DataLake llc (datalake.net)), Національний центр статистики з добровільних організацій при Інституті міста (Urban Institute)

Нижче кожне джерело доходу НКО описано докладніше:

Зароблено—Плата за послуги

Величезна частина цього доходу йде на некомерційні лікарні (наприклад, страхові виплати за операції або полопи) і вищу освіту (навчання, проживання та харчування). Інші приклади включають квитки на громадський театр або музеї, оренду доступного житла та продаж таких речей, як передплата на інформаційні бюлетені та товари в магазинах Goodwill.

Зароблено—Держ. гранти/контракти³

Органи влади часто наймають НКО для надання послуг населенню. «Федеральні, штатні та місцеві органи влади покладаються на НКО як ключових партнерів у реалізації програм і наданні послуг населенню, таких як медичні, соціальні та житлові послуги» (Рахункова палата США)

³ Оцінка на підставі аналізу старої форми 990, в якій до 2008 р. була графа «Державні контракти». Джерело: Національний центр статистики при Інституті міста

Пожертви приватні 10.2% = 8.7% дарування + 1.5% за заповітом

Американці надзвичайно щедри в питаннях добровільності. Багато хто вказує НКО в заповіті.

Пожертви фондів (2.9%) та корпорацій (.9%)

Хоча пожертви фондів становлять менше 3% загального доходу, а на частку корпорацій припадає менше 1%, ці внески критично важливі для НКО, які отримують цю підтримку. Крім того, фонди відіграють ключову роль у просуванні стратегічних інновацій, а корпорації можуть поділитися досвідом.

Інше

Усі інші доходи (дохід від інвестицій та оренди, роялті та чисті надходження від спеціальних заходів та розіграшів призів).

Чому це важливо

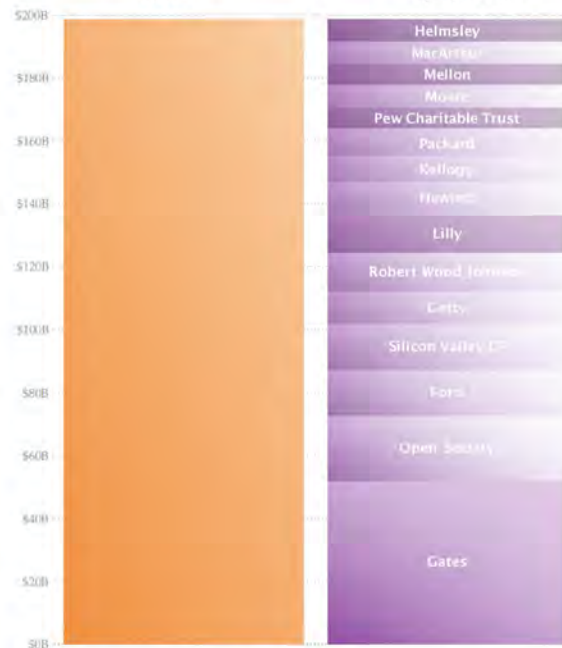
Фонди не можуть замінити держкошти

Як видно з мільярдних сум на графіку, фонди не змогли б замінити скорочення державного фінансування, навіть якби захотіли. Так, 2017 р. Білий дім запропонував скоротити фінансування SNAP (програма додаткової допомоги в області харчування, раніше програма продовольчих талонів) на \$193 млрд протягом 10 років. Але скорочення фінансування не зменшує потреби дітей, що недоїдають, людей похилого віку, ветеранів та інших осіб, які залежать від цієї програми. Скорочення SNAP були скасовані, але якби платежі за програмою припинилися, то люди звернулися б за допомогою НКО, а ті, своєю чергою, до фондів. Проте для отримання суми, необхідної для компенсації запропонованих скорочень SNAP, потрібно було б перевести в готівку всі активи і закрити 15 найбільших фондів країни – і це лише один приклад.

21 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

Скорочення SNAP

Сукупні кошти найбільших фондів США

Джерело: Фінзвіти за 2017 рік, що пройшли аудит, наявні у відкритому доступі; в інших випадках – оцінка на підставі відомих розмірів коштів фондів у попередні роки

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

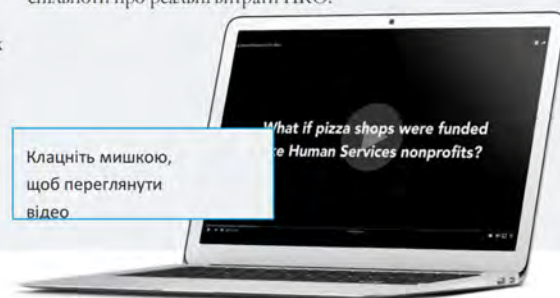
ФАКТИ

Усі організації – некомерційні, комерційні, державні – мають накладні витрати. Незалежно від того, називаються вони накладними, адміністративними або непрямими, це необхідні витрати на ведення бізнесу, наприклад, плата за експлуатацію та обслуговування об'єктів (оренда, комунальні послуги, страхування), а також заробітна платня і витрати на управління персоналом, інформаційні технології та бухгалтерський облік. **Накладні витрати не мають стосунку до рівня ефективності або успішності організації.**

Серед підприємств, дослідження **непрямих витрат найбільших компаній S&P 500** показало, що виробники основних споживчих товарів (продуктів та інших товарів повсякденного попиту) мають середній рівень накладних витрат 34%, а IT-компанії – 78%. Коли ж мова заходить про НКО, люди очікують, що накладні витрати там майже нульові, що означало б роботу без ряду базових послуг, таких як оренда, комунальні послуги, управління, бухгалтерський облік та технології. Це просто нелогічно.

Роблячи замовлення в Starbucks, ви не можете сказати: «Я заплачу за воду, чашку, жменю кавових зерен і хвилину часу, щоб бариста налив мені каву, але не стану платити за інші речі, такі як оренда приміщення, страхівка, обладнання, електрика, меблі, бухгалтерія, обслуговуючий персонал, менеджери або реклама (на телебаченні або на моїй чашці). Це справа Starbucks, а не моя, оскільки йдеться про суто накладні витрати». Або, наприклад (див. нижче): **«А от якби піцерії фінансувалися як НКО, що надають послуги населенню?»**

Серйозніші міркування з цього приводу можна знайти в **публікаціях, корисних порадах та інших ресурсах**, що інформують жертводавців і членів спільноти про реальні витрати НКО.

Клацніть мишкою, щоб переглянути відео

22 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

Проблеми НКО

23 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

НКО покращують життя громадян, сприяють розвитку місцевих громад, вносять вклад в місцеву і національну економіку і зміцнюють загальне здоров'я нашої демократії. Але сьогодні вони стикаються з неабиякими труднощами.

БАГАТО НКО НАСИЛУ ДАЮТЬ СОБІ РАДУ ЗІ ЗРОСЛИМИ СУСПІЛЬНИМИ ПОТРЕБАМИ.

НОВІ ЗАКОНОПРОЕКТИ НА ВСІХ РІВНЯХ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАГРОЖУЮТЬ РОБОТІ НКО.

ВІДНОСНО ДОБРОЧИННОСТІ СПОСТЕРІГАЮТЬСЯ ТРИВОЖНІ ТЕНДЕНЦІЇ.

ПОВНІШЕ РІЗНОМАНІТТЯ, РІВНІСТЬ ТА ІНКЛЮЗИВНІСТЬ ЗАЛИШАЮТЬСЯ ЦІЛЯМИ, ЯКІ ПОКИ ЩО НЕ ДОСЯГНУТІ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

▶ БАГАТО НКО НАСИЛУ ДАЮТЬ СОБІ РАДУ ЗІ ЗРОСЛИМИ СУСПІЛЬНИМИ ПОТРЕБАМИ

Хоча вважається, що велика рецесія 2008 р. закінчилася багато років тому, а газетні заголовки останніх років стверджували, що економіка США міцна, **людські потреби в 3/4 штатів були в 2017 р. вищими**, ніж на початку рецесії. Зрослу потребу населення в послугах фіксують багато останніх опитувань.

Як наслідок, багатьом НКО стало важко відповідати на запити суспільства. **Останнє опитування фонду фінансів НКО** показало, що більшість НКО зазедве вдається задовольняти дедалі зростаючі потреби:

- 57% НКО повідомили, що не в змозі задовольнити попит; цей показник виріс до 65% серед НКО, що працюють для населення з низькими доходами.
- 79% повідомили, що попит на послуги виріс у 2016-2017 рр. (39% вважають, що більш ніж на 10%).

НКО не можуть запобігти рецесії або змінити людські потреби. Але вони можуть знати про додаткове навантаження на персонал, членів правління, добровольців і жертводавців і повинні інформувати законодавців про потенційні наслідки їх рішень.

«Попит усе ще зростає швидше, ніж можливості НКО»

— Стан сектору НКО-2018, Фонд фінансів НКО

Серед тих, кому попри всі труднощі допомагають НКО США:

Ті 40% американців, що живуть від зарплати до зарплати (Сі-Бі-Ес ньюз)

50,8 млрд доларів, котрим щомісяця не вистачає коштів на основні потреби («Єдиний шлях»)

Ті 40 млн американців, що живуть у бідності (ООН)

24 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

▶ **НОВІ ЗАКОНОПРОЕКТИ НА ВСІХ РІВНЯХ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАГРОЖУЮТЬ РОБОТІ НКО**

Усі організації 501 (c) (3) потребують надійної, стійкої та сприятливої законодавчої політики для виконання своїх завдань.

Тим не менш, ці зусилля вразливі до дій політиків, які, навмисно або ненавмисно, можуть відняти необхідні ресурси, накласти обтяжливі обов'язки, втрутитися в процес прийняття рішень та іншим чином змінити закони таким чином, щоб порушити роботу добровільних, релігійних і філантропічних організацій.

Важливо розуміти, що серйозні загрози можуть виникати не тільки на федеральному, але і на штатному і місцевому рівні. У першому випадку це може мати загальнонаціональні наслідки. Але зміни в законах штату можуть мати настільки ж серйозні наслідки для добровільних НКО, молитовних будинків і фондів в цьому штаті. Як видно з діаграми, імовірність внесення змін до законів штату набагато вища, ніж на федеральному рівні.

Якби ваш штат запропонував обмежити або скасувати пільги добровільцям, скасувати податкові пільги для НКО, стягувати з них нові податки і збори, змусити їх замість обґрунтованих рішень своєї ради виконувати його директиви, чи були б готові до цього знайомі вам НКО?

Більшість законів приймають штати

Кількість прийнятих законів

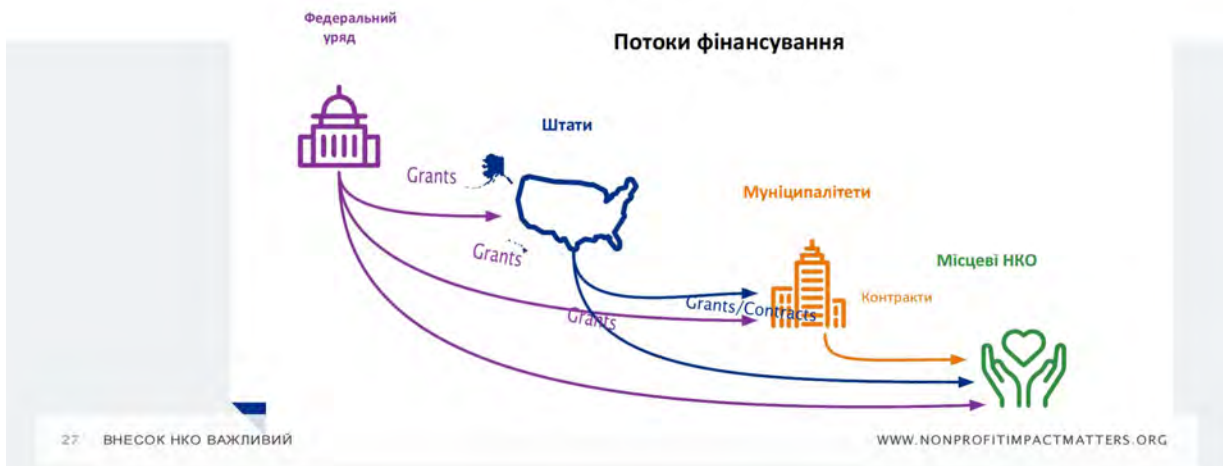
Конгрес США	Законодавці штатів
332 у 2015-2016	28867 у 2015-2016
411 у 2017-2018	31774 у 2017-2018

Джерело: Центр Quorum Analytics, лютий 2019 р.

Сьогодні у НКО багато проблем, характерних для всього сектору. Серед них

- **Зменшення ресурсів НКО через зниження пільг для добровільців.** Сто років (1917-2017) федеральний податковий кодекс стимулював добровільність податковим вирахуванням. Наприкінці 2017 р. Закон про зниження податків і створення робочих місць прямо не торкнувся стимулювання пожертвувань, але змінив стандартне вирахування, і Конгрес очікував на 28,5 млн менше декларацій з докладними заявками на вирахування. Експерти прогнозують, що в кінцевому підсумку **через закон 2017 р. щорічні пожертвування можуть впасти на \$13-\$21 млрд.** Див. останні дані по цій темі на нашій сторінці про стимули для добровільності.
Але справа не тільки у федеральному уряді. Влада в ряді штатів підриває фінансову стійкість НКО, обмежуючи або скасовуючи пільги для жертводавців. В одному штаті НКО за рік втратили понад \$60 млн пожертвувань. Того року штат отримав тільки \$12 млн доходу – тобто громади недоотримали прибутку на інвестиції в розмірі 5 до 1.
- **Втрата фондів через оподаткування податком звільнених НКО.** НКО на гіркому досвіді переконалися, що потрібно готуватися до дій кожного разу, коли уряд розглядає можливість зміни своєї **податкової політики.** Ось кілька прикладів, як законодавці, прагнучи роздобути кошти для порятунку бюджету, зручно для себе забувають про громадський пакт з НКО, звільненими від податків:
 - Зміни 2017 р. у федеральному податковому законодавстві ввели 21-відсотковий податок з НКО молитовних будинків на транспортні витрати для співробітників (оплата парковки, проїзні). (Останні дані див. на **нашій сторінці з податку на не пов'язану діяльність/транспортні пільги для НКО**)
 - Конституції та закони штатів звільняють власність НКО від податків у всіх 50 штатах. Тим не менш, численні місцеві органи влади намагалися обійти ці закони штату, стягуючи збори або вимагаючи, щоб НКО замість податків робили «добровільні внески».

- **Неповернення НКО понесених витрат.** Органи влади часто наймають НКО для надання послуг населенню. І надто часто **не повертають їм повну вартість витрат при наданні цих послуг.** Таким чином, на відміну від комерційних підприємців, яким повертаються їхні справжні витрати (включаючи накладні) плюс прибуток, НКО, по суті, субсидують владу. Не відшкодовуючи НКО витрати на надання послуг, влада **«тримає в голодному тілі»** тих, чия допомога чекають тисячі людей.
- **Скорочення держбюджетів.** При федеральному скороченні витрат на одну програму спрацьовує «ефект доміно». Штати **отримують у середньому майже 1/3 коштів** із федеральних фондів. Місцеві органи влади отримують фінансування від федерального уряду і своїх штатів. На кожному рівні уряд наймає НКО для надання програм і послуг населенню. Це робить НКО вразливими до несподіваних скорочень державних витрат.

- *Тімоті Бодді з Прогресивної національної баптистської конвенції, рабин Джек Молін з Міжконфесійного Альянсу, Аманда Тайлер з ВЖС і доктор Сайід Сайід з Ісламського суспільства Пн. Америки готуються вручити листи членам Конгресу, закликаючи їх відкликати поправку Джонсона (фото надано ВЖС).*

Спроби політизації НКО. Спроби політизації НКО. Уявіть, якого удару було б завдано громадській довірі, якби на наші театри, церкви, фонди, молодіжні організації та постачальників послуг чинився тиск з метою підтримки політиків або використання добродійних коштів для субсидування партійної політичної діяльності. Більше 60 років цьому перешкоджає т. зв. **поправка Джонсона**. Цей закон передбачає, що в обмін на звільнення від податків і можливість отримувати неоподатковувани пожертви добродійні НКО, молитовні будинки і фонди не можуть виступати за або проти кандидатів на державні посади або використовувати добродійні кошти на політичні кампанії. Утім, політики в Конгресі не полишають спроб політизувати добродійні

організації та церкви Америки. Їхні законопроекти дозволили б через церкви та добродійні організації скеровувати мільярди неврахованих пожертв на політичні кампанії. Це одна з багатьох причин, через яку добродійні та релігійні організації США говорять політикам: **приберіть свої партійні ігри** подаль від нашої роботи.

Співробітники, члени правління, волонтери, донори та бенефіціари НКО повинні об'єднуватися з цих та інших питань, щоб забезпечити загальний захист. Стоячи осторонь, ми ризикуємо побачити дестабілізацію наших НКО та громад.

ТРИВОЖНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЩОДО ДОБРОЧИННОСТІ

Дії уряду щодо зниження стимулів для доброчинності, – не єдина тривожна тенденція. Усі, хто має стосунок до НКО, мають знати про два інші явища, пов'язані з «нерівністю доброчинців».

Перше: за **останні 15 років кількість домогосподарств, що жертвують на підтримку НКО**, зменшилася. Зменшуються і суми пожертв малих і середніх донорів. Ці тенденції було важко розвинути за повідомленнями про мегадарунки мільярдерів: адже приємно, коли загальний обсяг зростає. Але на що йдуть ці мегадарунки? І на що більше не йдуть дрібні і середні пожертви?

Багато багатих донорів жертвують на університети та інші великі установи – що, звісно, тишить; але в той самий час

місцеві НКО, такі як продовольчі банки, притулки для бездомних і НКО соціального обслуговування, зазнають великої скрути через зниження рівня пожертвувань звичайних людей.

Дослідження показують, що ці невеликі НКО чутливіші до змін у податковому кодексі. Ось чому новий федеральний податковий закон такий проблемний: подвоївши стандартне вирахування, законодавець, по суті, обмежив фінансові стимули для середнього та робочого класу робити пожертви, зберігаючи при цьому стимули для багатих, що ще більше посилює «нерівність доброчинців» (відвідайте нашу **сторінку про стимули для жертводавців**).

З іншого боку, останнім часом докладено чималих зусиль, щоб **американці жертвували більше**.

Чому це важливо

Місцеві НКО потребують пожертвувань на місцевому рівні

«Мегадарунки в мільярди доларів створюють враження, що все йде чудово, але, поки великі установи продовжують отримувати, НКО, що обслуговують нужденні групи населення, ледве виживають»

— «Нова нормальність: розширення потенціалу в період стаду»

ПОВНІШІ РІЗНОМАНІТНІСТЬ, РІВНІСТЬ ТА ІНКЛЮЗИВНІСТЬ ЗАЛИШАЮТЬСЯ ЦІЛЯМИ, ЯКІ ПОКИ НЕ ДОСЯГНУТІ

Але ж це так просто. «Золоте правило» – чини з іншими так, як хотів би, щоб вони чинили з тобою, – лежить в основі всіх великих релігій і світської етики теж.

Але в усіх трьох секторах нашої економіки – комерційному, державному та некомерційному – жінкам платять менше, а білим працівникам віддається перевага. НКО зобов'язані подати тут приклад.

- До 72% доброчинних НКО в США очолюють жінки, але навіть керівникам-жінкам платять менше, ніж їхнім колегам-чоловікам. Гендерний розрив в оплаті праці є **загрозою ефективності та стійкості НКО**.
- У першому національному опитуванні на тему **раси й лідерства в НКО**, проведеному проектом Building Movement, 1/3 небілих респондентів повідомили, що расова або етнічна приналежність негативно позначилася на їхній кар'єрі в НКО, 80% респондентів усіх рас назвали відсутність расової різноманітності в керівництві НКО «великою проблемою».

НКО можуть скористатися **ресурсами, зібраними на цій сторінці**, для предметної розмови про різноманітність, рівність та інклюзію у своїх лавах.

Багато НКО, такі як Асоціація молодих християнок (YWCA), борються проти расизму, за расову та гендерну різноманітність, рівність та інклюзію (фото з доповіді YWCA USA).

Заклик до дії: що можете конкретно ви

Хоча проблеми можуть видатися непереборними, НКО в змозі впоратися з ними, якщо зосередяться на головному. На наш погляд, це:

**ЗБЕРЕГТИ ДОВІРУ
ГРОМАДСЬКОСТІ**

**РОЗШИРЮВАТИ МОЖЛИВОСТІ
МЕРЕЖ НКО**

**ВИСТУПАТИ ЗА
РІЗНОМАНІТНІСТЬ, РІВНІСТЬ ТА
ІНКЛЮЗИВНІСТЬ**

**ПРОПАГУВАТИ СВОЇ
ЦІЛІ І ЗАВДАННЯ**

Майкл Вікс, голова НКО «Рада провайдерів», на зустрічі русь «Сила турботи» в Кантоні штату Массачусетс (фото Providers' Council).

► ЗБЕРЕГТИ ДОВІРУ ГРОМАДСЬКОСТІ

Без суспільної довіри не буде пожертввань, волонтерів і багато чого іншого. Довіру потрібно завойовувати кожен день. Немає універсального керівництва або національного стандарту, як дотримуватися законодавчих вимог, тому що в кожному штаті свої закони для НКО. Об'єднання НКО в багатьох штатах розробили **програми передового досвіду**

на основі законодавства свого штату і апробованих методів роботи. Національна асоціація офіційних осіб Штатів з питань доброчинності (NASCO) представила список **регулювальних органів у справах доброчинності в кожному штаті**. На додаток до їхніх матеріалів є складені кількома НКО керівництва з особливостей реєстрації та ін. в окремих субсекторах.

► РОЗШИРЮВАТИ МОЖЛИВОСТІ МЕРЕЖ НКО

НКО стикаються з проблемами більш масштабними і складними, ніж ті, з якими в змозі впоратися окрема людина або організація.

Якщо перефразувати цю думку, жодна НКО не є островом в океані; кожна є частиною материка. Хочете знати, звідки ця цитата? Відвідайте одну з **6863 некомерційних бібліотек США чи пов'язаних з ними НКО** або дізнайтеся більше про поезію Джона Донна у Вікіпедії, мережі обміну знаннями, керованій некомерційним фондом Вікімедіа.

За межами своєї власної організації люди можуть спілкуватися з колегами і вчитися в них, а організації – співпрацювати, знаходити нові підходи та нових союзників.

Сьогодні ваш голос – і вашої НКО – важливіший, ніж будь-коли раніше. Ви можете послати його, **вступивши до асоціації НКО вашого штату**. Це введе вашу НКО в ширше коло взаємопов'язаних мереж, що забезпечують негайні відчутні вигоди для вашої організації, включаючи інформаційно-пропагандистську підтримку, освіту, знижки, навчання колег і дух товариства. Як частина руху ви будете підключені до НКО всіх напрямків і розмірів по всій країні. Приєднуйтеся і працюйте разом, щоб підвищити громадську оцінку діяльності всіх НКО і ефективність роботи своєї організації, а також створити сприятливе законодавче середовище на місцевому, регіональному та національному рівнях.

► ВИСТУПАТИ ЗА РІЗНОМАНІТНІСТЬ, РІВНІСТЬ ТА ІНКЛЮЗИВНІСТЬ

Замість просто розділяти ідеї різноманітності, рівності та інклюзивності, поки інші діятимуть, НКО час активно виступати за ці цінності – тобто прийняти їх, рішуче підтримати і зробити частиною своєї програми.

Кожна НКО повинна знайти свій власний шлях до втілення ідеалів різноманітності, рівності та інклюзивності. Стандарного методу не існує.

На нашому сайті ми вказали найкращі, на наш погляд, ресурси про те, **чому ці цінності такі важливі для НКО**. На цій сторінці можна знайти практичні поради та питання для обговорення, а також посилання на більш ніж 50 ресурсів з інформаційними матеріалами, у т.ч. про свідомі та неусвідомлені упередження, різноманітність у керівництві та серед рядових членів НКО, інші корисні речі.

► ПРОПАГУВАТИ СВОЇ ЦІЛІ І ЗАВДАННЯ

НКО часто перебувають на передньому краї вирішення соціальних проблем. Близькість до проблем – це близькість до рішень. НКО не повинні «працювати в шухляду»; навпаки, вони повинні ділитися досвідом і поглядами на шляхи подолання проблем, щоб політики могли приймати правильні рішення.

Членів НКО іноді дивує, що ми маємо конституційне право, законні повноваження і моральні зобов'язання захищати і навіть лобіювати інтереси наших організацій, окремих осіб і громад, яким ми служимо. НКО не тільки можуть, а й зобов'язані висловлюватися з питань державної політики у важливих для них галузях.

Дослідження показали, що ефективні НКО не обмежуються тільки адвокацією або тільки наданням послуг; НКО з високими показниками роблять і те, і те, створюючи свого роду цикл, в якому адвокація і надання послуг доповнюють і підсилюють вплив одне одного.

Але в цілому НКО, у порівнянні з діловим і державним сектором, мало орієнтовані цією стороною справи.

• Зайняті виконанням своїх завдань, НКО «втрачають бали» в питаннях адвокації.

Комерційні підприємства та уряди знають ціну лобістської діяльності. У 2016 р. в Торговій палаті США було зареєстровано 158 лобістів, а витрати на лобіювання склали 103 950 000 дол. **(дані федеральних звітів)**. Лобіюванням займаються і різні групи, що представляють певні категорії офіційних осіб (Національна асоціація губернаторів) і рівні уряду (Національна ліга міст).

Окремі НКО ніколи не матимуть для лобіювання стільки ж коштів, як бізнес (що має прибуток) або державний сектор (оплачуваний платниками податків). Але нам не потрібно багато витратити, щоб ефективно захищати свої інтереси. Якщо для збільшення свого лобістського потенціалу змогли об'єднатися компанії та держслужбовці, які мають схожі проблеми, то це до сили й НКО. Інакше їх «відтиснуть за бічну лінію», а їхнє місце на полі займуть інші. І просунуть закони, які зашкодять роботі НКО.

Адже адвокація набагато ширша за законодавче лобіювання.

Вона включає адвокацію з нормотворчості та правозастосування, дослідження, аналіз масштабу і причин проблем, інформування громадськості через ЗМІ, виступи в суді та експертні висновки у справах суспільної важливості. Таким чином, лобістська діяльність не зводиться до адвокації (яка охоплює набагато більше, ніж лобіювання законів).

НКО за розділом 501(c)(3), що вказали лобістську діяльність: **2,98%**

І все ж цифри, що показують, як мало уваги приділяють їй НКО, вражають.

Ми зібрали найсвіжіші дані про те, скільки НКО501(c) (3) повідомили про лобістську діяльність 2016 р. Результати протвержують: у середньому менше 3% НКО займаються лобіюванням на місцевому, штатному або федеральному рівні.

У той час як законне право на це мають всі 100%.

Це не означає, що кожна НКО повинна негайно почати лобіювати Конгрес, законодавців штату і мерію. Але здоровий глузд підказує, що якщо 97% НКО тихо і ввічливо стоять осторонь, не відстоюючи свої завдання, то вони поступаються ігровим полем тому, хто впливатиме на рішення політиків, ставлячи під загрозу роботу НКО і громади, яким вони служать.

Частково тому НКО BoardSource і п'ять партнерських груп кілька років тому об'єдналися, щоб внести ясність в питання значущості адвокації в некомерційному секторі. BoardSource навіть переписала ряд своїх програмних документів, щоб відобразити намір членів ради зайнятися адвокацією. Ви можете ознайомитися з діяльністю цієї НКО, перейшовши за посиланням нижче.

Ознайомтеся з нашою ініціативою **Stand for Your Mission**.

Поради з адвокації

Адвокація значно простіша (і захопливіша), ніж зазвичай вважають. Вашій НКО не обов'язково наймати лобіста або щодня посилати співробітників пікетувати Капітолій.

По-перше, дізнайтеся про проблеми, які можуть допомогти або перешкодити роботі не тільки вашої організації, а й інших НКО. Зверніться до **асоціації НКО штату**, щоб скласти повніше уявлення про нагальні проблеми правового регулювання у вашому штаті.

Для початку члени правління і співробітники НКО можуть щоранку ставити собі просте запитання: **«З ким я можу поговорити сьогодні, щоб просунути справу моєї організації ще на крок вперед?»**

Коли ви розмовляєте з журналістом про ту чи ту проблему громади, з членами громадянського клубу про набір добровольців для громадського проєкту – це адвокація. Так само як і зустріч з мером, щоб розповісти йому про результати зусиль НКО. **Адвокація – це пропаганда вашої діяльності в ході спілкування з іншими людьми.**

Адвокація за зміну законів і курсу уряду є продовженням прямих послуг населенню. НКО, що забезпечують продуктами нужденних, виступають за гарантії доступу всіх груп населення до здорової недорогої їжі. Природоохоронні групи прибирають у національних парках – і лобіюють закони, що стимулюють передачу землі заповідникам. НКО «Середовище проживання людства» допомагає будувати своє житло й агітує за федеральні програми якісного, доступного житла для всіх американців. Часто той, «з ким я можу поговорити сьогодні», – це виборна посадова особа або місцевий політик.

Клацніть мишкою

Це просте відео з висловленням подяки показує, як НКО успішно взаємодіють з виборними посадовими особами. Його було створено в рамках кампанії Делаверського Альянсу за розвиток НКО **#ThankYouDE campaign**

НКО «тегнула» групи законодавців у **Фейсбук**; ті поділилися відео, додавши свої коментарі. Таким чином НКО розповіла про допомогу з боку партнерів в органах влади і підвищила ймовірність, що вони та їхні партнери запам'ятають її добрі справи і підтримають їх у майбутньому.

Знаряддя адвокації завжди наповнаті і часто нічого не коштують. Наприклад, ви можете:

- Вступити до асоціації НКО вашого штату й долучити свій голос до голосів інших НКО.
- Відвідати разом з іншими НКО день адвокації в Капітолії штату і зміцнити свої зв'язки з колегами.
- Поділитися з посадовими особами своїми думками про нагальні проблеми.
- Написати колонку або листа до редактора для інформування ширшої аудиторії.
- Записати відео і подкаст, щоб розповісти про свої зусилля з адвокації тим, хто в іншому вигляді міг би про них не дізнатися.
- З'ясувати свої права і межі своїх дій за законом, щоб стати повноцінним учасником публічної нормотворчості. **Дізнатися про можливості участі в лобістській діяльності (процедура «501(h)election»)** і розповісти про них юристу й бухгалтеру своєї НКО.
- Якщо ви адвокат або консультант НКО, не відмовляйте своїх клієнтів від адвокації, це їхнє конституційне право.
- Якщо ви член ради/співробітник фонду, перевірте, чи не містять ваші грантові договори надуманих заборон на адвокацію НКО.
- Перегляньте **Stand for Your Mission**, – чудовий ресурс для НКО, які збираються зробити перші кроки в адвокації.
- Передплатіть наш безкоштовний електронний бюлетень (2 випуски на місяць) про адвокацію НКО **Nonprofit Advocacy Matters**. Свіжа інформація з питань, важливих для всіх НКО..
- Перегляньте нашу сторінку **«Адвокація на щодень»**.

▶ Котрі з цих пунктів ваша НКО вже виконала?

Чому це важливо

НКО повинні вступити в гру

На політичній арені спільноті НКО за розділом 501(c) (3) не раз шкодило ігнорування загроз і недооцінка ролі адвокації. І сьогодні занадто багато НКО залишається поза грою, хоча вони могли б використовувати свої унікальні знання і допомоги зробити так, щоб політика держави більше відповідала потребам людей і відображала американські цінності.

НКО ніколи не зможуть конкурувати з мільярдними витратами корпорацій і політиків на лобіювання, не кажучи вже про мільярди на передвиборчі кампанії.

Сила НКО полягає в масовості. НКО є в кожному місті, вони знаходяться ближче до проблем і краще розуміють їх. Оскільки НКО бачать рішення проблем громади своїми очима, вони повинні ділитися своїми ідеями з політиками, щоб допомогти їм приймати обґрунтовані рішення. Політики заслуговують на те й потребують того, щоб почути голос своїх виборців, яким часто набагато простіше

Прислальники Альянсу НКО штату Коннектикут нагадують законодавцям, що послуги населенню життєво необхідні для успішества (фото надано Альянсом).

працювати разом з однодумцями в рамках НКО.

Це вірно як на регіональному і місцевому рівні держуправління, де голос НКО чути недостатньо, так і на федеральному. Як показано на діаграмі в попередньому розділі, більшість рішень у сфері державної політики приймається на штатному і місцевому рівнях.

В інтересах справи, якій вони себе присвятили, і людей та громад, яким вони служать, НКО повинні встати з лави запасних і зайнятися адвокаційною діяльністю. Це – наше конституційне право і наш моральний обов'язок.

НКО є лідерами у створенні та розвитку процвітаючих громад по всій країні. Ми живимо своєю енергією економіку, стоїмо на сторожі демократії і стимулюємо громадянську активність. Коли ми збираємося разом, щоб наш голос звучав голосніше, ми стаємо потужною силою на підтримку більш рівноправних громад і загального блага.

—Донна Меррей-Браун, голова ради

Доповідь підготовлена співробітниками Національної ради НКО:

Тіффані Герлі Картер
Консультант з правових питань

Дженніфер Чендлер
Віце-президент

Рік Коен
Головний співробітник з операцій та зв'язків

Тім Деланей
Президент і директор

Еллісон Гітінс
Директор з мережевої роботи

Емі Снавер О'Лірі
Директор з розвитку ресурсів

Девід А. Томпсон
Віце-президент з питань державної політики

Дизайн: Firespring

Рада директорів

Донна Меррей-Браун, *голова*
Президент і директор Асоціації НКО Міннесоти

Марні Тейлор, *віце-голова*
Президент і директор
Центру НКО Оклахоми

Кейт Рубалкава, *секретар*
Директор Асоціації НКО Юти

Дар Сауер, *скарбник*
Директор Нью-Йоркської Ради НКО

Тім Деланей, *за посадою*
Президент і директор
Національної ради НКО

Дар Бауер
Виконавчий директор Фонду Кларка

Генрі Берман
Директор асоціації Exponent Philanthropy

Енн Гіндері
Директор Асоціації НКО регіону Мідленд

Тріша Лестер
Комішня в.о. президента
Центр у справах НКО Пн. Кароліни

Лайза Т. Мураяма
Президент і директор,
Гавайський альянс НКО

Ліз Мур
Виконавчий директор
Асоціації НКО Монтани

Лорі Вульф
Президент і директор The Foraker Group

Відвідайте www.NonprofitImpactMatters.org та

- Завантажте безкоштовно примірник доповіді;
- Знайдіть за посиланнями інші ресурси (якщо читаєте друковану версію);
- Ознайомтеся зі списком джерел і посилань у нашій доповіді;
- Знайдіть її розширену версію з докладними й новими даними.

39 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

NATIONAL COUNCIL OF NONPROFITS
National voice. State focus. Local impact.

Знайдіть асоціацію НКО свого штату і зв'яжіться з нею на сайті
www.councilofnonprofits.org/find-your-state-association

40 ВНЕСОК НКО ВАЖЛИВИЙ

WWW.NONPROFITIMPACTMATTERS.ORG

Національна рада НКО висловлює свою подяку за щедру підтримку спонсорам цього видання:

CLA exists to create opportunities for our clients, our people, and our communities through our industry-focused advisory, outsourcing, audit, and tax services. With 120 locations, CLA has one of the largest nonprofit practices in the country, serving over 7,000 nonprofit clients.

© 2019 CLA. All rights reserved.

З турботою про НКО

Вже більше 60 років AIG Retirement Services допомагає співробітникам американських організацій, що надають населенню послуги, відкладати гроші і мати гарантії забезпеченої старості, якої вони заслужили. Сьогодні тисячі НКО Америки довіряють нам своє пенсійне планування.

Етика доброчинності

Будь то наші співробітники, які добровільно беруть участь у боротьбі з бідністю, голодом, наслідками стихійних лих, або наше доброчинне фінансування на підтримку діяльності НКО, AIG допомагає громадам, яким ми служимо.

AIG Retirement Services надає страхування життя The Variable Annuity Life Insurance Company (VALIC) зі штаб-квартирою в Г'юстоні (Техас) та дочірні компанії VALIC Financial Advisors, Inc. (VFA) та VALIC Retirement Services Company (VRSCO). Усі вони є членами American International Group, Inc. (AIG).

© American International Group, Inc. All rights reserved.
VC 28996 (08/2019) J328904 ER

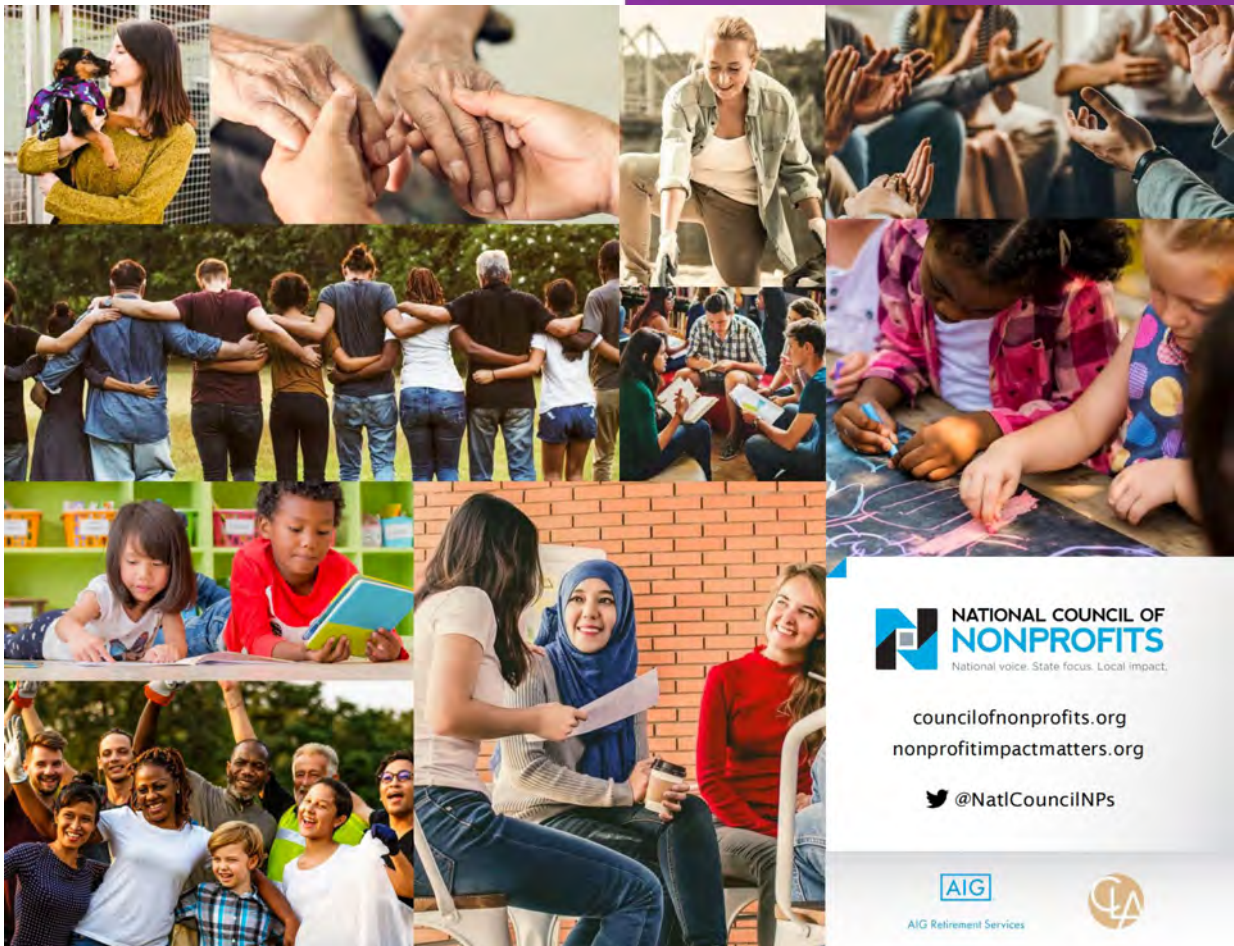
AIG Retirement Services

ADVISORY | OUTSOURCING | AUDIT AND TAX
CLAconnect.com

Національна рада НКО є провідним ресурсом добродійних НКО Америки. Завдяки потужній мережі асоціацій у штатах і понад 25 тис. членів (найбільша в США мережа НКО) ми є координатором і мобілізатором, що допомагає НКО здійснювати більший сумарний вплив на місцевому рівні по всій країні. Ми виявляємо нові тенденції, ділимося перевіреними методиками і просуваємо рішення, що приносять користь НКО і громадам, яким вони служать.

Залишайтеся на зв'язку і будьте в курсі подій, підписавшись на наші безкоштовні електронні інформаційні бюлетені *Nonprofit Advocacy Matters* та *Nonprofit Knowledge Matters* на сайті www.councilofnonprofits.org/connect.

NATIONAL COUNCIL OF
NONPROFITS
National voice. State focus. Local impact.

councilofnonprofits.org
nonprofitimpactmatters.org

@NatlCouncilNPs

AIG Retirement Services

MYTHS ABOUT NONPROFITS

<https://www.councilofnonprofits.org/about-america-nonprofits/myths-about-nonprofits>

While nonprofits are all around us, there are common misconceptions about what nonprofits are and what they do.

Myth: Nonprofits can't earn a profit

Reality: The term "nonprofit" is a bit of a misnomer. Nonprofits can make a profit (and should try to have some level of positive revenue to build a reserve fund to ensure sustainability.) The key difference between nonprofits and for-profits is that a nonprofit organization cannot distribute its profits to any private

ПОШИРЕНІ МІФИ ПРО НЕКОМЕРЦІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

<https://www.councilofnonprofits.org/about-america-nonprofits/myths-about-nonprofits>

Незважаючи на те, що некомерційні організації діють навколо нас повсюдно, існує безліч міфів про їхню сутність та діяльність.

Міф: некомерційні організації не мають права отримувати прибуток.

Дійсність: термін «некомерційна» може бути дещо оманливим. НКО не тільки мають право, а й повинні дбати про формування прибутку для створення фінансових резервів та забезпечення власної життєстійкості. Принципова відмінність НКО від комерційних організацій полягає в тому, що отриманий прибуток не може бути розподілений між

individual (although nonprofits may pay reasonable compensation to those providing services).

This prohibition against “private benefit” is because tax-exempt charitable nonprofits are formed to benefit the public, not private interests. For more information, see this IRS guidance. Learn about what charitable nonprofits need to do to maintain their tax-exempt status.

Myth: A well-run nonprofit should have low "overhead" costs

Reality: Operating costs, such as paying utility bills, rent, salaries, and investing in office equipment are referred to by a variety of names, including "overhead," "administrative costs," and "indirect costs."

While the terminology varies, one thing does not: these costs are essential to delivering on a nonprofit's mission, and have no relation to the level of effectiveness or the outcomes a charitable nonprofit may deliver.

If you have two organizations that provide shelter and their roofs are leaking a bit (over head in the truest sense), with organization #1 doing cheap patches to keep their overhead ratio at 33 percent (but the leaks keep happening) and organization #2 has an overhead ratio of 38 percent because they replace the roof, which one is more effective? Or how about two organizations that just implemented new donor databases, one that has overhead of 31 percent and went with a cheaper, less secure solution, and the other has overhead of 37 percent because they went with one that emphasizes security. Which one do you want to donate to?

приватними особами (хоча організація цілком може виплачувати обґрунтовану винагороду за надані послуги). Заборона «приватної вигоди» пов'язана з тим, що звільнені від оподаткування благодійні НКО створюються задля досягнення суспільно значущих цілей, а не задля інтересів окремих осіб. Більш детальну інформацію можна знайти в методичних матеріалах Федеральної Податкової служби США. Також рекомендуємо ретельно вивчити вимоги, необхідні для збереження податкових пільг.

Міф: успішна некомерційна організація повинна мати низькі накладні витрати.

Дійсність: операційні витрати - такі, як оплата комунальних послуг, оренда приміщень, заробітна плата співробітників та інвестиції в офісне обладнання - мають різні назви: «накладні витрати», «адміністративні витрати» і «непрямі витрати».

Незалежно від термінології, одне залишається незмінним: ці витрати є критично важливими для реалізації статутних цілей некомерційної організації і жодним чином не характеризують рівень її ефективності.

Розглянемо наочний приклад: дві організації, що опікуються наданням тимчасового житла особам у скрутному становищі, мають незначні протікання даху. Перша організація мінімізує витрати на ремонти, підтримуючи частку накладних витрат на рівні 33%, фактично «латаючи дірки» (і при цьому протікання продовжується). Друга організація інвестує в капітальний ремонт, підвищуючи свої витрати до 38%. Яка з них демонструє реальну ефективність? Ще один приклад: дві організації впроваджують бази даних для роботи з донорами. Перша обирає дешевше, але вразливе технологічне рішення, зберігаючи накладні витрати на рівні 31%. Друга надає перевагу надійній системі, попри її вищу вартість (37% накладних витрат). Куди ви, швидше за все, спрямували б власне пожертвування?

Myth: Nonprofits don't have paid staff; they only use volunteers

Reality: According to the Johns Hopkins Center for Civil Society Studies and data from the Bureau of Labor Statistics, in 2016, nonprofits employed 12.3 million people - that's 10 percent of private employment in the United States!

Myth: Nonprofits can't lobby

Reality: Every charitable nonprofit can and should make its voice heard on issues that are important to its mission and to the people or cause the nonprofit serves. As advocates, nonprofits are sometimes required to speak up about policies, laws, and regulations; lobbying by nonprofits is permitted by law. However, tax-exempt charitable nonprofit organizations are NOT permitted to engage in partisan political activity, such as supporting or opposing any candidate for public office. For more information on lobbying, see our advocacy resources.

Myth: Nonprofits get most of their funding from foundations

Reality: Foundation grants represent only a small part of the total amount of dollars contributed each year to the charitable nonprofit community. Private philanthropy, which includes both donations and bequests from individuals and grants from private and corporate foundations, represents only 14% of the total annual revenue to the charitable nonprofit community, and of that, the majority is from contributions from individuals.

Міф: у некомерційних організаціях немає оплачуваного персоналу, вони функціонують виключно за рахунок волонтерів.

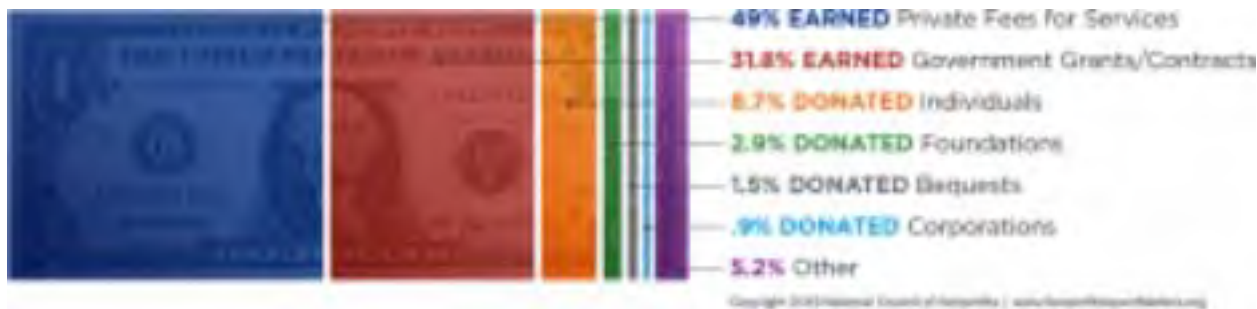
Дійсність: згідно з дослідженнями Центру вивчення громадянського суспільства Університету Джонса Гопкінса і даними Федерального бюро статистики праці США, станом на 2016 рік у некомерційному секторі було зайнято 12,3 мільйона осіб, що становить 10% усіх приватних робочих місць у країні!

Міф: некомерційні організації не мають права займатися лобіюванням.

Дійсність: кожна благодійна некомерційна організація не лише має право, а й повинна чітко висловлювати свою позицію з питань, безпосередньо пов'язаних зі статутними цілями та інтересами тих, кому вона служить. Як правозахисники, НКО іноді навіть зобов'язані висловлюватися щодо існуючих правил та норм, законів та нормативних актів. Важливо розуміти: лобіювання для некомерційних організацій дозволене законом. Водночас благодійні НКО, звільнені від оподаткування, категорично не можуть брати участь у партійній політичній діяльності, наприклад, підтримувати або виступати проти будь-якого кандидата на виборну посаду. Детальніше про лобіювання можна дізнатися тут.

Міф: основне джерело фінансування некомерційних організацій – благодійні фонди.

Дійсність: грантові надходження від благодійних фондів становлять лише незначну частку загального обсягу коштів, які щороку спрямовуються у благодійний некомерційний сектор. Приватна філантропія, що включає як прямі пожертви фізичних осіб, так і гранти від приватних та корпоративних благодійних фондів, не перевищує 14% сукупного річного доходу некомерційних організацій. Переважна частина цих коштів надходить саме від приватних донорів.

Myth: Charitable giving incentives only benefit wealthy individuals and elite institutions

Reality: All charitable nonprofits benefit from public support and donations, and most depend on private donations to serve their communities. While an individual taxpayer only receives a partial tax benefit for charitable donations, the community served by the charitable nonprofit receives the full value of every dollar. Any cap on giving incentives negatively affect the community. For more information see our resources on [charitable giving incentives](#).

Міф: податкові стимули для благодійних пожертв вигідні лише заможним людям та елітарним, високостатусним установам.

Дійсність: усі без винятку некомерційні організації потребують суспільної підтримки та пожертв, адже для більшості з них приватні внески є життєво необхідним джерелом існування. Попри те, що пересічні платники податків отримують право лише на часткове списання з бази оподаткування, громади, яким ці організації служать, отримують максимальну вигоду з кожного пожертвованого долара. Будь-яке обмеження стимулів для благодійності неодмінно завдасть суттєвої шкоди місцевим громадам. Подробиці - у розділі про [податкові стимули](#) на нашому сайті.

Myth: Most nonprofits are large and have many resources

Reality: In fact, most nonprofits are small in both budget size and numbers of employees. While large, well known nonprofits, such as the Red Cross, have high visibility, those nonprofits are actually not representative of the charitable nonprofit community as a whole. *92 percent* of all reporting public charities had annual revenue of under one million dollars.

Міф: більшість некомерційних організацій - великі установи з величезними ресурсами.

Дійсність: насправді, переважна більшість некомерційних організацій мають доволі скромні масштаби як за розміром бюджету, так і за чисельністю персоналу. Незважаючи на те, що відомі організації на кшталт Міжнародного Червоного Хреста привертають підвищену суспільну увагу, вони аж ніяк не є репрезентативними для всього некомерційного сектору. Промовистий факт: *92%* громадських благодійних НКО, які подали офіційну звітність, мають річний дохід менше одного мільйона доларів.

501(c)(3) Charitable Nonprofits by Size (excluding private foundations)

Nonprofit Organization (NPO)

[ˌnæn-ˈprə-fət, ɔr-gə-nə-ˈzā-shən]

An entity that exists to further a social cause and provide a public benefit.

Q&A ABOUT NONPROFITS

The National Council of Nonprofits

<https://www.councilofnonprofits.org/frequently-asked-questions-about-nonprofits>

Below you can find answers to the most frequently asked questions about nonprofit organisations. Click on the question you are interested in to see the answer and additional materials on the topic.

ЗАПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ ЩОДО НЕКОМЕРЦІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Національна рада некомерційних організацій (НРО)

<https://www.councilofnonprofits.org/frequently-asked-questions-about-nonprofits>

Нижче подано відповіді на найпоширеніші запитання щодо некомерційних організацій. Оберіть запитання, яке вас цікавить, щоб побачити відповідь та додаткові матеріали на цю тему.

GENERAL QUESTIONS

Q: How do you start a nonprofit corporation?

A: The National Council of Nonprofits does not offer technical assistance in starting up nonprofit organizations. It's important to understand the legal requirements in the state where the nonprofit will operate before you begin. Please read our [guidance on starting a nonprofit organization](#). Before you begin the process, research your cause to see if there are nonprofits already established in your area with the same or a similar mission. If so, you might consider collaborating through a [fiscal sponsorship](#) arrangement instead of establishing a new organization. It's also a good idea to contact the [state association of nonprofits](#) in your state for *state-specific* guidance. We also encourage you to subscribe to NCN's [free newsletters](#).

Q: Where can I find a list of all the nonprofits in the US?

A: The IRS publishes a searchable [master list](#) of all nonprofits recognized as tax-exempt by the IRS that can be searched by state. Additionally, Pro Publica offers a [database](#) that can be used to search over 1.8 million tax returns from tax-exempt organizations. These databases are of raw IRS data that show financial details, such as executive compensation and revenue/expenses.

ЗАГАЛЬНІ ЗАПИТАННЯ

Запитання: як створити некомерційну організацію?

Відповідь: Національна рада некомерційних організацій не надає практичної допомоги у створенні НКО. Перед початком процесу необхідно вивчити вимоги законодавства штату, де планується діяльність організації. Детальні рекомендації щодо створення некомерційних організацій містяться у відповідному посібнику на нашому сайті. Також варто перевірити, чи немає у вашому регіоні організацій із схожими цілями та завданнями. За наявності таких організацій, замість створення нової структури доцільніше розглянути можливість співпраці через [фіскальне партнерство](#). Також радимо звернутися до [асоціації НКО](#) вашого штату для отримання актуальних порад. Не забудьте оформити безкоштовну підписку на розсилку [інформаційних матеріалів](#) НРНО.

Запитання: де можна знайти повний перелік некомерційних організацій США?

Відповідь: Федеральна податкова служба США (IRS) веде [пошукову базу даних](#) всіх НКО, звільнених від оподаткування. База дозволяє здійснювати пошук організацій за штатами. Також інформаційний портал Pro Publica надає доступ до [бази даних](#), що містить понад 1,8 мільйона податкових декларацій організацій, звільнених від оподаткування. Ці джерела містять офіційні відомості Федеральної Податкової служби США, зокрема фінансові показники, такі як розмір винагороди керівників, доходи та витрати організацій.

Q: How do I know whether a certain nonprofit is registered and tax-exempt?

A: Nonprofit corporations may be "registered" in the state where they were originally incorporated, and with the IRS, if they are, or were at one time, tax-exempt. So, to learn whether a nonprofit is in "good standing" as a nonprofit corporation in its state of incorporation, you'll need to check with the applicable state agency. To learn whether the nonprofit is "registered" for fundraising solicitation purposes in the state where it operates or other states, you'll have to check with the applicable state agency that regulates fundraising. To learn whether any particular nonprofit organization is registered as a tax-exempt nonprofit, use EO Select Check. You can also look up nonprofits by name from these websites: GuideStar or Citizen Audit.

Q: What is a public charity?

A: Public charities are those tax-exempt nonprofits recognized under IRS Code section 501(c)(3) that *receive funding from the public at large (as opposed to private foundations that receive their funding from a limited number of sources, typically from interest earned on the corpus of an endowment)*. Financial support for public charities can come in the form of donations from individuals as well as earned income, and from contracts/grants from the

Запитання: як перевірити, чи є НКО зареєстрованою та чи звільнена вона від сплати податків?

Відповідь: некомерційні організації можуть бути «зареєстрованими» у штаті, де вони були початково інкорпоровані, а також у Федеральній Податковій службі, якщо вони наразі мають або раніше мали звільнення від сплати податків. Щоб перевірити, чи зберігає НКО правосуб'єктність (good standing) у штаті реєстрації, необхідно звернутися до відповідного уповноваженого органу штату. Інформацію про право організації на здійснення фандрейзингової діяльності можна отримати в профільному відомстві штату. Податковий статус організації можна перевірити через систему EO Select Check. Додаткову інформацію про НКО можна знайти на порталах GuideStar та Citizen Audit.

Запитання: що собою становить громадська благодійна організація?

Відповідь: це особлива категорія некомерційних організацій, звільнених від оподаткування на підставі розділу 501(c)(3) Податкового кодексу США, *що отримують підтримку від широкої громадськості. На відміну від приватних благодійних фондів, які існують переважно за рахунок відсотків від пожертвованого капіталу*, громадські благодійні організації можуть фінансуватися з різних джерел, а саме:

- приватних пожертв;
- доходів від власної діяльності;
- державних контрактів і грантів

government (for services the nonprofits provides for the state/local or federal government), private foundations, corporate foundations, community foundations, donor advised funds, and other nonprofits. Public charities must demonstrate sufficient public support in order to maintain their favored tax status. Many organizations classified as public charities, such as churches, schools and hospitals, provide services directly to their intended beneficiaries.

However, charitable nonprofits can also help other public charities operate by providing financial support or other resources. Note that, grants to individuals (whether from a private foundation or a charitable nonprofit) must be approved by the IRS.

(федерального, регіонального та місцевого рівнів);

- коштів приватних і корпоративних благодійних фондів;
- благодійних фондів місцевих громад;
- цільових донорських благодійних фондів (де донори самі визначають напрями використання своїх пожертв);
- інших НКО.

Для збереження пільгового податкового режиму організації мають демонструвати достатній рівень громадської підтримки. Багато громадських благодійних організацій – церкви, школи, лікарні – надають послуги безпосередньо благоотримувачам. Також вони можуть діяти як ресурсні центри, підтримуючи інші організації фінансово та матеріально. Важлива примітка: надання грантів фізичним особам, незалежно від статусу грантодавця (приватний благодійний фонд чи благодійна НКО), можливе лише за погодженням із Федеральною Податковою службою США.

Q: Is there a way to search for charitable nonprofits by mission?

A: Yes. The IRS and National Center for Charitable Statistics use NTEE codes to identify the primary missions of charitable nonprofits. Note that there are over 1.3 tax-exempt organizations registered with the IRS, so your search could be an arduous one! You can search by NTEE code.

Запитання: чи можна знайти благодійні організації за їхньою статутною метою?

Відповідь: так, для цього існує спеціальна національна класифікація неоподатковуваних юридичних осіб (NTEE), яку використовують Федеральна Податкова служба США та Національний центр благодійної статистики. Майте на увазі, що пошук може тривати певний час – у базі даних Податкової служби США зареєстровано понад 1,3 мільйона організацій; пошук здійснюється за кодами NTEE.

Q: What is the difference between a “nonprofit” and an “NGO”?

A: The term "non-governmental organization" was first coined in the Charter of the United Nations in 1945. “NGO” is most often used to refer to a charitable nonprofit that is operating outside the US. An NGO can be any kind of organization, provided that it is independent from government influence and is not organized for personal profit. In contrast, the term “nonprofit” is the term used in the US to refer to organizations that are structured as nonprofit corporations, whether or not they are also designated as tax-exempt by the IRS. Read more about the [origin of the term NGO](#).

Запитання: чим відрізняються некомерційні організації від неурядових організацій?

Відповідь: поняття «неурядова організація» (НУО) вперше було запроваджено в Статуті ООН у 1945 році. Цей термін здебільшого застосовується до благодійних організацій, що працюють за межами США. До категорії НУО може належати будь-яка організація, незалежна від держави та неприбуткова за своєю природою. У США термін «некомерційна організація» використовується для позначення організацій, зареєстрованих як некомерційні корпорації, незалежно від наявності податкових пільг, наданих Федеральною Податковою службою США. Детальніше про історію терміну НКО можна прочитати [тут](#).

QUESTIONS ABOUT DONATIONS

Q: What are the requirements for acknowledging charitable contributions?

A: It’s good practice to thank your donors for any size gift, but surprisingly, a formal, written [gift acknowledgement](#) is only required by law for contributions over \$250 and quid pro quo contributions. The IRS rules are explained in [IRS Publication 1771](#). Donors, however, expect a receipt for donations *of any size* so they can claim a tax deduction for charitable contributions. We have posted a resource page that explains the rules that apply to [acknowledging donations](#).

ЗАПИТАННЯ ЩОДО ПОЖЕРТВ

Запитання: які правила діють при оформленні благодійних пожертв?

Відповідь: висловлювати подяку донорам слід за будь-яку допомогу, однак офіційне письмове [підтвердження](#) вимагається законом лише для внесків понад 250 доларів і пожертв із зустрічним наданням благ (*quid pro quo*). Усі вимоги детально описано в [Публікації 1771 Податкової служби США](#). На практиці донори очікують отримати документальне підтвердження кожного внеску - це необхідно для оформлення податкових відрахувань. Детальніше про правила оформлення пожертв читайте в спеціальному [розділі нашого сайту](#).

Q: What should the gift acknowledgement include?

A: Acknowledgements should include confirmation of the tax-exempt status of the nonprofit, a description of the item(s) donated, the date of receipt, and whether or not the nonprofit provided goods and services in exchange for the donation. Refer to our [resource page on thanking donors](#) for more information.

Q: How do I decide what nonprofit to donate to?

A: What causes interest you? Do you want to support an organization that is seeking the cure to a specific disease? Are you passionate about ensuring there is arts education in schools? Do you want to protect the environment for future generations? Are you hoping to focus your generous gift locally, or nationally, or internationally? Try to identify a few nonprofits with missions that best correspond with your priorities. [Global Giving](#) showcases many charitable causes around the world. Then, get to know the organization. Visit its website and read whatever you can on the nonprofit. Better yet, go see the organization in action. A review of financial information alone will not tell you the impact that the organization is having in the community. Volunteering for the organization is a wonderful way to determine if the nonprofit is one you want to support.

Запитання: що має містити документ про отримання пожертви?

Відповідь: документ має містити:

- податковий статус організації;
- опис пожертви;
- дату отримання;
- інформацію про надані зустрічні товари або послуги, якщо такі були.

Додаткові рекомендації щодо оформлення подячних документів можна знайти у відповідному [розділі нашого сайту](#).

Запитання: як обрати НКО для пожертви?

Відповідь: які цілі вам особливо близькі? Можливо, ви хочете підтримати пошук лікування конкретного захворювання, художню освіту в школах чи захист довкілля для майбутніх поколінь? Визначте масштаб - чи прагнете допомагати на місцевому, національному чи міжнародному рівні. Складіть список організацій, чії цілі збігаються з вашими пріоритетами. Дізнатися про різні благодійні ініціативи з усього світу можна на платформі [Global Giving](#).

Після цього ретельно вивчіть обрану організацію. Перегляньте її вебсайт та наявну інформацію, але найкраще — побачити її роботу власними очима. Фінансова звітність не дає повного уявлення про реальний внесок організації в життя суспільства. Найкращий спосіб пізнати організацію — стати її волонтером.

Це допоможе прийняти зважене рішення, чи дійсно це та НКО, яку ви хочете підтримати.

Q: How do I ensure my donation is spent on the nonprofit's mission, not overhead?

A: Understandably donors want to support a nonprofit's mission, but many don't understand that incurring administrative costs is not bad – instead, those costs are essential for mission advancement. Nonetheless, when you make a donation to a nonprofit, you can signal intent for that donation to be spent in a particular way. However, the *most useful* donation is often an *unrestricted* donation. This will allow the nonprofit to allocate your donation to the area of greatest need. Sometimes applying that donation to an overhead expense (such as a new roof or new computers) can make program delivery more efficient. Don't hesitate to reach out to a nonprofit before making a donation to ask how you can direct your donation to make the most impact.

Q: How does a donor restrict a gift?

There is no magic language or process for restricting a gift. Donors may want to ask the nonprofit whether it has a "gift acceptance" or "gift agreement" policy or template donor letter it would like the donor to use - if not, any written letter expressing the donor's intent will do. However, it is always prudent for donors to discuss their intent for restricting a gift with the nonprofit first, just to make sure the nonprofit is able to honor the donor's intent. Sometimes what a

Запитання: як пересвідчитися, що моя пожертва піде на статутні цілі організації, а не на адміністративні витрати?

Відповідь: бажання донорів спрямовувати свої кошти саме на статутні цілі НКО цілком зрозуміле, але важливо усвідомлювати, що поточні адміністративні витрати — це не марнування коштів. Без них неможливо ефективно досягати поставлених цілей. За бажанням ви можете вказати конкретний напрямок для вашої пожертви.

Проте найціннішими часто є пожертви без цільового призначення — вони надають організації можливість спрямувати кошти туди, де вони справді необхідні. Навіть адміністративні витрати, такі як ремонт приміщення чи закупівля обладнання, можуть значно підвищити ефективність роботи. Рекомендуємо заздалегідь зв'язатися з організацією й обговорити, як ваша пожертва може принести найбільшу користь.

Запитання: як зазначити цільове призначення пожертви?

Відповідь: цей процес не потребує спеціальних формулювань чи складних процедур.

Дізнайтеся, чи є в організації внутрішні правила щодо приймання пожертв, типова угода або шаблон листа для донорів. Якщо їх немає, достатньо письмово викласти свої побажання. Проте варто попередньо обговорити з організацією ваші наміри, щоб переконатися в можливості їх виконання. Іноді побажання донора можуть бути нездійсненними з об'єктивних причин.

donor desires is simply not possible, for any number of reasons. Rather than putting the nonprofit in the position of returning a gift, it's preferable for the donor to make sure in advance that the nonprofit understands and is in agreement with the intent. Read background on respecting donor intent, gift agreements, and [ethical fundraising practices](#).

[Q: How do I ensure my donation isn't being used for ads for or against political candidates?](#)

A: Be sure that you are donating to a 501(c)(3) charitable nonprofit. [Charitable nonprofits may not engage in partisan election activities](#). There are other, non-charitable, organizations that may participate in such activities, such as 501(c)(4) social welfare organizations. When you read an article about "political nonprofits," they are generally referring to something other than a charitable nonprofit.

FINANCIALS

[Q: What financial information is available about individual nonprofits?](#)

A: Tax-exempt organizations that [file annual reports with the IRS](#) (referred to as the "IRS Form 990") are required to share the three most recently filed IRS Form 990s upon request. Many nonprofits post them on their website. (You can read about

Щоб уникнути ситуації, коли НКО буде змушена повертати пожертву, донору краще заздалегідь пересвідчитися, що організація розуміє і приймає його побажання.

Додаткову інформацію щодо захисту інтересів донорів, оформлення угод і етики фандрейзингу можна знайти [тут](#).

[Запитання: як гарантувати, що моя пожертва не буде використана в межах виборчої кампанії за чи проти певних політичних кандидатів?](#)

Відповідь: для цього достатньо робити пожертви лише організаціям зі статусом 501(c)(3) - [їм законодавчо заборонено брати участь у передвиборчій агітації](#). Політичною діяльністю можуть займатися інші некомерційні організації, зокрема громадські об'єднання зі статусом 501(c)(4). Тому коли в ЗМІ згадують «політичні некомерційні організації», зазвичай йдеться саме про них, а не про благодійні НКО.

ФІНАНСОВА ІНФОРМАЦІЯ

[Запитання: яку фінансову інформацію можна отримати про некомерційні організації?](#)

Відповідь: кожна НКО, що звільнена від сплати податків та [подає щорічні звіти до Федеральної податкової служби США](#) (форма 990), зобов'язана надавати на запит три останні звіти. Багато організацій публікують їх на своїх вебсайтах. (Докладніше про [розкриття фінансової інформації](#) можна дізнатися

the public disclosure requirement on the IRS website.) Citizen Audit and Guidestar are excellent resources to view financial and other information that charitable nonprofits report each year to the IRS on their annual returns, IRS Form 990. Other types of annual reports may be financial reports that are filed with the state for fundraising purposes, or corporate filings to maintain corporate status at the state level. Those may be available if posted on a state government agency's website. While some nonprofits create a written document to thank donors or describe the organization's accomplishments in a certain year, and may refer to those as "annual reports," there is no federal or state requirement for charitable organizations to create such as report (other than required annual IRS filing, and any state-specific financial report/registration filing, such as for fundraising purposes or corporate status renewal. These requirements vary by state.

Q: Are there salary surveys/compensation reports for nonprofits?

A: State specific compensation reports are available from many state associations of nonprofits. National salary and compensation reports are typically published annually by Columbia Books, GrantThornton, GuideStar, The Nonprofit Times, and others.

на сайті Федеральної Податкової служби США). Для пошуку фінансової та іншої звітності благодійних організацій зручно користуватися порталами Citizen Audit и Guidestar, де зібрано дані зі щорічних податкових декларацій (форма 990), які організації зобов'язані подавати до податкових органів.

Хоча деякі некомерційні організації створюють письмові документи, щоб подякувати донорам або описати досягнення за певний рік, і можуть називати їх «річними звітами», не існує жодних федеральних або державних вимог щодо подання такої звітності благодійними організаціями (окрім обов'язкової щорічної подачі звітів до Федеральної Податкової служби США, а також фінансових або реєстраційних звітів і зборів, що є особливими для конкретного штату, наприклад, для проведення фандрейзингу або подовження корпоративного статусу).

Ці вимоги різняться залежно від штату.

Запитання: де можна знайти інформацію про рівень зарплат і компенсаційних виплат у некомерційних організаціях?

Відповідь: інформацію щодо окремих штатів можна отримати в штатних асоціаціях НКО. Загальнонаціональну статистику щорічно публікують Columbia Books, GrantThornton, GuideStar, The Nonprofit Times та низка інших організацій.

Q: How much should a nonprofit spend on overhead?

A: Whatever is necessary to advance the organization's mission. There is no set percentage that would indicate that one nonprofit is run any more effectively than another. Overhead costs are investments in necessary infrastructure, including rent, paying staff, replacing old computers, repairing a leaky roof, etc. A better gauge of an efficient nonprofit is its impact in the community. Read about the overhead myth.

Q: What is an acceptable amount for a nonprofit to pay its CEO/Executive Director?

A: There is no set amount that is right, or wrong. A nonprofit is like any other employer and needs to pay competitive wages to attract and retain quality employees. As nonprofits work to improve communities, they require leaders and staff with the right skills and expertise to accomplish the nonprofit's mission. It is the responsibility of the Board of Directors to evaluate and set appropriate compensation for the CEO/Executive Director of the organization.

Read about managing nonprofit employees.

Запитання: який відсоток бюджету некомерційна організація має право витратити на адміністративні потреби?

Відповідь: стільки, скільки необхідно для повноцінного виконання її статутної діяльності. Єдиного нормативу для оцінки ефективності організації не існує. Адміністративні витрати - це інвестиції в базову інфраструктуру: оренду, оплату праці, оновлення обладнання, ремонт приміщень. Про ефективність некомерційної організації варто судити за її реальним внеском у розвиток суспільства. Докладніше про це читайте у нашому матеріалі про міфи щодо адміністративних витрат.

Запитання: яка оплата праці керівника некомерційної організації вважається прийнятною?

Відповідь: єдиного стандарту немає. Некомерційна організація, як і будь-який інший роботодавець, має пропонувати гідну оплату праці, щоб залучати та утримувати кваліфікованих фахівців. Для ефективної роботи на благо суспільства НКО потребують професійних кадрів - від керівників до рядових співробітників, які володіють усіма необхідними навичками для виконання завдань організації. За встановлення справедливої винагороди керівника організації відповідає Правління НКО. Детальніше про управління персоналом у НКО можна дізнатися. За встановлення справедливої винагороди керівника організації відповідає Правління НКО.

Детальніше про управління персоналом у НКО можна дізнатися тут.

ETHICS AND OVERSIGHT

Q: What's the best way to determine whether a nonprofit is a legitimate charity?

A: You can check the IRS Select Check website which will help you confirm whether the organization is recognized as tax-exempt by the IRS under Section 501(c)(3) or another section.

Q: I have a concern about a nonprofit that I think is doing something wrong. Who can I report this to?

A: If you have concerns that a nonprofit is acting unethically you can contact the charity regulator in the state where the nonprofit is operating. (The National Council of Nonprofits does not monitor or regulate nonprofits. That is the role of state charity officials.)

Filing a written complaint may cause your concerns to be investigated, which may then trigger corrective action, as applicable.

Q: There is someone posing as a charitable organization that I don't think is a legitimate charity. What should I do?

A: There is a state charity official in every state that has authority to regulate and investigate charities that, among other things, divert charitable assets to private interests and/or are engaged in fraudulent fundraising. We encourage you to share your concerns with the state charity

ЕТИКА Й НАГЛЯД

Запитання: як перевірити, чи є НКО легітимною?

Відповідь: достатньо скористатися сервісом Select Check, який допоможе переконатися, що організація має офіційний статус некомерційної організації, звільненої від податків згідно з розділом 501(c)(3) або іншими положеннями податкового законодавства.

Запитання: куди повідомити про порушення в роботі некомерційної організації?

Відповідь: якщо виникла підозра щодо неетичної поведінки НКО, слід звернутися до регулятора благодійної діяльності у відповідному штаті (наглядові функції виконують саме представники штатів, а не Національна рада з некомерційних організацій).

Письмова скарга може стати підставою для перевірки й, за потреби, вжиття заходів для виправлення ситуації.

Запитання: що робити, якщо певна організація видає себе за благодійну, хоча, ймовірно, такою не є?

Відповідь: у кожному штаті діє уповноважений з нагляду за благодійними організаціями. До його обов'язків належить контроль за цільовим використанням пожертв і запобігання шахрайським схемам збору коштів. Ми радимо повідомити про свої підозри уповноваженому вашого штату або штату, де відбувається підозріла

official in your state (or the applicable state(s) where the conduct is happening). If social media is involved the conduct may be of interest to more than one state's charity official since social media messages cross state lines.

діяльність. Якщо йдеться про шахрайство в соціальних мережах, може знадобитися залучення представників кількох штатів, оскільки онлайн-активність не обмежується територією одного штату.

MISCELLANEOUS FAQs

ІНШІ ЧАСТІ ЗАПИТАННЯ

Q: How do I know whether an employee is “exempt” or should be paid overtime?

A: Misclassification is one of the most common mistakes made by nonprofit employers and may result in harsh IRS penalties. The National Council of Nonprofits provides guidance on exempt versus non-exempt classification issues, as well as tips for managing nonprofit employees.

Запитання: як правильно визначити статус оплати праці співробітника - фіксований оклад без права на оплату понаднормових годин чи оплата здійснюється погодинно?

Відповідь: одна з найпоширеніших помилок роботодавців у некомерційному секторі — неправильна класифікація статусу співробітників, що може призвести до серйозних штрафних санкцій з боку Податкової служби США. Національна рада з некомерційних організацій надає докладні роз'яснення щодо класифікації персоналу (фіксований оклад чи погодинна оплата), а також практичні рекомендації з управління персоналом.

Q: Does our nonprofit have to file anything annually? What is a Form 990?

A: The IRS Form 990 is the tax form that all tax-exempt nonprofits must file with IRS annually. There are multiple types of 990 forms, so make sure your nonprofit files the correct form. Read about annual filing obligations.

Запитання: яку звітність має подавати НКО? Що таке форма 990?

Відповідь: кожна НКО, звільнена від сплати податків, зобов'язана щорічно подавати до Податкової служби США звіт за формою 990. Оскільки існує кілька варіантів цієї форми, важливо обрати правильний. Детальніше про щорічну звітність можна дізнатися тут.

Q: Can our nonprofit vote using email?

A: State law will determine whether or not your nonprofit may take action via an email vote. Many state nonprofit corporation laws require that corporate actions make only take action through methods that allow each board member to “hear” one another or “communicate concurrently” (i.e., conference call or video chat). Consequently, in those states, a vote using email will not be legitimate. Knowing what your state permits is key.

Q: Where can we obtain insurance for our nonprofit?

A: We encourage you to connect with the state association of nonprofits in your state that is likely to have relationships with brokers and agents who are experts in nonprofit insurance products.

Also, the Nonprofit Risk Management Center is a resource for all nonprofits on all things relating to risk management, insurance, and insurance audits/assessments. We encourage you to explore the website to access many free resources, such as several interactive tutorials and a free newsletter.

Запитання: чи може некомерційна організація проводити голосування за допомогою електронної пошти?

Відповідь: це залежить від законодавства конкретного штату. У багатьох штатах закони, що регулюють діяльність некомерційних організацій, вимагають ухвалення рішень у форматі, який забезпечує пряме спілкування між членами Правління (наприклад, за допомогою конференц-зв'язку або відеоконференції). У таких штатах результати голосування електронною поштою не матимуть юридичної сили. Тому вкрай важливо ознайомитися з місцевими правовими нормам.

Запитання: як застрахувати діяльність некомерційної організації?

Відповідь: для підбору страхового продукту рекомендуємо звернутися до асоціації НКО вашого штату. Такі організації зазвичай тісно співпрацюють зі страховими експертами, які добре обізнані зі специфікою роботи в некомерційному секторі.

Додаткову інформацію з питань управління ризиками, страхування та страхового аудиту можна знайти на сайті Центру управління ризиками НКО. На ньому ви знайдете багато безкоштовних матеріалів, зокрема інтерактивні навчальні програми та безкоштовний інформаційний бюлетень.

Q: How can we obtain a new copy of our nonprofit's determination letter?

A: You can send a written request for a duplicate copy to the IRS, Exempt Organizations division. The IRS generally takes a few months to respond. You should include the EIN number and name of the organization exactly as originally filed. Explain that you are writing to request a copy of the organization's Determination Letter. Assuming that the organization is indeed tax-exempt and has filed annual reports with the IRS (Form 990) you should be able to pull all the information needed for the letter from copy of the IRS Form 990 posted on [Citizen Audit](#) or [Guidestar](#). We recommend that if your nonprofit has a website, it post a copy of the IRS Determination Letter on its website as a demonstration of the nonprofit's commitment to transparency. Read about [similar transparency practices for nonprofits](#).

Q: What is the right amount of cash for a nonprofit to have "in reserve"?

A: There is no magic number or ratio. Each nonprofit needs to analyze what cash is needed for its own operations. See our resources to [help nonprofit boards understand operating reserves](#) and craft appropriate written policies for their organizations.

Запитання: як отримати новий примірник рішення Федеральної Податкової служби США про податковий статус НКО (Determination Letter)?

Відповідь: для цього потрібно надіслати письмовий запит до Управління з неоподатковуваних організацій Федеральної Податкової служби США. Обробка запиту зазвичай триває кілька місяців.

У зверненні обов'язково слід вказати ідентифікаційний номер платника податків (EIN), точну назву організації (як у реєстраційних документах) і суть запиту.

Якщо ваша НКО звільнена від сплати податків і регулярно подає звітність (за формою 990), потрібні дані можна знайти в копіях форми 990 на порталах [Citizen Audit](#) чи [Guidestar](#). Задля забезпечення інформаційної прозорості рекомендуємо розмістити копію цього рішення на сайті вашої організації. Більше про принципи прозорості в роботі НКО можна дізнатися [тут](#).

Запитання: який обсяг коштів НКО слід тримати «в резерві»?

Відповідь: універсальної відповіді немає - усе залежить від масштабу та специфіки діяльності конкретної організації. На нашому сайті розміщено матеріали, які [допоможуть членам Правління розібратися в питаннях формування резервного фонду і затвердити відповідні внутрішні правила](#).

Q: Can a nonprofit fundraise before it has tax-exempt status?

A: A nonprofit that is not yet recognized as tax-exempt by the IRS may fundraise, but it may not tell donors that their contributions are tax-deductible – because they aren't until the nonprofit has received a determination of tax-exemption from the IRS. So that contributions can be deductible to donors, some nonprofits that are not-yet tax exempt (and some that are) seek a fiscal sponsor. Fiscal sponsorship is ideal for projects or organizations that have begun the filing process to become a 501(c)(3) charitable nonprofit organization but have yet to receive official exempt status from the IRS. Establishing a fiscal sponsorship allows those not-yet-exempt organizations to accept tax deductible donations and begin to raise funds through their fiscal sponsor

Q: What are the steps to take to close a nonprofit?

A: Before winding down the operations of a nonprofit, we encourage you to review state law requirements that are set forth in your state's nonprofit corporation law, as well as to seek advice from an accountant or legal advisor in connection with filing the organization's final annual report, the IRS Form 990. See our additional resources on dissolving a nonprofit corporation.

Запитання: чи можна починати збір коштів до отримання статусу звільнення від оподаткування?

Відповідь: організація може залучати пожертви й без статусу звільнення від оподаткування, але не має права обіцяти донорам податкове відрахування — така можливість з'явиться лише після отримання свідоцтва про звільнення НКО від податків від Федеральної Податкової служби США. Аби надати донорам податкове відрахування, багато організацій, які ще не мають статусу звільнення від оподаткування (а також деякі, що вже мають цей статус), використовують механізм фіскального партнерства. Це особливо актуально для проєктів і організацій, які вже подали заявку на отримання статусу благодійної організації відповідно до розділу 501(c)(3) і досі очікують рішення. Співпрацюючи через фіскального партнера, можна розпочати збір коштів, надаючи донорам можливість податкового відрахування.

Запитання: як правильно ліквідувати некомерційну організацію?

Відповідь: перед початком процедури ліквідації необхідно ознайомитися з вимогами місцевого законодавства щодо некомерційних організацій. Також варто проконсультуватися з юристом або бухгалтером щодо підготовки підсумкової звітності, зокрема форми 990. Детальна інформація про ліквідацію НКО доступна тут.

Q: How do I join the National Council of Nonprofits?

A: Individual nonprofits join their local state association of nonprofits. By joining a state association of nonprofits, you or your nonprofit will automatically be an affiliate member of the National Council of Nonprofits, part of the largest nonprofit network in the country. We encourage you also to subscribe to our free newsletters.

Запитання: як приєднатися до Національної ради некомерційних організацій?

Відповідь: для цього потрібно вступити до асоціації НКО вашого штату. Після цього ви автоматично стаєте членом-партнером Національної ради некомерційних організацій — найбільшого об'єднання НКО в країні. Також радимо підписатися на безкоштовну розсилку наших інформаційних матеріалів.

PHILANTHROPY

Civic Space Future Trend Report

By Poonam Joshi

Resource paper for the
International Center for Not-for-Profit
Law
Civic Space 2040 Initiative
Published March 2020

Over the next two decades, environmental, technological, and demographic trends will dramatically change how we live our lives. A vibrant civic space is essential to ensure everyone can fully participate in shaping this future. ICNL launched “Civic Space 2040” — a futurist initiative to craft a positive vision for civic space and map strategies to make it a reality.

ФІЛАНТРОПІЯ

Перспективи розвитку громадянського суспільства: прогноз тенденцій

Автор: Пунам Джоші

Аналітичний матеріал для
Міжнародного центру некомерційного права
Ініціатива «Громадянський простір 2040»
Опубліковано в березні 2020 року

У найближчі два десятиліття екологічні, технологічні та демографічні зміни докорінно змінять наш спосіб життя. Активний громадянський простір є ключовою умовою для забезпечення повноцінної участі кожної людини у формуванні майбутнього. Саме тому Міжнародний центр некомерційного права (МЦНП) започаткував проєкт «Громадянський простір 2040» - прогностичну ініціативу, спрямовану на формування позитивного бачення громадянського простору та розробку стратегій для його реалізації. У рамках цієї

The initiative explores trends that will radically transform the future and discusses ways in which these trends will affect civic space.

This briefing is one in a series commissioned by ICNL to help inform civic space advocates about the opportunities and challenges ahead.

Philanthropic giving by foundations and individuals is set to remain an important source of funding for independent civil society in the next two decades. This briefing explores key trends in philanthropy and their possible impact on civic space.

Ініціативи досліджуються ключові тенденції, які суттєво вплинуть на наше майбутнє, та аналізується їхній можливий вплив на громадянський простір. Цей огляд є частиною серії аналітичних матеріалів, підготовлених на замовлення МЦНП, аби інформувати захисників громадянського суспільства про можливості та виклики, які їх очікують.

Протягом наступних двох десятиліть благодійні пожертви від фондів і приватних осіб залишаться важливим джерелом фінансування незалежного громадянського суспільства. У цьому огляді розглядаються ключові тенденції розвитку філантропії та їхній можливий вплив на майбутнє громадянського простору.

THE DEMOGRAPHICS OF GIVING

One of the most significant changes in the future of philanthropy will be demographics, especially around geography, gender, and age.

Geography

In 2017 global philanthropy reached a record high of \$64 billion, of which \$44 billion came from US donors. In the next two decades, there is expected to be a dramatic rise in philanthropists from emerging markets across the world. Africa already has around 165,000 high net worth individuals collectively worth over \$660 billion. By 2021, Asian billionaires will outnumber their

ДЕМОГРАФІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ БЛАГОДІЙНОСТІ

Одним із ключових чинників, які змінять ландшафт філантропії у майбутньому, стануть демографічні зрушення, особливо в географічному, гендерному та віковому вимірах.

Географічний аспект

У 2017 році світовий обсяг благодійності досяг рекордного показника в 64 мільярди доларів, з яких 44 мільярди надали донори зі США². У найближчі два десятиліття по всьому світу очікується стрімке зростання кількості філантропів із країн, що розвиваються. Так, в Африці вже налічується близько 165 000 заможних фізичних осіб із сукупним капіталом понад 660 мільярдів доларів.

American counterparts and are expected to overtake them in financial clout; in India alone, there has been a six-fold increase in philanthropic giving from private individuals — faster than the growth in funds from foreign sources and funds contributed through corporate social responsibility.

China's example illustrates the effect of political context on this trend. Research from the China Philanthropy Research Institute estimated that in 2015, 80% of donations from the top 100 philanthropists from mainland China went to overseas charities — partly due to restrictions on giving domestically. Following changes in 2016 to the Chinese philanthropic legal framework, it is unclear what percentage of resources will be redirected to domestic causes in alignment with government priorities or will be used as a form of soft power to advance China's strategic goals globally.

While philanthropists in the US and Europe that fund policy and advocacy are being subjected to growing criticism and in some cases vilification abroad, philanthropists in India and China are comparatively less scrutinized.

However, foundations in both countries have global ambitions, and there might be shifts in public perceptions as cross-border giving increases. Anecdotal evidence suggests that many of these new foundations are adopting a US-style focus on effectiveness; such an approach may eventually bring them into conflict with their governments as they seek to move away from purely re-

До 2021 року кількість азіатських мільярдерів перевищить кількість їхніх американських колег і, ймовірно, вони також випередять їх за рівнем фінансового впливу; в одній Індії обсяг приватних пожертвувань зріс ушестеро - темпами, що випереджають зростання фінансування як із зарубіжних джерел, так і в рамках корпоративної соціальної відповідальності.

Досвід Китаю ілюструє вплив політичного контексту на цю тенденцію. Згідно з дослідженням Китайського інституту філантропії, 2015 року 80% пожертвувань від 100 найбільших китайських філантропів материкового Китаю були спрямовані на зарубіжні благодійні цілі - почасти через внутрішні обмеження на пожертвування. Після змін законодавства Китаю про філантропічну діяльність у 2016 році залишається незрозумілим, яку частку коштів тепер буде спрямовано на внутрішні потреби відповідно до державних пріоритетів або як інструмент «м'якої сили» для реалізації глобальних стратегічних цілей Китаю.

У той час як філантропи зі США та Європи, що фінансують політичні та правозахисні ініціативи, зазнають дедалі більшої критики та навіть дискредитації за кордоном, філантропи з Індії та Китаю перебувають під менш пильною увагою. Однак благодійні фонди в обох країнах мають глобальні цілеспрямовання, і в міру зростання транскордонних пожертвувань може змінитися суспільне ставлення до них. Наявні дані свідчать, що багато з цих нових благодійних фондів переймають американський підхід, орієнтований на ефективність;

sourcing service delivery to, for example, influencing policy.

The Hudson Institute has also documented significant amounts of private philanthropy from non-Development Assistance Committee (DAC) member countries to developing countries. Institutional and individual philanthropists in Brazil gave \$34 million to developing countries in 2014. In India, the figure was \$249 million, in Indonesia \$129 million, and in Turkey \$267 million. Taken together, in places where giving has traditionally been more local, these findings suggest that private givers of all kinds are beginning to have wider horizons.

Finally, the burgeoning middle class in the global south has the potential to be a major new driver of philanthropy. Research by the Charities Aid Foundation shows that if this emerging group gave at the same levels as their counterparts in the UK, it would result in \$345 billion in donations per year.

However, 2019 reports from the Charities Aid Foundation and Stanford Digital Society Lab, respectively, indicate an overall decline in giving globally and within the US.

One explanation is that people are responding to political volatility and polarization by shifting their time and giving to political activities rather than philanthropic activities.

така стратегія може з часом спровокувати конфлікти з урядами цих країн, оскільки фонди намагатимуться виходити за межі простого забезпечення ресурсами і впливати на формування політики.

Інститут Гудзона також зафіксував значний обсяг приватних пожертвувань, які надходять у країни, що розвиваються, з держав, які не входять до Комітету сприяння розвитку (DAC). Так, у 2014 році бразильські організації та приватні особи спрямували 34 мільйони доларів на допомогу країнам, що розвиваються. В Індії ця сума склала 249 мільйонів доларів, в Індонезії - 129 мільйонів, а в Туреччині - 267 мільйонів доларів. Ці дані вказують на те, що в країнах із традиційно локальним характером благодійності спостерігається тенденція до розширення географії пожертвувань серед усіх категорій донорів.

У перспективі зростаючий середній клас у країнах глобального півдня може стати новим потужним рушієм філантропії. Дослідження Фонду благодійної допомоги (Charities Aid Foundation) показує, що якби ця соціальна група, що формується, здійснювала пожертви в тому ж обсязі, що і їхні британські візаві, це забезпечило б щорічні пожертвування в розмірі 345 мільярдів доларів. Однак звіти Фонду благодійної допомоги та Лабораторії цифрового громадянського суспільства (дослідницький підрозділ Стенфордського університету), опубліковані у 2019 році, загальне зниження обсягів пожертвувань як на глобальному рівні, так і в США. Одне з можливих пояснень цієї тенденції полягає в тому, що в умовах політичної нестабільності та поляризації люди

Gender

While wealth is still predominantly controlled by men, the number of high net worth philanthropists who are women is increasing.

According to The Economist, between 2010 and 2015, private wealth held by women increased by 50% in merely five years and anecdotal evidence indicates they are more likely to give than men.

Trends to look out for will be an increase in collaborative giving, increased giving to issues affecting women and girls, and a preference for social impact investment rather than grants.

Furthermore, threats to sexual and reproductive rights from governments, and greater awareness of violence and harassment of women through the emergence of the now global #Me-Too and Time's Up movements, have led to increased funding from women across the board. Although individual giving has largely been mobilized in the US funding to compensate for US cuts to sexual and reproductive rights programming, globally it has been led by European governments and private human rights foundations.

спрямовують свій час і кошти не на благодійність, а на підтримку політичних ініціатив.

Гендерний аспект

Хоча значні статки все ще переважно зосереджені в руках чоловіків, кількість заможних жінок-філантропів продовжує зростати. За даними журналу The Economist, приватний капітал, що належить жінкам, зріс на 50% лише за п'ять років, і, відповідно до наявних спостережень, жінки мають сильнішу схильність до благодійності до благодійності, ніж чоловіки. Ключові тенденції включають зростання колаборативної благодійності, збільшення фінансування програм, що стосуються інтересів жінок і дівчаток, а також надання переваги соціально-перетворювальним інвестиціям грантовому фінансуванню.

Крім того, загроза сексуальним і репродуктивним правам з боку урядів, а також підвищена увага до проблем насильства і домагань щодо жінок, посилена глобальними рухами #Me-Too и Time's Up призвели до збільшення пожертвувань від жінок в усіх напрямках. Хоча більша частина приватних пожертвувань була залучена у США для компенсації скорочення фінансування програм із захисту сексуальних і репродуктивних прав, на міжнародному рівні лідирували європейські уряди та приватні правозахисні фонди.

Generational

Millennials are rapidly emerging as a force in philanthropy, inheriting wealth but also holding different beliefs and assumptions from their predecessors about how to optimize impact.

It is projected that in the coming decade, 14,000 ultra-high net worth individuals from across the globe are expected to pass on \$3.9 trillion to the next generation, with a further \$26 trillion passed on within the subsequent 20 years.

According to Future Agenda's 2018 Future of Philanthropy re-port the next generation is more likely to expect transparency, storytelling, and the use of technology from the organizations they support.

It is also the most likely cohort to support social market-based models and impact investment to tackle issues. Millennials' top issues are likely to be education, health care, and the environment, while institutional giving to established NGOs or faith-based organizations will be less popular.

Поколінневий аспект

Покоління міленіалів стрімко зміцнює свої позиції у сфері філантропії, не лише успадкувавши значні кошти, а й запроваджуючи інші, відмінні від попередників, переконання і підходи до досягнення соціального ефекту. Очікується, що протягом найближчого десятиліття 14 000 осіб із великим приватним капіталом по всьому світу передадуть наступному поколінню 3,9 трильйона доларів США, а в наступні 20 років спадкування капіталів досягне ще 26 трильйонів доларів.

Згідно з доповіддю Future Agenda «Майбутнє філантропії – 2018», представники нового покоління висувають вищі вимоги до прозорості, наративної складової та використання технологій в організаціях, які вони підтримують. Саме ця група з найбільшою ймовірністю буде підтримувати соціально-орієнтовані ринкові моделі та соціально-перетворюючі інвестиції для вирішення проблем. Пріоритетними напрямками для міленіалів, імовірно, стануть освіта, охорона здоров'я та навколишнє середовище, тоді як традиційні пожертви на користь іменитих НКО чи релігійних організацій будуть менш популярними.

INFLUENCE OF THE CORPORATE SECTOR

Applying entrepreneurial tools to solve social problems is likely to become a major influence on philanthropy over the next decade.

Critics of the new generation of corporate philanthropists have queried whether market-driven “win-win” solutions, that do social good as well as provide a return on investment, sufficiently address the underlying causes of inequality or even reinforce them. There are also concerns that entrepreneurial approaches to solving social problems, including the focus on data-driven impact, are becoming the orthodoxy against which all other strategies are measured — as opposed to being seen as one approach among many.

While the next generation of high net worth philanthropists will not all emanate from the tech sector, the scale of wealth produced by the sector is significant.

The concentration of wealth in the hands of a small group of individuals means tech founders such as Mark Zuckerberg and Elon Musk will — like Bill and Melinda Gates— have the power to redefine philanthropy and shape civil society and public policy with few mechanisms for accountability.

These concerns have resurrected long-standing critiques about the role of philanthropy vis a vis democracy, at

ВПЛИВ КОРПОРАТИВНОГО СЕКТОРУ

Застосування підприємницьких підходів для розв'язання соціальних проблем, імовірно, стане провідною тенденцією у філантропії в найближче десятиліття. Критики нового покоління корпоративних філантропів ставлять собі питання, чи здатні такі «безпрограшні» ринкові рішення, які приносять користь суспільству і водночас забезпечують інвесторам прибуток, справді боротися з глибинними причинами нерівності, або ж, навпаки, лише погіршують ситуацію. Також є побоювання, що підприємницький підхід до вирішення соціальних проблем, включно з акцентом на вимірюваних результатах, стає домінуючою парадигмою, відносно якої оцінюються всі інші стратегії, замість того щоб розглядатися як один із багатьох можливих підходів.

Хоча не всі заможні філантропи наступного покоління будуть вихідцями з технологічного сектору, саме цей сектор генерує величезні обсяги багатства. Концентрація величезних фінансових ресурсів у руках невеликої групи осіб означає, що такі засновники технологічних компаній, як Марк Цукерберг та Ілон Маск, подібно до Білла та Мелінди Гейтсів, матимуть значний вплив на розвиток філантропічної діяльності, громадянського суспільства, а також на формування суспільних правил і норм, майже без контролю з боку суспільства.

Ці побоювання знову актуалізують давні дискусії про роль філантропії в демократичному суспільстві,

times raising charges of plutocratic bias. The decision of Zuckerberg and other high-profile philanthropists to undertake their giving through vehicles such as limited liability companies and donor-advised funds to engage in political activity compounds these concerns.

Technology Sector

Since the launch of the Giving Pledge in 2010 by Warren Buffet and Bill Gates, more than 150 business leaders, including Tim Cook, Larry Ellison, Mark Zuckerberg and Elon Musk, have pledged to give away most of their profits.

The total net worth of the list is \$731 billion, of which \$365 billion has been pledged, roughly the GDP of Nigeria or Israel.

The list is evidence of the staggering wealth created by the digital revolution and the impulse to apply much of that wealth to good causes.

The scale of wealth is likely to enable tech philanthropists to shape philanthropy in a way that aligns more closely with their view of themselves: hugely ambitious, disruptive, innovative, and impact-driven.

This is a paradigm shift and is encapsulated in the difference between the values and priorities of the older generation of Euro-Atlantic

породжуючи звинувачення в домінуванні владної еліти. Той факт, що Цукерберг та інші відомі філантропи¹⁵ віддали перевагу благодійній діяльності через юридичні особи з обмеженою відповідальністю та цільові донорські фонди для здійснення впливу на політичні процеси, лише посилює ці побоювання.

Технологічний сектор

З моменту запуску ініціативи Giving Pledge (Клятва дарування) Ворреном Баффетом і Біллом Гейтсом в 2010 році понад 150 бізнес-лідерів, включно з Тімом Куком, Ларрі Еллісоном, Марком Цукербергом і Елоном Маском, зобов'язалися пожертвувати значну частину своїх статків. Загальна вартість активів учасників становить 731 мільярд доларів, з яких 365 мільярдів вже пообіцяно на благодійність - ця сума приблизно дорівнює ВВП Нігерії або Ізраїлю. Цей список свідчить про колосальне багатство, створене цифровою революцією, і прагнення спрямувати його значну частину на суспільно корисні цілі. Масштаби накопиченого багатства, ймовірно, дозволять філантропам із технологічного сектору формувати філантропію відповідно до своїх уявлень про самих себе - як про амбітних, новаторських і орієнтованих на вимірюваний результат лідерів, здатних радикально змінювати усталені підходи.

Це знаменує зміну парадигми, яка проявляється у відмінностях між цінностями і пріоритетами старшого покоління євроатлантичних мільярдерів,

billionaires, such as Soros, Buffet, and Feeney, and the emerging generation of philanthropists. While the former share a commitment to promoting democracy, human rights, and civil society shaped by their formative experiences during the World War and Cold War eras, the next generation of philanthropists — led by Zuckerberg and Musk — are more likely to adopt approaches which reflect a belief that how they made their money contains the seeds of solutions to social problems.

Hence the link between private equity and venture philanthropy, the enthusiasm of tech billionaires for philanthropic approaches such as Effective Altruism (a philosophy and social movement that uses evidence and reasoning to determine the most effective ways to benefit others) and the preference of crypto-donors for libertarian or technological approaches to solving social problems.

Implications of this trend include: (1) Most of the vast philanthropic resources generated by the tech sector might be directed to issues identified by the Effective Altruism movement, including climate change, poverty alleviation, animal welfare, and existential risks created by biotechnology and AI;

(2) Increased funding for civil society organizations with business traits, such as social enterprise, innovation, tech solutions to address social problems;

(3) The growth of risk-averse corporate giving, and

таких як Сорос, Баффет і Фіні, і нового покоління філантропів. Тоді як перші, під впливом досвіду Другої світової та холодної воєни, присвятили себе просуванню демократії, прав людини та розвитку громадянського суспільства, наступне покоління філантропів - на чолі з Цукербергом і Маском - схильні застосовувати підходи, засновані на переконанні, що методи, за допомогою яких вони створили свої статки, містять ключі до розв'язання соціальних проблем.

Це пояснює зв'язок між приватним капіталом та венчурною філантропією, а також захоплення мільярдерів із технологічної галузі такими концепціями, як ефективний альтруїзм (система поглядів і суспільний рух, що використовує докази й логіку для пошуку найдієвіших способів допомоги іншим) та домінування серед криптодонорів лібертаріанських і технологічних підходів до розв'язання соціальних проблем.

Серед наслідків цієї тенденції виділяють: (1) значну частину благодійних ресурсів, створених технологічним сектором, може бути спрямовано на вирішення проблем, визначених рухом «ефективний альтруїзм», зокрема зміну клімату, боротьбу з бідністю, захист тварин та протидію екзистенційним ризикам, пов'язаним із біотехнологіями й ШІ; (2) збільшення фінансування організацій громадянського суспільства, які мають ознаки бізнес-структур, зокрема соціальне підприємництво, інноваційну діяльність і застосування технологій для розв'язання соціальних проблем; (3) зростання консервативної корпоративної

(4) Growth in the number of mega-foundations that operate more like states than foundations.

When looked at holistically, these trends indicate that while much greater flows of private funding will be available to tackle global challenges, little of this is likely to be directed to traditional organizations and civil society groups that engage in policy, advocacy, or rights-based approaches to development or whose goals, such as strengthening values, shifting norms, are difficult to measure.

Climate And Investment

Climate change is one of the global challenges where business approaches in the form of socially, and environmentally responsible investment and impact investing could help direct much-needed funding away from the fossil fuels industry and into renewable energy.

Socially Responsible Investment

There is continuing debate about whether it is better to divest in environmentally harmful industries or to try to influence those companies through shareholder engagement.

However, the number of foundations choosing to disinvest in fossil fuels has

філантропії з низьким рівнем ризику; (4) збільшення кількості мегафондів, які діють більше як державні структури, аніж традиційні благодійні організації.

Комплексний аналіз цих тенденцій свідчить про те, що, попри значне зростання приватного фінансування глобальних проблем, лише незначна частка, ймовірно, буде спрямована традиційним благодійним та громадським організаціям і групам, які займаються розробкою суспільних норм і правил, адвокацією або застосовують підходи до розвитку, засновані на правах людини, а також тим, хто працює над такими важковимірюваними цілями, як утвердження цінностей і трансформація суспільних норм.

Клімат і інвестиції

Зміна клімату є однією з глобальних проблем, у розв'язанні якої бізнес-підходи, такі як соціально та екологічно відповідальне інвестування й імпаکت-інвестиції, здатні допомогти спрямувати необхідне фінансування з індустрії викопного палива у сферу відновлюваних джерел енергії.

Соціально-відповідальне інвестування

У середовищі інвесторів тривають дискусії про те, що ефективніше: виведення інвестицій та повна відмова від вкладень у екологічно шкідливі галузі або вплив на політику компаній через механізми акціонерного управління. Однак зростання кількості фондів, що розпродають активи у секторі викопного

contributed to the fastest growing divestment movement in history.

By December 2018, a total of 1,000 institutions and over 58,000 individuals representing \$8 trillion in assets worldwide had divested from fossil fuels.

According to Divest Invest Philanthropy, 155 foundations, family offices, and charities, including the Gates Foundation and Wellcome, have already signed the Divest Invest Philanthropy pledge to divest from fossil fuels and reinvest in climate solutions and renewable energy.

As an increasing number of pension funds, banks, and institutions move in this direction, this trend is likely to be significant.

Impact Investing

This growing practice focuses on harnessing capital rather than grantmaking to produce social and environmental benefits, as well as financial returns.

There have been several high-profile investments announced by philanthropic foundations and the private sector, and there is evidence that impact investment can deliver lucrative returns.

Over the next decade, the most significant application of impact

палива та відмовляються від нових інвестицій, вже створило наймасштабніший у світі рух з деінвестування. Станом на грудень 2018 року загалом 1000 організацій та понад 58 000 приватних інвесторів, які управляють активами на суму 8 трильйонів доларів, вивели свої кошти з галузі викопного палива та припинили нові інвестиції в цей сектор.

За даними Divest Invest Philanthropy, 155 благодійних фондів, сімейних інвестиційних офісів і благодійних організацій, включно з Фондом Гейтса та Фондом Wellcome, уже приєдналися до ініціативи Divest Invest Philanthropy, зобов'язавшись припинити інвестиції у викопне паливо та спрямувати кошти на проекти з боротьби зі зміною клімату та розвиток відновлюваних джерел енергії. З огляду на те, що дедалі більше пенсійних фондів, банків та інших фінансових інститутів підтримують цей приклад, значущість цієї тенденції тільки зростатиме.

Імпакт-інвестиції

Ця динамічна і перспективна практика зосереджується на використанні капітальних вкладень замість грантового фінансування, щоб досягати соціальних і екологічних результатів разом із фінансовою віддачею. Останніми роками було оголошено про низку значних інвестицій з боку благодійних фондів і приватного сектору, а наявні дані підтверджують, що імпакт-інвестиції можуть приносити високий рівень доходу.

У найближче десятиліття найперспективнішою сферою

investments is likely to be in the field of climate change.

A UBS white paper, launched at Davos in 2017, argued that supporting affordable, clean energy, and climate action are the two Sustainable Development Goals that can benefit most from private investment.

A year onwards, the 2018 Annual Impact Investor Survey from the Global Impact Investing Network found that 75% of respondents said they were seeking to address climate change through their investments, and many had launched dedicated vehicles within the past couple of years.

However, while the trend might be significant within philanthropic circles, it is unlikely to address the massive scale of investment required in renewable energies to meet international goals to cut carbon emissions.

Style Over Substance?

Two other business approaches to philanthropy that are gaining traction are venture philanthropy and the rise of social enterprises. However, evidence of their impact is mixed.

Venture Philanthropy

Venture philanthropy is a type of impact investment that takes concepts and techniques from venture capital finance and business management and applies them to achieving philanthropic goals.

застосування імпаکت-інвестицій, ймовірно, стане боротьба зі зміною клімату. Згідно з аналітичним звітом UBS, презентованим на форумі в Давосі 2017 року, підтримка доступної та чистої енергії, а також протидія кліматичним змінам є двома цілями сталого розвитку, для досягнення яких приватні інвестиції можуть бути найефективнішими. У 2018 році, за даними щорічного звіту 2018 Annual Impact Investor Survey, підготовленого некомерційною організацією Global Impact Investing Network, 75% опитаних заявили, що прагнуть вирішувати проблеми зміни клімату за допомогою своїх інвестицій. До того ж чимало з них створили спеціальні інвестиційні інструменти за останні кілька років. Однак, попри значущість цієї тенденції у філантропічному середовищі, вона навряд чи забезпечить той масштаб інвестицій у відновлювані джерела енергії, який потрібен для досягнення міжнародних цілей щодо скорочення викидів вуглецю.

Форма важливіша за зміст?

Два інших бізнес-підходи до філантропії, що набирають популярності, - це венчурна філантропія і соціальне підприємництво. Однак ефективність цих моделей поки що залишається під питанням.

Венчурна філантропія

Венчурна філантропія - це вид імпаکت-інвестування, який використовує принципи та методи венчурного капіталу і бізнес-менеджменту для досягнення благодійних цілей. Попри те, що в Європі

While there are rapidly growing networks in Europe and Asia and champions in the form of the Gates Foundation and USAID, little data is available on whether the focus on innovation and immediate results leads to long term success.

Social Enterprises

Social enterprises are organizations that have both business and social goals. They are likely to be a dominant feature of the civil society landscape in the global south with greatest uptake in Asia as the governments of Hong Kong, Singapore, South Korea, and the Philippines move to stimulate the social economy by easing regulations, facilitating investment, and providing seed capital for start-up social enterprises. Although the sector is relatively new, a 2017 Asian Venture Philanthropy Network report noted a figure of 2 million social enterprises in India, 51,000 in Japan and 60,000 in the Philippines.

Should the social enterprise model prosper, it could create significant advances for the leadership of women in business in Asia. However, the model has been criticized for a high failure rate and a focus on consequences rather than causes of social problems.

та Азії активно розвиваються спільноти венчурних філантропів, а такі організації, як благодійний фонд Гейтса і USAID, виступають активними прихильниками цього підходу, поки що недостатньо даних про те, наскільки успішною в довгостроковій перспективі є стратегія, яка робить ставку на інновації та швидкі результати.

Соціальні підприємства

Соціальні підприємства — це організації, що поєднують соціальні та бізнес-цілі. Очікується, що вони стануть основою громадянського суспільства в країнах глобального півдня. Особливо активно цю модель впроваджують в Азії, де уряди Гонконгу, Сінгапуру, Південної Кореї та Філіппін сприяють розвитку соціальної економіки через спрощення регуляторних вимог, створення сприятливого інвестиційного клімату та надання стартового капіталу соціальним підприємствам. Попри відносно молодість сектору, у звіті організації Asian Venture Philanthropy Network за 2017 рік наведено вражаючу статистику: в Індії налічується 2 мільйони соціальних підприємств, в Японії - 51 000, а на Філіппінах - 60 000. Успішний розвиток цієї моделі може стати рушієм нових можливостей для жіночого лідерства в бізнесі Азії. Проте соціальні підприємства критикують через високий рівень невдач, а також за те, що вони переважно борються із наслідками соціальних проблем, а не з їхніми причинами.

Corporate Giving

Corporate giving is also on track to increase and even dominate in certain contexts, such as Russia and Brazil.

However, in most cases, corporate giving is likely to limit its support to local causes or well-established national charities to avoid conflict with governments, particularly in more restrictive contexts.

One exception to this is the growth of B Corps. Certified B Corps are a new kind of business that balance purpose and profit.

They are legally required to consider the impact of their decisions on their workers, customers, suppliers, community, and the environment and are also engaged in giving through matched funding and community events. The B Corps website notes that almost 3,000 companies have signed up across 64 countries and 150 sectors, including leading multinationals, Unilever and Danone.

However, it is becoming harder for philanthropists to separate their giving from how they made their money. The scandal linking the members of the Sackler family foundations to their alleged profiting from the opioid crisis in the US through their ownership of Purdue Pharma is a recent example of this.

Overall, corporate foundations engaged in giving are likely to face greater scrutiny as media and public interest

Корпоративна благодійність

Обсяг корпоративних пожертвувань також продовжує збільшуватися, а в деяких країнах, таких як Росія і Бразилія, вони відіграють провідну роль. Утім, у більшості випадків компанії обмежують свою підтримку місцевими чи національними благодійними організаціями, щоб уникнути конфліктів із владою, особливо в країнах із більш жорстким регулюванням громадської діяльності.

Окремо в цьому тренді стоїть розвиток компаній із сертифікатом В-корпорації (B Corps). Це новий тип підприємств, які прагнуть знайти баланс між соціальними цілями та прибутком. Вони юридично зобов'язані враховувати вплив своїх рішень на працівників, клієнтів, постачальників, суспільство і довкілля, а також брати участь у благодійності шляхом співфінансування та проведення громадських заходів. За даними сайту B Corps, до цього руху приєдналися майже 3000 компаній із 64 країн, що представляють 150 галузей, зокрема такі транснаціональні корпорації, як Unilever і Danone.

Водночас для філантропів стає все складніше відокремлювати благодійність від джерел свого багатства. Показовим прикладом цього є скандал довкола сім'ї Саклерів, яких звинуватили в отриманні прибутків завдяки їхній компанії Purdue Pharma, що відіграла ключову роль в опіоїдній кризі в США.

Загалом, корпоративні благодійні фонди, ймовірно, опиняться під дедалі пильнішою увагою ЗМІ та громадськості

increases in the company's social and environmental impact.

DEMOCRATIZING GIVING

If philanthropy is to withstand accusations of plutocratic bias — particularly in the US and Europe — it will need to demonstrate how it is strengthening pluralism, rather than furthering its own interests. Furthermore, philanthropists need to show a willingness not only to be accountable for how funding is allocated but to share power with communities and beneficiaries. This section considers trends for democratizing the giving of the largest foundations, as well as new forms of public giving.

Foundations

Shifting power within foundations will require greater accountability not only to direct beneficiaries but to communities more widely.

The first step towards greater transparency is the trend towards open data. Organizations like 360Giving in the UK and Glass Pockets in the US are already making great strides in opening up data on philanthropy.

The question of who should decide where philanthropic funds are directed goes to the heart of a fundamental tension in philanthropy: is it primarily about the act of giving and donor priorities, or should donor choice be secondary to ensuring the distribution of philanthropic resources meets and is influenced by the needs and priorities of

на тлі зростання інтересу до соціального та екологічного впливу бізнесу.

ДЕМОКРАТИЗАЦІЯ БЛАГОДІЙНОСТІ

Для того, щоб філантропія могла протистояти звинуваченням у плутократичній упередженості - особливо у США та Європі, вона має продемонструвати, як сприяє зміцненню плюралізму, а не просуванню власних інтересів. Крім того, філантропи мають бути готові не тільки розподіляти ресурси, а й розширювати права спільнот і благоотримувачів. У цьому розділі йдеться про тенденції до демократизації діяльності найбільших благодійних фондів, а також про нові форми громадської філантропії.

Благодійні фонди

Перерозподіл впливу всередині благодійних фондів потребуватиме підвищення їхньої підзвітності не лише перед безпосередніми отримувачами допомоги, а й перед суспільством загалом. Першим кроком до більшої прозорості є публікація відкритих даних. Такі організації, як 360Giving у Великій Британії та Glass Pockets у США, вже досягли значного успіху у забезпеченні доступності інформації про філантропічну діяльність.

Питання про те, хто має вирішувати, куди спрямовувати благодійні кошти, висвітлює ключову дилему філантропії: що важливіше — сам акт пожертви та пріоритети донорів, чи вони мають поступитися місцем потребам і пріоритетам благоотримувачів?

beneficiaries?

Human rights funders are increasingly developing models of participatory grantmaking, in which the beneficiaries of philanthropy are given a genuine say over how resources are used.

Since 2015, CIVICUS and the Global Fund for Community Foundations have led the Shift the Power campaign calling for government and private funders to reduce funding to INGOs and redirect funds to local civil society in the global south.

Another way for donors to shift power would be by supporting movements.

The question of how foundations and governments can support movements has been a perennial conversation.

Translating that interest into action has been challenging, given the mismatch between the modalities of funding and the fluidity and informality of many movements.

The partnership between the Black Lives Matter movement and the Ford Foundation, the collaboration of several private foundations, including Ford and Novo, with the #MeToo movement, and the surge of interest from philanthropists in climate activism may indicate the beginning of a trend.

Another modest but growing trend is the rise of local philanthropy. Much of the data that exists on community

Фонди, що опікуються захистом прав людини, дедалі частіше впроваджують моделі партиципаторного грантового фінансування (із участю стейкхолдерів у визначенні цільових напрямків грантів), де благоотримувачі мають реальну можливість впливати на розподіл ресурсів. З 2015 року CIVICUS і Глобальний фонд підтримки місцевих благодійних фондів проводять кампанію Shift the Power, яка закликає урядові та приватні благодійні фонди скоротити фінансування міжнародних НУО і перенаправити кошти місцевим громадянським організаціям глобального півдня.

Одним зі шляхів передачі повноважень донорами може стати підтримка громадських рухів. Питання про те, як благодійні фонди та уряди можуть надавати таку підтримку, залишається предметом постійного обговорення. Однак реалізація цих намірів стикається з труднощами, зокрема через невідповідність між формальними механізмами фінансування та неформальною, мінливою структурою багатьох рухів.

Партнерство між рухом Black Lives Matter і Фондом Форда, співпраця кількох приватних благодійних фондів, зокрема Фонду Форда і Фонду Ново, з рухом #MeToo, а також зростаючий інтерес філантропів до кліматичного активізму може свідчити про зародження нової тенденції.

Ще однією скромною тенденцією, яка набирає обертів, є розвиток локальної філантропії. Більшість наявних даних про

philanthropy is focused on community foundations, which represent the largest segment of known community philanthropy initiatives. It is estimated that between 2000 and 2014, the number of community foundations worldwide more than doubled.

The Global Fund for Community Foundation's Community Foundation Atlas reports over 1,800 'place-based foundations' that include community foundations, women's funds, and environmental funds.

Their impact is an issue, with the majority having fewer than five employees.

However, supporters of community philanthropy believe community foundations will have a critical role to play in recreating a sense of solidarity and trust. They could also serve as a possible antidote to the growth of the mega-foundations and top-down approaches to giving.

Direct Giving

Technology and digital platforms will continue to transform the ability of individuals to raise and direct funds to chosen projects and causes globally.

In the short term, we expect to see the rise of social fundraising platforms such as Just Giving, which has raised more than \$4.5 billion to date, and GoFundMe, which has raised more than \$3 billion from 25 million donors.

Crowdfunding works particularly well

філантропію на рівні місцевих громад стосується благодійних фондів на рівні місцевих громад, які є найбільш чисельною категорією ініціатив у цій сфері. За оцінками, за період з 2000 по 2014 рік кількість таких фондів у світі збільшилася більш ніж удвічі. Згідно з даними Атласу фондів місцевих громад, складеного Глобальним фондом підтримки громадських благодійних фондів, сьогодні налічується понад 1800 локальних, територіально прив'язаних фондів, що включають в себе благодійні фонди місцевих громад, жіночі та екологічні фонди. Масштаб їхнього впливу поки що обмежений, оскільки в більшості таких організацій працює менш ніж п'ять співробітників.

Однак прихильники філантропії на рівні місцевих громад вважають, що благодійні фонди на рівні місцевих громад покликані зіграти ключову роль у відродженні духу солідарності та довіри. Вони також можуть стати протипагою зростаючому впливу мегафондів і підходу до благодійності «зверху вниз».

Прямі пожертви

Технології та цифрові платформи продовжують розширювати можливості людей для збору й адресного спрямування коштів на обрані проекти та благодійні цілі в усьому світі.

У короткостроковій перспективі ми очікуємо подальшого розвитку соціальних платформ для збору коштів, таких як JustGiving, яка вже збрала понад 4,5 мільярда доларів, та GoFundMe, якій вдалося залучити понад 3 мільярди доларів від 25 мільйонів донорів. Краудфандинг виявляється особливо

in response to individual emotional appeals, such as local news events, medical issues, and disaster relief. However, the key question is whether the huge resources generated by crowdfunding could be directed in more strategic ways.

The emergence of direct giving — the direct transfer of cash by givers to recipients rather than aid through intermediary organizations is a significant development to make individual giving more impactful in the field of development aid. To date, US charity, GiveDirectly, has used electronic monitoring and payment technology to enable the public to give more than \$100 million in unconditional direct cash transfers to extremely poor communities in Eastern Africa with 91% of all funds reaching the end-user.

Direct giving has created a new benchmark for efficiency by giving recipients full control over how they manage their resources. It also has the potential to challenge existing models of aid. In response, leading global organizations, such as Oxfam, have begun experimenting with more direct approaches to giving in conflict-affected areas.

ефективним у випадках, які викликають емоційний відгук, наприклад, місцеві події, збір коштів на лікування чи ліквідація наслідків стихійних лих. Однак ключовим залишається питання: чи можна використовувати величезні ресурси, що залучаються через краудфандинг, більш стратегічно?

Впровадження системи прямих пожертвувань, коли благодійні кошти надходять безпосередньо від донорів до отримувачів, минаючи посередницькі організації, стало значним кроком у підвищенні ефективності благодійності у сфері міжнародної допомоги країнам, що розвиваються. На сьогоднішній день американська благодійна організація GiveDirectly, використовуючи технології електронного моніторингу та цифрових платежів, переказала понад 100 мільйонів доларів у вигляді безумовних грошових пожертвувань найбільш бідним громадам Східної Африки, при цьому 91% коштів дійшов до кінцевих отримувачів. Прямі грошові перекази встановлюють новий стандарт ефективності, даючи одержувачам повний контроль над використанням отриманих ресурсів. Ця модель також здатна суттєво змінити наявні формати допомоги. У відповідь на це такі провідні міжнародні організації, як Oxfam, почали експериментувати з більш прямими підходами до надання допомоги в зонах військових конфліктів.

EMERGING TECHNOLOGY AND PHILANTHROPY

Emerging technology will have a profound impact on philanthropy over the next two decades. The use of algorithms in giving will be a natural extension of data-driven philanthropy, while new encryption technologies will also transform how we give.

Even champions of artificial intelligence for social good have raised concerns that an increasing number of platforms and conversational interfaces, for example, Alexa and Cortana, might design algorithms that direct users to a limited selection of charities and issues rather than a broad diversity of causes and groups.

Concerns have also been raised about the proposed evolution of algorithms that aim to rationally allocate resources according to need and effectiveness in the absence of an agreed set of goals for these “philgorithms.”

Concerning how we give, philanthropic experts believe that digital currencies could fundamentally change the way philanthropy works in the future.

Bitcoin is an example of cryptocurrency: a new form of digital money not linked to a government or central bank.

The technology which makes this possible is the blockchain, a revolutionary new type of ledger for transactions that are owned and

НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ФІЛАНТРОПІЯ

У найближчі два десятиліття нові технології суттєво впливатимуть на розвиток філантропі. Алгоритмізація благодійності стане логічним етапом розвитку датацентричного підходу до філантропії, а нові технології шифрування змінять саму природу благодійної діяльності.

Цікаво, що навіть прихильники застосування штучного інтелекту в соціальних цілях висловлюють занепокоєння через те, що зростаюча кількість платформ і голосових помічників, таких як Alexa та Cortana, може штучно звужувати вибір користувачів, пропонуючи лише обмежений перелік благодійних організацій. Це неминуче призведе до скорочення спектра підтримуваних ініціатив і цільових груп. Особливе занепокоєння викликає можливий розвиток алгоритмів (так званих «філгоритмів»), покликаних раціонально розподіляти ресурси на основі оцінки потреб та ефективності. Основною проблемою тут є те, що відсутність єдиних критеріїв їхньої роботи може призвести до ухвалення спірних рішень.

Що стосується механізмів фінансування благодійності, експерти вважають, що цифрові валюти можуть докорінно змінити принципи функціонування благодійних фондів у майбутньому. Біткойн є наочним прикладом криптовалюти – нової форми цифрових грошей, які існують незалежно від урядів і центральних банків.

В основі цієї технології лежить блокчейн

maintained by all the users of the system rather than being controlled by a single authority.

With the proliferation of Bitcoin and other forms of cryptocurrencies this decade, a growing number of charities are beginning to receive donations via these transaction vehicles. In the short term, blockchain will diversify the sources of funding available to civil society and offers a secure and transparent way for humanitarian and development funders to transfer funds to conflict-affected contexts. In the long term, the development of quantum computing, which will be able to undermine existing forms of encryption that blockchain relies on, could pose an existential risk to the future of this form of giving, and to those philanthropic organizations or charities that become dependent on cryptocurrencies.

THE RISE OF REGRESSIVE PHILANTHROPY

While philanthropic and public support for causes and organizations whose work opposes progressive issues is not new; civil society experts have noted a significant growth of conservative, and in some cases regressive, civil society actors over the last decade.

These range from far-right populist movements in the US and Europe opposing immigration and minorities, to anti-gender campaigners seeking to restrict legal protections for women and LGBTI persons in Latin America, Sub-Saharan Africa, and Europe, to

– революційна система обліку транзакцій, головна особливість якої полягає в тому, що вона керується колективно всіма користувачами системи і не підпорядковується єдиному центру. На тлі стрімкого поширення Біткойна та інших криптовалют в останнє десятиліття все більше благодійних організацій починає приймати пожертви в цій формі.

У короткостроковій перспективі блокчейн не тільки розширить можливості фінансування громадянського суспільства, а й забезпечить прозорий і безпечний спосіб переказу коштів у зони конфліктів. Однак у довгостроковій перспективі розвиток квантових обчислень, здатних подолати наявні методи шифрування, що лежать в основі блокчейну, може становити серйозну загрозу для цієї форми пожертвувань і тих благодійних організацій, які стануть залежними від криптовалют.

ЗРОСТАННЯ РЕГРЕСИВНОЇ ФІЛАНТРОПІЇ

Попри те, що благодійна та громадська підтримка організацій, які протистоять прогресивним ініціативам, не є новим явищем, експерти відзначають істотне зростання впливу консервативних і, в деяких випадках, регресивних сил у громадянському суспільстві за останнє десятиліття. Сюди належать ультраправі популістські рухи в США та Європі, які виступають проти імміграції та прав меншин; прибічники антигендерної ідеології, що прагнуть обмежити правовий захист жінок та ЛГБТІ-спільноти в Латинській Америці, Африці на південь від Сахари та Європі; а також

fundamentalist groups advocating hatred and violence against religious minorities across the Middle East, North Africa, and South Asia.

The most comprehensive mapping of this phenomenon to date is from the Carnegie Endowment for Peace and the Global Philanthropy Project.

Less well documented is how these organizations and movements are funded outside of the US, and how regressive philanthropy will undermine the goals of progressive philanthropy.

CONCLUSION

Changes in technology, the demographics, and priorities of philanthropy over the coming decades will have far-reaching implications for civil society organizations.

Technology is set to transform how the public gives, and all civic actors will need to operate effectively in a digital world. It is also not a given that the next generation of philanthropists will recognize the value of civic freedoms and civil society rooted in pluralism.

The onus will be on progressive philanthropic foundations to use their leverage to cultivate alliances with the next generation of philanthropists and ensure the goal of a thriving civic space will continue to be supported.

релігійно-фундаменталістські угруповання, що розпалюють ненависть і закликають до насильства щодо релігійних меншин на Близькому Сході, у Північній Африці та Південній Азії. Найповніший аналіз цього феномена на сьогоднішній день подано в дослідженнях Фонду Карнегі за міжнародний мир та проекту «Глобальна філантропія». Однак і далі бракує досліджень щодо механізмів фінансування подібних організацій і рухів за межами США, а також щодо рівня впливу регресивної філантропії на ефективність діяльності прогресивної філантропії.

ВИСНОВКИ

Технологічні, демографічні зміни та зрушення у пріоритетах філантропічної діяльності в найближчі десятиліття матимуть значний вплив на організації громадянського суспільства. Технології докорінно змінять способи здійснення громадських пожертвувань, і всім учасникам громадянського сектору доведеться навчитися ефективно працювати в цифровому світі. Крім того, немає жодних гарантій, що наступне покоління філантропів розділятиме цінності громадянських свобод і усвідомлюватиме важливість громадянського суспільства, побудованого на принципах плюралізму. У зв'язку з цим прогресивні благодійні фонди повинні використовувати свій вплив для вибудовування стратегічних альянсів з новим поколінням філантропів, щоб забезпечити стабільну підтримку розвитку простору громадянських ініціатив.

US DEPARTMENT OF JUSTICE

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ США

WHAT IS FARA? Q&A

ЩО ТАКЕ FARA? ЗАПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

FARA is an acronym for the Foreign Agents Registration Act of 1938, as amended, 22 U.S.C. § 611 et seq. (“FARA” or “the Act”). FARA requires the registration of, and disclosures by, an “agent of a foreign principal” who, either directly or through another person, within the United States (1) engages in “political activities” on behalf of a foreign principal; (2) acts as a foreign principal’s public relations counsel, publicity agent, information-service employee, or political consultant; (3) solicits, collects, disburses, or dispenses contributions, loans, money, or other things

FARA – це аббревіатура англійської назви Закону про реєстрацію іноземних агентів від 1938 року (з поправками, 22 U.S.C. § 611 і наступні статті; далі – «FARA» або «Закон»). Згідно з цим законом «агент іноземного принципала», який безпосередньо або через іншу особу на території США (1) займається «політичною діяльністю» від імені іноземного принципала, (2) виступає як радник зі зв’язків з громадськістю, рекламний агент, працівник інформаційної служби або політичний консультант іноземного принципала, (3) залучає, збирає, виділяє або розподіляє пожертвування, позики, грошові кошти або інші матеріальні цінності від імені або в

of value for or in the interest of a foreign principal; or (4) represents the interests of the foreign principal before any agency or official of the U.S. government. In addition, FARA requires agents to conspicuously label “informational materials” transmitted in the United States for or in the interest of a foreign principal. There are some exemptions to FARA’s registration and labeling requirements for specified categories of agents and activities.

What is the purpose of FARA?

FARA is an important tool to identify foreign influence in the United States and address threats to national security. The central purpose of FARA is to promote transparency with respect to foreign influence within the United States by ensuring that the United States government and the public know the source of certain information from foreign agents intended to influence American public opinion, policy, and laws, thereby facilitating informed evaluation of that information. FARA fosters transparency by requiring that persons who engage in specified activities within the United States on behalf of a foreign principal register with and disclose those activities to the Department of Justice. The Department of Justice is required to make such information publicly available.

What is the FARA Registration Unit (“FARA Unit”)?

The FARA Unit is part of the National Security Division of the Department of Justice, and is responsible for administering and enforcing FARA. The FARA Unit provides support, guidance, and assistance to registrants and potential registrants and processes registration filings and informational materials to make those materials available to the public. The

інтересах іноземного принципала або (4) представляє інтереси іноземного принципала перед будь-яким органом або посадовою особою уряду США, зобов’язаний зареєструватися та розкривати потрібну інформацію. Крім того, FARA зобов’язує агентів на видному місці маркувати «інформаційні матеріали», що передаються у Сполучених Штатах від імені або в інтересах іноземного принципала. Існують деякі винятки з вимог FARA щодо реєстрації та маркування для певних категорій агентів і видів діяльності.

У чому призначення FARA?

FARA – важливий інструмент виявлення іноземного впливу в США та усунення загроз для національної безпеки. Головна мета FARA – забезпечити прозорість іноземного впливу у США, повідомляючи уряд та громадськість країни про джерела певної інформації, що надходить від іноземних агентів і призначена для впливу на американську громадську думку, політику й закони, і в такий спосіб полегшити її інформовану оцінку. FARA сприяє прозорості, вимагаючи, щоб особи, які займаються зазначеною діяльністю на території США від імені іноземного принципала, реєструвалися в Міністерстві юстиції та повідомляли його про свою діяльність. Міністерство юстиції зобов’язане зробити таку інформацію загальнодоступною.

Що таке Реєстраційний підрозділ FARA («Підрозділ FARA»)?

Підрозділ FARA входить до складу Відділу національної безпеки Міністерства юстиції і відповідає за адміністрування та забезпечення дотримання FARA. Підрозділ FARA надає підтримку, керівництво та допомогу зареєстрованим агентам і тим, хто подав або збирається подати заяву на реєстрацію, і обробляє реєстраційні документи та інформаційні матеріали з метою зробити їх

FARA Unit also identifies FARA violations, reviews filings for deficiencies, and inspects registrants' books and records. The FARA Unit makes registration information and disclosures available to the public to inform the public about the activities of foreign agents within the United States.

What are the penalties for violating FARA?

The penalty for a willful violation of FARA is imprisonment for not more than five years, a fine of up to \$250,000, or both. Certain violations are considered misdemeanors, with penalties of imprisonment of not more than six months, a fine of not more than \$5,000, or both. There are also civil enforcement provisions that empower the Attorney General to seek an injunction requiring registration under FARA (for applicable activities) or correcting a deficient registration statement.

DEFINITIONS

What is an “agent of a foreign principal”?

An “agent of a foreign principal” is any person who acts as an agent, representative, employee, or servant, or otherwise acts at the order, request, or under the direction or control of a “foreign principal” and does any of the following:

Engages within the United States in political activities, such as intending to influence any U.S. Government official or the American public regarding U.S. domestic or foreign policy or the political or public interests of a foreign government or foreign political party.

доступними для громадськості. Підрозділ FARA також виявляє порушення FARA, розглядає реєстраційні документи на відповідність вимогам і перевіряє ведення бухгалтерії та документації зареєстрованих агентів. Підрозділ FARA надає відомості про реєстрацію та фінансову звітність громадськості, інформуючи її про діяльність іноземних агентів у Сполучених Штатах.

Які покарання передбачені за порушення FARA?

Покаранням за умисне порушення FARA є тюремне ув'язнення на строк до п'яти років, штраф у розмірі до 250 000 доларів США або і те, і інше. Деякі порушення належать до категорії злочинів невеликої тяжкості (місдимінорів) і караються тюремним ув'язненням на строк до 6 місяців, штрафом у розмірі не більше 5000 доларів або і тим, і іншим. Існують також положення про правозастосування в цивільних справах, які дають генеральному прокуророві право домагатися судової постанови про обов'язкову реєстрацію згідно з FARA (для застосовних видів діяльності) або внесення виправлень у реєстраційну заяву в разі її невідповідності вимогам.

ВИЗНАЧЕННЯ

Що таке «агент іноземного принципала»?

«Агент іноземного принципала» – це будь-яка особа, що діє як агент, представник, співробітник, службовець або в іншій якості за наказом, на прохання або під керівництвом чи контролем «іноземного принципала» і вчиняє будь-яку з наведених нижче дій:

Займається у Сполучених Штатах політичною діяльністю, що має на меті, наприклад, вплив на будь-яку посадову особу уряду США або американську громадськість щодо внутрішньої чи зовнішньої політики США або політичних чи суспільних інтересів уряду чи політичної партії іноземної держави.

Acts within the United States as a public relations counsel, publicity agent, information service employee, or political consultant.

Solicits, collects, disburses, or dispenses contributions, loans, money, or other things of value within the United States.

Represents within the United States the interests of a foreign principal before U.S. Government officials or agencies.

Діє у Сполучених Штатах як радник зі зв'язків із громадськістю, рекламний агент, працівник інформаційної служби або політичний консультант.

Залучає, збирає, виділяє або розподіляє пожертви, позики, грошові кошти або інші матеріальні цінності.

Представляє у Сполучених Штатах інтереси іноземного принципала перед органами або посадовими особами уряду США.

What is a “foreign principal”?

A “foreign principal” can be a foreign government, a foreign political party, any person outside the United States (except U.S. citizens who are domiciled within the United States), and any entity organized under the laws of a foreign country or having its principal place of business in a foreign country. It can also include a foreign faction or body of insurgents whose legitimacy the United States government has yet to recognize.

Що таке «іноземний принципал»?

«Іноземним принципалом» може бути іноземний уряд, іноземна політична партія, будь-яка особа за межами США (за винятком громадян США, які постійно проживають у США), а також будь-яка юридична особа, що створена за законами іноземної держави або має основне місце ведення бізнесу в іноземній державі. Сюди можна також віднести іноземне угруповання або організацію повстанців, легітимність яких уряд США ще не визнав.

COMPLIANCE QUESTIONS

ПИТАННЯ ВИКОНАННЯ ВИМОГ

What if I have a question about FARA?

You should first review the FARA website for answers or guidance. In addition to these FAQs, the website includes the FARA statute and associated regulations and selected advisory opinions addressing FARA-related questions.

If you have an administrative or logistical question, please contact the FARA Unit by phone at (202) 233-0776 or email at fara.public@usdoj.gov. If you have a question as to whether any contemplated activities, agreements, receipt of money, or other transaction would trigger an obligation to register under FARA, you may submit a request for an Advisory Opinion.

Що робити, якщо у мене виникло запитання щодо FARA?

Насамперед слід звернутися до вебсайту FARA і пошукати там відповіді або рекомендації. На додаток до цих відповідей на поширені запитання на вебсайті можна знайти текст FARA і відповідні нормативні акти, а також окремі консультативні висновки щодо пов'язаних із FARA питань.

Якщо ваше запитання має адміністративний характер або пов'язане з логістикою, звертайтеся до Підрозділу FARA за телефоном (202) 233-0776 або електронною поштою fara.public@usdoj.gov. Якщо ви хочете дізнатися, чи створює будь-яка запланована вами діяльність, угода, одержання грошей або інша дія обов'язок реєструватися у зв'язку з FARA, ви можете подати запит на отримання

консультативного висновку.

How do I obtain an Advisory Opinion from the FARA Unit?

A request for an Advisory Opinion must be made in writing to the FARA Unit. The subject of the request must be an actual event, not a hypothetical situation, and may not involve only past conduct. Any request must be specific and contain in detail all relevant and material information, including the names of the potential agents and principals, the nature of their activities, and a copy of any existing or proposed contract. Advisory Opinion requests may only be submitted by an actual party to the proposed activities, or the party's attorney; a fee of \$96.00 is required. If the requester is an individual, the request must be signed by the prospective or current agent. If the requester is not an individual, the request must be signed on behalf of each requesting party by an officer, a director, a person performing the functions of an officer or a director of, or an attorney for, the requesting party.

Each person signing the request must certify that it contains a true, correct and complete disclosure with respect to the proposed conduct.

How long should I expect to wait for an Advisory Opinion?

The FARA Unit seeks to respond to requests for Advisory Opinions within 30 days after it has received the request and any requested additional information.

Will my incoming request for an Advisory Opinion become public?

No. Pursuant to 28 C.F.R. § 5.2(m), written materials submitted pursuant to a request for an advisory opinion are treated as confidential and not released.

Як отримати консультативний висновок від Підрозділу FARA?

Запит на консультативний висновок має бути поданий до Підрозділу FARA в письмовому вигляді. Предметом запиту повинна бути фактична подія, а не гіпотетична ситуація, і він не може стосуватися лише дій у минулому. Запит повинен бути конкретним і містити всю необхідну та суттєву інформацію, включно з іменами потенційних агентів і принципалів та характером їхньої діяльності, а також копію будь-якої наявної або запропонованої угоди. Запит на консультативний висновок може бути поданий тільки фактичною стороною запланованої діяльності або її юристом; необхідно сплатити збір у розмірі 96,00 доларів США. Якщо заявником є фізична особа, запит повинен бути підписаний майбутнім або чинним агентом. Якщо заявник не є фізичною особою, запит повинен бути підписаний від імені кожної сторони, що робить запит, її посадовою особою, директором, виконувачем обов'язків посадової особи або директора, або юристом сторони, що робить запит.

Кожна особа, що підписала запит, зобов'язана підтвердити, що він містить правдиву, достовірну і повну інформацію про заплановані дії.

Як довго чекати консультативного висновку?

Підрозділ FARA прагне дати відповідь на запит про консультативний висновок протягом 30 днів після отримання запиту та будь-якої затребуваної додаткової інформації.

Чи буде мій запит на отримання консультативного висновку розміщено у відкритому доступі?

Ні. На підставі пункту 28 C.F.R. § 5.2(m) письмові матеріали, подані відповідно до запиту про консультативний висновок, вважаються конфіденційними і не

оприлюднюються.

Are Advisory Opinions available to the public?

Yes. The FARA Unit has begun posting Advisory Opinions on the FARA website. Such published opinions are anonymized and redact information identifying the parties. Advisory Opinions issued since January 1, 2010, are now posted on the FARA website, and future Opinions will be as well, as they issue. Please note that these opinions, and the guidance they provide, are based on the specific information submitted to the FARA Unit by the requester and may or may not govern a different situation.

What is a Letter of Inquiry?

The FARA Unit may send a Letter of Inquiry to an entity or person if the FARA Unit obtains credible indications that a registration obligation may exist. The letter will notify the entity or person of the possible registration obligation and may seek additional information to inform the Unit's view whether a registration obligation exists.

What do I do if I receive a Letter of Inquiry?

If you receive a Letter of Inquiry, you should cooperate with the FARA Unit and respond to its requests. If you do not believe you are required to register, or are uncertain, you may provide the FARA Unit with any additional information you believe will assist in informing the FARA Unit's determination whether an obligation exists.

Чи доступні громадськості консультативні висновки?

Так. Підрозділ FARA почав публікувати консультативні висновки на своєму вебсайті. З таких опублікованих висновків прибираються імена та інша інформація, що ідентифікує сторони. Консультативні висновки, видані з 1 січня 2010 року, вже розміщені на вебсайті FARA, і майбутні висновки також розміщуватимуться там у міру їх видачі. Зауважте, що ці висновки й рекомендації, що містяться в них, ґрунтуються на конкретній інформації, поданій заявником до Підрозділу FARA, і вони можуть бути як застосовні, так і не застосовні до якоїсь іншої ситуації.

Що таке письмовий запит?

Якщо Підрозділ FARA отримає достовірні вказівки на те, що в цьому випадку може виникнути обов'язок реєстрації, Підрозділ може надіслати юридичній або фізичній особі письмовий запит. У ньому Підрозділ повідомляє про можливий обов'язок зареєструватися і може запитати додаткову інформацію, щоб визначити, чи дійсно такий обов'язок існує.

Що робити, якщо я отримаю письмовий запит?

У цьому випадку вам слід співпрацювати з Підрозділом FARA і відповідати на його інформаційні запити. Якщо ви вважаєте, що не зобов'язані реєструватися, або не впевнені в цьому, ви можете надати Підрозділу будь-яку додаткову інформацію, яка, на вашу думку, допоможе визначити, чи існує такий обов'язок.

EXEMPTIONS

Are there exemptions to the obligation to register?

Yes. An agent of a foreign principal may be exempt from FARA's registration obligations if the agent's activities fall within one of the following exemptions:

- Diplomatic officers and diplomatic staff
- Certain registered foreign officials who are not U.S. citizens and are not public-relations counsels, publicity agents, or information-service employees
- Bona fide commercial activity and other activity not serving predominantly a foreign interest
- Humanitarian fundraising
- Religious, scholastic, academic, fine arts, or scientific pursuits
- Certain activities relating to the defense of foreign governments vital to the United States defense
- Legal representation of a disclosed foreign principal before any court or law or agency of the United States government
- Properly registered parties under the Lobbying Disclosure Act (in no case where a foreign government or a foreign political party is the principal beneficiary will this exemption be recognized)

Do I need to contact the FARA Unit to qualify for an exemption?

It is the responsibility of a person or entity potentially subject to FARA to determine whether FARA applies to its activities or whether the activities are exempt from registration under FARA. But a party may wish to submit a request for an Advisory Opinion pursuant to 28 C.F.R. § 5.2 to inquire as to whether the activities are exempt from registration requirements under FARA.

The burden of establishing the availability of an exemption rests upon the party claiming it.

ВИНЯТКИ

Чи є винятки, які звільняють від обов'язку реєструватися?

Так. Агента іноземного принципала може бути звільнено від обов'язку зареєструватися у зв'язку з FARA, якщо діяльність агента підпадає під один із таких винятків:

Дипломатичні або консульські службовці

Деякі іноземні посадові особи, які перебувають на обліку, не є громадянами США і не є радниками зі зв'язків із громадськістю, рекламними агентами або співробітниками інформаційної служби

Особи, які провадять сумлінну комерційну та іншу діяльність, що не переслідує переважно іноземні інтереси

Збір коштів з гуманітарною метою

Релігійна, викладацька, академічна, мистецька або наукова діяльність

Певна діяльність, пов'язана із захистом іноземних держав, життєво важливих для оборони Сполучених Штатів

Юридичне представництво розкритого іноземного принципала в будь-якому суді або урядовому органі США

Сторони, належним чином зареєстровані відповідно до Закону про розкриття інформації про лобювання (це звільнення не діє у випадках, коли іноземний уряд або іноземна політична партія є основним бенефіціаром).

Чи повинен я звернутися до Підрозділу FARA, щоб отримати право на звільнення?

Фізична або юридична особа, яка потенційно підпадає під дію FARA, зобов'язана визначити, чи застосовний закон FARA до її діяльності, або вона звільняється від реєстрації у зв'язку з законом FARA. Проте така особа може подати запит на консультативний висновок відповідно до 28 C.F.R. § 5.2, щоб з'ясувати, чи звільняється її діяльність від реєстрації.

Тягар встановлення можливості звільнення лежить на стороні, яка бажає його отримати.

What is the diplomatic exemption?

A party may qualify for the diplomatic exemption if the party is a duly accredited diplomatic or consular officer of a foreign government that is recognized by the U.S. Department of State, while the officer is engaged exclusively in activities that are recognized by the U.S. Department of State as being within the scope of the functions of such officer.

What is the commercial exemption?

The “commercial” exemption addresses activities undertaken on behalf of foreign principals that are private and nonpolitical activities in furtherance of the bona fide trade or commerce of such foreign principal or not serving predominantly a foreign interest. Such activities on behalf of a state-owned enterprise may qualify for this exemption. However, the exemption will not apply if such activities are directed by a foreign government or political party, or they directly promote the public or political interests of the foreign government or political party.

What is the religious, scholastic, academic, scientific or fine arts exemption?

The exemption for activities in furtherance of “bona fide religious, scholastic, academic, or scientific pursuits, or of the fine arts” is not available where the person or entity engages in political activities for or in the interests of his foreign principal. The activities must be limited to only those mentioned for the exemption.

Що таке дипломатичне звільнення?

Особа може претендувати на дипломатичне звільнення, якщо вона є належним чином акредитованим дипломатичним або консульським працівником іноземного уряду, визнаного Державним департаментом США, і займається винятково діяльністю, що її Державний департамент розглядає як таку, що належить до функцій такого працівника.

Що таке комерційне звільнення?

Комерційне звільнення стосується діяльності, здійснюваної від імені іноземних принципалів, яка є приватною і неполітичною, спрямованою на сприяння добросесній торгівлі або комерції такого іноземного принципала або такою, що не переслідує переважно іноземні інтереси. Така діяльність від імені державного підприємства може підпадати під це звільнення. Проте це звільнення незастосовне, якщо така діяльність здійснюється під керівництвом іноземного уряду або політичної партії чи безпосередньо просуває державні або політичні інтереси іноземного уряду або політичної партії.

Що таке звільнення у зв'язку з релігійною, викладацькою, академічною, мистецькою або науковою діяльністю?

Звільнення для діяльності на підтримку «добросесних релігійних, викладацьких, академічних або наукових цілей, а також образотворчого мистецтва», не може бути застосоване, якщо фізична або юридична особа займається політичною діяльністю від імені або в інтересах свого іноземного принципала. Ця діяльність повинна бути обмежена лише тим, що зазначено у звільненні.

What is the exemption pertaining to foreign governments that are vital to the defense of the United States?

This exemption applies to activities taken on behalf of a foreign government “the defense of which the President deems vital to the defense of the United States.” There are currently no foreign governments so designated.

What is the exemption for legal representation?

The legal exemption is triggered once a person, qualified to practice law, engages or agrees to engage in the legal representation of a disclosed foreign principal before any court or agency of the Government of the United States. The exemption is not triggered by an agreement to provide legal representation to further political activities, as defined by FARA, to influence or persuade agency personnel or officials, other than in the course of either judicial proceedings; criminal or civil law enforcement inquiries, investigations, or proceedings; or other agency proceedings required by law to be conducted on the record. The scope of the exemption, once triggered, may include an attorney’s activities outside those proceedings so long as those activities do not go beyond the bounds of normal legal representation of a client within the scope of that matter.

What is the exemption for registration under the Lobbying Disclosure Act?

The Lobbying Disclosure Act of 1995 (“LDA”), 2 U.S.C. § 1601 et seq., is administered by Congress, and applies to a class of agents, generally representing commercial, non-governmental entities who are engaged in “lobbying activities” as that term is defined in the LDA. There is an exemption from registration under

Що таке звільнення у зв’язку з іноземними державами, які мають життєво важливе значення для оборони Сполучених Штатів?

Цей виняток поширюється на дії від імені іноземної держави, «захист якої Президент вважає життєво важливим для оборони Сполучених Штатів». Нині іноземні держави з таким позначенням відсутні.

Що таке звільнення у зв’язку з юридичним представництвом?

Це звільнення набуває чинності з моменту, коли особа, яка має право займатися юридичною практикою, розпочинає або дає згоду на юридичне представництво розкритого іноземного принципала в будь-якому суді або урядовому органі Сполучених Штатів. Звільнення не набуває чинності, якщо надається згода на юридичне представництво для провадження політичної діяльності, як її визначено у FARA, метою якої є здійснення впливу або переконування персоналу чи посадових осіб урядових органів, окрім як під час судового розгляду, кримінального чи адміністративного слідства, розслідування або процесу, або офіційного службового розслідування, проведення якого вимагається законом. Після набрання звільненням чинності його застосування може включати надання юридичних послуг, що виходять за рамки власне розгляду, за умови, що ця діяльність не виходить за межі звичайного юридичного представництва клієнта в рамках цього питання.

Що є звільненням від реєстрації відповідно до Закону про розкриття інформації про лобістську діяльність?

Закон про розкриття інформації про лобювання 1995 року (далі – «LDA», 2 U.S.C. § 1601 і наступні статті) перебуває у віданні Конгресу і застосовується до категорії агентів, які представляють, як правило, комерційні неурядові організації, що провадять «лобістську діяльність», як її визначено LDA. Існує звільнення від реєстрації у зв’язку з

FARA for those agents who have properly registered under the LDA. In general, the LDA exemption applies to those who lobby Congress and/or certain high-level executive branch officials on behalf of the covered entities.

An agent who is properly registered under the LDA is exempt from registration under FARA, if (i) the agent has engaged in lobbying activities and (ii) the representation is not on behalf of a foreign government or foreign political party. The exemption does not apply where a foreign government or a foreign political party is the principal beneficiary of the activities.

REGISTRATION

When is registration due?

FARA mandates that you must register before acting as an agent of a foreign principal. Under Section 612(a) of FARA, parties must file a registration statement within 10 days of having agreed to act as an agent of a foreign principal. A party may not begin to act as an agent of a foreign principal before registering. See 22 U.S.C. § 612(a).

A registration statement will not be deemed to have been filed unless it is accompanied by the applicable fee.

Will the FARA Unit review a draft registration statement before filing?

No. The FARA Unit does not accept draft submissions and will not review statements submitted in draft form. If a party submits a registration statement that contains errors, needs to be amended, or is otherwise deficient, the FARA Unit may notify the party submitting the statement of such issues and provide an opportunity to cure. However, it is the obligation of the submitting party to file a truthful and complete registration statement. By accepting a registration statement,

FARA для тих агентів, які належним чином зареєструвалися згідно з вимогами LDA. Загалом, звільнення від реєстрації у зв'язку з LDA застосовується до тих осіб, які займаються лобіюванням членів Конгресу та/або деяких високих посадових осіб виконавчої влади від імені організацій, що підпадають під дію закону.

Агент, належним чином зареєстрований згідно з LDA, звільняється від реєстрації у зв'язку з FARA, якщо він (i) провадить лобістську діяльність і (ii) здійснює представництво не від імені уряду або політичної партії іноземної держави. Звільнення не застосовується, якщо іноземний уряд або іноземна політична партія є основним бенефіціаром цієї діяльності.

РЕЄСТРАЦІЯ

Коли слід зареєструватися?

За законом FARA ви зобов'язані зареєструватися, перш ніж почати діяти як агент іноземного принципала. Згідно зі статтею 612(a) FARA, особа зобов'язана подати заяву про реєстрацію протягом 10 днів після того, як вона дала згоду діяти як агент іноземного принципала. Жодна особа не може почати діяти як агент іноземного принципала до реєстрації. Див. 22 U.S.C. § 612(a).

Реєстраційна заява не вважається поданою без сплати відповідного реєстраційного збору.

Чи погодиться Підрозділ FARA розглянути проєкт реєстраційної заяви до його подання?

Ні. Підрозділ FARA не приймає проєкти документації і не розглядає заяв, поданих у чорновому вигляді. Якщо особа подає реєстраційну заяву, яка містить помилки, потребує виправлень або має інші невідповідності, Підрозділ FARA може повідомити заявника про такі проблеми й надати йому можливість виправити ситуацію. Однак заявник зобов'язаний сам подати правдиву і повну реєстраційну заяву. Приймаючи реєстраційну заяву, доповнення або інший документ, Підрозділ FARA не

supplement, or other document for filing, the FARA Unit makes no representation or endorsement of the truth or accuracy of its contents.

It is a felony to willfully make a false statement of a material fact, willfully omit any material fact required to be stated therein, or willfully omit a material fact or a copy of a material document necessary to make the statements therein and the copies of documents furnished therewith not misleading.

How is registration effected?

Registration is accomplished through the FARA eFile portal on the FARA website. The eFile online registration and payment instructions are available at <https://www.justice.gov/nsd-fara/fara-efile-frequently-asked-questions>.

A \$305.00 filing fee is required for each foreign principal.

What forms are needed for a first time registration?

Each registrant must complete the following forms, available at <https://www.justice.gov/nsd-fara/fara-forms>:

Registration Statement

Exhibit A, describing the foreign principal

Exhibit B, describing the nature and terms of the agreement

Exhibit C, articles of incorporation, association, bylaws or partnership agreement

Short Form Registration Statements (forms for individuals). If the registrant is filing a primary registration as an individual, he or she does not need to file a short form.

Exhibit D if the agent receives, or collects money or other things of value as part of a fundraising campaign

робить жодних заяв і не підтверджує правдивість або точність його змісту.

Умисна неправдива заява про суттєвий факт, умисне замовчування будь-якого суттєвого факту, що має бути зазначений у заяві, або умисне неподання суттєвого факту чи копії суттєвого документа, потрібних для того, щоб заява та подані з нею копії документів не вводили в оману, є кримінальним злочином.

Як проводиться реєстрація?

Реєстрація здійснюється через портал FARA eFile на сайті FARA. Інструкції з реєстрації та оплати через портал eFile доступні за адресою: <https://www.justice.gov/nsd-fara/fara-efile-frequently-asked-questions>.

За кожного іноземного принципала стягується реєстраційний збір у розмірі 305,00 доларів США.

Які форми потрібні для первинної реєстрації?

Усі, хто подає на реєстрацію, повинні заповнити такі форми, доступні на вебсайті <https://www.justice.gov/nsd-fara/fara-forms>:

Реєстраційна заява

Додаток А з описом іноземного принципала

Додаток В з описом характеру та умов угоди

Додаток С: установчий договір, статут або угода про партнерство

Скорочені реєстраційні заяви (форми для фізичних осіб). Якщо ви подасте на первинну реєстрацію як фізична особа, вам не потрібно заповнювати скорочену форму

Додаток D, якщо агент отримує або збирає грошові кошти чи інші матеріальні цінності в рамках кампанії зі збору коштів.

How often must a registrant supplement or update its initial registration?

Registrants must file supplemental statements at six-month intervals following the date of the registrant's initial registration. The supplemental statement, and its corresponding filing fee of \$305.00 for each foreign principal, is due 30 days after the six-month reporting end date

Does the FARA Unit notify registrants when supplemental statements are due to be filed?

The FARA Unit sends an invoice during the month before the date the supplemental statement is due to be filed, serving as a reminder that the statement is due to be filed. However, the invoice is only a reminder – the obligation for filing timely registration statements and supplements rests on the registrant, whether or not the registrant receives an invoice.

Can I obtain an extension for filing a supplemental statement?

FARA requires the timely filing of supplemental statements. In limited cases, the FARA Unit may grant an extension to an applicant's filing of a supplemental statement following receipt of a written request outlining good cause for granting the extension. Such extension requests must be received before the required filing date.

Who must file a short form registration statement?

Every partner, officer, director, associate, employee, and agent of a registrant who acts in furtherance of the interests of the foreign principal is required to file a short form registration statement. A person engaged solely in clerical, administrative, or similar duties is not required to file a

Як часто зареєстрований агент повинен доповнювати або оновлювати первинну реєстрацію?

Зареєстровані агенти зобов'язані подавати додаткові заяви з інтервалом у шість місяців після первинної реєстрації. Додаткова заява та відповідний збір за її подання в розмірі 305,00 доларів США за кожного іноземного принципала повинні бути подані протягом 30 днів після закінчення шестимісячного періоду.

Чи повідомляє Підрозділ FARA зареєстрованих агентів про потребу подання додаткових заяв?

Підрозділ FARA надсилає рахунок-фактуру протягом місяця до закінчення строку подання додаткової заяви, нагадуючи, що настав час подати заяву. Проте рахунок і справді є лише нагадуванням: обов'язок вчасно подати реєстраційну заяву й доповнення лежить на зареєстрованому агенті незалежно від отримання чи неотримання рахунку.

Чи можна отримати відстрочку на подання додаткової заяви?

FARA вимагає своєчасного подання додаткових заяв. Лише в деяких випадках Підрозділ FARA може подовжити строк подання заявником додаткової заяви – після отримання письмового запиту із зазначенням вагомих причин для подовження. Такі запити на подовження повинні надійти до закінчення строку подання.

Хто мусить подати реєстраційну заяву за скороченою формою?

Кожен партнер, посадова особа, директор, помічник, співробітник і агент зареєстрованого агента, який діє в інтересах іноземного принципала, зобов'язаний подати реєстраційну заяву за скороченою формою. Особа, яка виконує виключно офісні, адміністративні або аналогічні функції, не зобов'язана подавати

short form registration statement. Any change affecting the information furnished or the compensation he/she receives shall require the filing of a new short form registration statement within 10 days after the occurrence of such change. There is no requirement to file exhibits or statements to a short form registration statement. It is also necessary to file an updated short form registration statement each time an agent acquires a new foreign principal.

What should I do if my registration is late?

Agents who do not file a registration when the obligation arises should register as soon as possible and contact the FARA Unit indicating the reason for the delinquency

Are there consequences for late filings?

Yes. Late filings may be considered a deficiency in registration, in which case a party could be prohibited from acting as an agent of a foreign principal pursuant to 22 U.S.C. § 618(g). The Department of Justice could also seek an injunction to order compliance with FARA pursuant to 22 U.S.C. § 618(f), or pursue criminal charges pursuant to 22 U.S.C. § 618(a), if the failure to file is willful.

How do I comply with a letter asking for an amendment to my registration?

Download the Amendment to Registration Statement at <https://www.justice.gov/nsd-fara/fara-forms>. Using the latest version of Adobe Acrobat or Adobe Acrobat Reader, provide the requested information or documentation. Electronically sign the Amendment to Registration Statement, and eFile at <https://www.justice.gov/nsd-fara/fara-efile>.

скорочену заяву. Будь-яка зміна, що впливає на надану інформацію або одержувану заявником винагороду, вимагає подання нової реєстраційної заяви протягом 10 днів після настання такої зміни. Вимога подавати додатки або звіти разом зі скороченою реєстраційною заявою відсутня. Подавати оновлену коротку реєстраційну заяву потрібно також щоразу, коли в агента з'являється новий іноземний принципал.

Що робити, якщо я спізнився з реєстрацією?

Агенти, які не подали заяву про реєстрацію під час настання такого обов'язку, повинні зареєструватися якомога швидше і звернутися до Підрозділу FARA, вказавши причину порушення.

Які можуть бути наслідки в разі запізнення з поданням заяви?

Несвоєчасне подання документів може розглядатися як порушення правил реєстрації, і в цьому випадку особі може бути заборонено діяти як агентові іноземного принципала відповідно до 22 U.S.C. § 618(g). Міністерство юстиції може також вимагати судової постанови, яка приписуватиме виконання пункту FARA 22 U.S.C. § 618(f), або порушити кримінальну справу відповідно до 22 U.S.C. § 618(a), якщо документи не було подано навмисно.

Як виконати письмову вимогу про внесення змін до реєстраційних документів?

Завантажте форму Amendment to Registration Statement (Зміни в реєстраційних документах) на сторінці <https://www.justice.gov/nsd-fara/fara-forms>. Використовуючи останню версію Adobe Acrobat або Adobe Acrobat Reader, надайте запитовану інформацію або документацію. Поставте електронний підпис на формі Amendment to Registration Statement і надішліть її через портал eFile за адресою <https://www.justice.gov/nsd-fara/fara-efile>.

How do I terminate a registration?

If a registered agent wants to terminate a registration, the agent must file with the FARA Unit, within 30 days after the end of the agency relationship, a final statement on the supplemental statement form for the final period of the agency relationship. The registrant should submit the statement through the FARA eFile portal located on the FARA website, <https://www.fara.gov>. The registration will be terminated when the agent has fully discharged its obligations under FARA.

It is the responsibility of the registrant to notify the FARA Unit when it wants to terminate its registration. Failure to do so could result in the registration becoming delinquent.

Does the filing of a registration statement ensure compliance?

The fact that a registration statement or supplement has been filed with the FARA Unit does not mean that there is full compliance with FARA, nor is it an indication that the Department of Justice has assessed the merits of the filing. The Department of Justice must still review the filing to ensure that it is not deficient. Filing will also not preclude prosecution for an earlier willful failure to file or for a false statement or omission of a material fact.

BOOKS AND RECORDS

What records should I maintain as a registered foreign agent?

Every registrant is required to keep and preserve all materials with respect to those activities whose disclosure is required under FARA. The registrant should maintain comprehensive and accurate records related to all foreign principal

Як припинити реєстрацію?

Щоб припинити реєстрацію, зареєстрований агент повинен протягом 30 днів після завершення агентських відносин подати до Підрозділу FARA заключну заяву на бланку додаткової заяви за останній період агентських відносин. Заява має бути подана через портал FARA eFile на сайті FARA <https://www.fara.gov>. Реєстрацію буде припинено, коли агент повністю виконає свої зобов'язання за законом FARA.

Зареєстрований агент зобов'язаний повідомити Підрозділ FARA, з якого числа він бажає припинити реєстрацію. Якщо він цього не зробить, його реєстрація може стати простроченою.

Чи означає подання реєстраційної заяви дотримання вимог?

Факт подання реєстраційної заяви або доповнення до Підрозділу FARA не означає повного дотримання вимог FARA і не говорить про те, що Міністерство юстиції розглянуло її по суті. Міністерство юстиції все одно має перевірити подану заявку, щоб переконатися, що в ній усе правильно. Подання документів не виключає також судового переслідування за умисне неподання документів, неправдиву заяву або упушення істотного факту, що мали місце раніше.

БУХГАЛТЕРІЯ ТА ДОКУМЕНТАЦІЯ

Яку документацію я повинен вести як зареєстрований іноземний агент?

Усі зареєстровані агенти зобов'язані вести і зберігати всі матеріали, що стосуються діяльності, розкриття якої вимагається відповідно до FARA. Зареєстровані агенти зобов'язані вести всебічний і точний облік усіх своїх клієнтів-іноземних принципалів,

clients necessary to properly and fully provide the information required in the registration statement, supplemental statements, and other registration materials. The books and records must be kept and preserved in such manner as to render them readily accessible for inspection. Registrants are required to preserve such records for a period of three (3) years following termination of their registration.

What is an inspection?

FARA authorizes the Department of Justice to inspect registrants' books and records in order to better understand the activities conducted on behalf of foreign principals and validate their filings. Inspections are a tool used by the FARA Unit to assist in determining compliance under FARA. Officials of the National Security Division and the Federal Bureau of Investigation may inspect the books and records of registered agents.

What records must I provide to the FARA Unit during an inspection?

In accordance with 22 U.S.C. § 615, a registrant shall keep and preserve the following books and records:

All correspondence, memoranda, and other written communications to and from all foreign principals and all other persons, relating to the registrant's activities on behalf of, or in the interest of any of his foreign principals.

Original copies of all written contracts between the registrant and any of his foreign principals.

Records containing the names and addresses of persons to whom informational materials have been transmitted.

All bookkeeping and other financial records relating to the registrant's activities

необхідний для належного і повного подання інформації, яка повинна міститися в реєстраційній заяві, додаткових заявах та інших реєстраційних матеріалах.

Бухгалтерія та документація повинні вестися і зберігатися таким чином, щоб їх завжди можна було перевірити. Зареєстровані агенти зобов'язані зберігати такі записи протягом трьох (3) років після припинення реєстрації.

Що таке інспекція?

FARA надає Міністерству юстиції повноваження перевіряти бухгалтерію та документацію зареєстрованих агентів, щоб мати краще уявлення про діяльність, що ведеться від імені іноземних принципалів, і переконатися в достовірності поданих документів. Інспекції – це інструмент, використовуваний Підрозділом FARA для визначення відповідності вимогам FARA. Співробітники Відділу національної безпеки та Федерального бюро розслідувань можуть перевіряти бухгалтерію та документацію зареєстрованих агентів.

Які документи я повинен подати Підрозділу FARA під час перевірки?

Згідно з 22 U.S.C. § 615 зареєстровані агенти повинні вести і зберігати такі облікові книги і записи:

Усе листування, пам'ятні записки та інші письмові повідомлення, надіслані всім іноземним принципалам та всім іншим особам і отримані від них у зв'язку з діяльністю зареєстрованого агента від імені або в інтересах будь-кого з його іноземних принципалів.

Оригінали всіх письмових угод між зареєстрованим агентом і кожним з його іноземних принципалів.

Записи, що містять імена та адреси осіб, яким було передано інформаційні матеріали.

Усі бухгалтерські та інші фінансові документи, що стосуються діяльності зареєстрованого агента від імені всіх його іноземних

on behalf of any of his foreign principals, including canceled checks, bank statements, and records of income and disbursements, showing names and addresses of all persons who paid moneys to, or received moneys from, the registrant, the specific amounts so paid or received, and the date on which each item was paid or received.

If the registrant is a corporation, partnership, association, or other combination of individuals, all of the registrant's minute books.

Such books or records as will disclose the names and addresses of all employees and agents of the registrant, including persons no longer acting as such employees or agents.

Such other books, records, and documents as are necessary properly to reflect the activities for which registration is required.

How long must I keep my records?

While acting as agent of a foreign principal, a registrant must maintain all required records. Under certain circumstances, a registrant may receive permission from the National Security Division to dispose of records that are five or more years old.

A registrant must also keep and preserve copies of all records related to its FARA registration for three (3) years following termination of registration, in accordance with 22 U.S.C. § 615.

SEARCHING FARA RECORDS

How do I determine if someone is, or has been, registered?

The public may determine if an entity is, or has been, registered by using FARA's Browse Filings search tool on the FARA website, <https://www.fara.gov/>.

принципалів, включно з погашеними чеками, банківськими виписками, записами про надходження і виплати із зазначенням імен і адрес усіх осіб, які виплатили зареєстрованому агентові або одержали від нього гроші, а також конкретних виплачених або отриманих сум та дати сплати або одержання кожної суми.

Якщо зареєстрованим агентом є корпорація, партнерство, асоціація або інша група осіб, усі протоколи його зборів.

Таку бухгалтерську та іншу облікову документацію, яка дасть змогу дізнатися імена та адреси всіх співробітників і агентів зареєстрованого агента, включно з особами, які більше не є такими співробітниками або агентами.

Іншу бухгалтерську, облікову документацію, потрібну для належного відображення діяльності, що потребує реєстрації.

Як довго я повинен зберігати документацію?

Діючи як агент іноземного принципала, зареєстрований агент повинен зберігати всю необхідну документацію. За певних обставин зареєстрований агент може отримати дозвіл Відділу національної безпеки на знищення документації, якій п'ять або більше років.

Зареєстрований агент повинен також вести і зберігати копії всіх документів, що стосуються його реєстрації у зв'язку з FARA, протягом трьох (3) років після припинення реєстрації відповідно до 22 U.S.C. § 615.

ПОШУК ДОКУМЕНТІВ FARA

Як дізнатися, чи зареєстрована/або була колись зареєстрована фізична або юридична особа?

Громадськість може отримати ці відомості, скориставшись системою пошуку Browse Filings на вебсайті FARA, <https://www.fara.gov/>

Does the FARA Unit have a public research or reading room for researchers?

The FARA Unit maintains a public office, open for research from 11:00 AM to 3:00 PM, Monday through Friday, except for government holidays. The Unit provides customer service support and technical assistance on how to register through FARA eFile. The public office is located at 175 N Street, NE, Room 1.204, Washington, DC 20002.

Can the FARA Unit alert me to new registrations?

There is no option to set up alerts for newly-filed FARA registrations. The public is encouraged to use the Search Filings and Browse Filings tools available on the FARA website, <https://www.fara.gov/https://www.fara.gov/> to search FARA filings.

Is the FARA database searchable?

Yes. The FARA online database, found at <https://www.fara.gov/>, is searchable using FARA's two online search tools; Search Filings and Browse Filings. These work quickly to return specific registration filings and extensive and varied FARA registration information and statistics useful to researchers.

Search Filings: <https://efile.fara.gov/search>
This tool provides for browsing and searching of registration documents by field (e.g. Document Type, Registration Number, Registrant Name, Stamped/Received Date). It also supports a full-text search of available documents (PDF format), as well as allows additional data to be accessed in either bulk download format (e.g. CSV, XML) or via machine-readable API endpoints (e.g. CSV, XML, JSON).

Browse

Filings: <https://efile.fara.gov/browse>

This tool provides for searching active and

Чи є в Підрозділі FARA публічний читальний зал для дослідників?

Підрозділ FARA має громадську приймальню, яка відкрита з понеділка по п'ятницю, від 11:00 до 15:00, за винятком державних свят. Підрозділ надає підтримку клієнтам і технічну допомогу в реєстрації через портал FARA eFile. Громадська приймальня знаходиться за адресою: 175 N Street, NE, Room 1.204, Washington, DC 20002.

Чи може Підрозділ FARA повідомляти мені про нові реєстрації?

Опція сповіщення про нові заяви про реєстрацію, подані до FARA, відсутня. Ми рекомендуємо представникам громадськості користуватися системами пошуку Search Filings та Browse Filings на вебсайті FARA, <https://www.fara.gov/>.

Чи можливий пошук у базі даних FARA?

Так. Онлайн-база даних FARA за адресою <https://www.fara.gov/> доступна для пошуку за допомогою двох інструментів FARA, Search Filings та Browse Filings. Ці пошукові системи дають змогу швидко знайти конкретні реєстраційні документи, а також велику й різноманітну реєстраційну інформацію і статистику FARA, корисну для дослідників.

Search Filings: <https://efile.fara.gov/search>

Цей інструмент дає змогу переглядати та шукати реєстраційні документи за різною тематикою (наприклад, Тип документа, Реєстраційний номер, Ім'я/Назва зареєстрованого агента, Дата реєстрації/отримання документа). Він також підтримує повнотекстовий пошук за наявними документами (формат PDF) і дає змогу отримувати доступ до додаткових даних у форматі масового завантаження (наприклад, CSV, XML) або через машинозчитувані кінцеві точки API (наприклад, CSV, XML, JSON).

Browse Filings: <https://efile.fara.gov/browse>

Цей інструмент дає змогу шукати поточну та

historical information by registrant, short form registrant and foreign principal.

історичну інформацію щодо зареєстрованого агента, у т.ч. зареєстрованого за скороченою формою, та іноземного принципала.

INFORMATIONAL MATERIALS

ІНФОРМАЦІЙНІ МАТЕРІАЛИ

What are informational materials?

Що таке інформаційні матеріали?

Informational materials are items, in both physical and electronic form, that an agent disseminates in interstate commerce on behalf of the foreign principal. Informational materials must contain the sort of labeling that Section 614(b) of FARA requires. The appropriate labeling is known as the “conspicuous statement.”

Інформаційні матеріали – це матеріали як у фізичній, так і в електронній формі, що їх поширює агент від імені іноземного принципала в ході торгівлі між штатами або з іншими країнами. Інформаційні матеріали повинні містити маркування згідно з вимогами статті 614(b) FARA. Таке маркування відоме як «заява на видному місці».

Section 614(a) of FARA requires agents to file all informational materials with the FARA Unit regardless of means of dissemination.

Стаття 614(a) FARA вимагає, щоб агенти подавали всі інформаційні матеріали до Підрозділу FARA незалежно від способу поширення.

Does FARA limit an agent’s right to publish informational materials for a foreign principal?

Чи обмежує FARA право агента публікувати інформаційні матеріали для іноземного принципала?

No. FARA does not limit or regulate the content of speech or messaging.

Ні. FARA не обмежує і не регулює зміст усних або письмових повідомлень.

What should the conspicuous statement say?

Що має бути сказано в «заяві на видному місці»?

The following language must be included in the conspicuous statement in order to comply with 22 U.S.C. § 614 (b):

Відповідно до статті 22 U.S.C. § 614 (b) «заява на видному місці» повинна містити таке формулювання:

This material is distributed by (name of registrant) on behalf of (name of foreign principal). Additional information is available at the Department of Justice, Washington, DC.

Цей матеріал поширюється (ким – ім’я/назва зареєстрованого агента) від імені (ім’я/назва іноземного принципала). Додаткову інформацію можна отримати в Міністерстві юстиції, Вашингтон, округ Колумбія.

What are the general requirements for filing informational materials?

Які загальні вимоги до подання інформаційних матеріалів?

In accordance with 22 U.S.C. § 614(a), an agent must file informational materials with the FARA Unit, within 48 hours of transmittal.

Згідно з 22 U.S.C. § 614(a), агент зобов’язаний подати інформаційні матеріали до Підрозділу FARA протягом 48 годин від початку їх передавання.

How do I file informational materials with the FARA Unit?

Informational materials in the form of prints and any other format reasonably adapted to print should be filed electronically by uploading the informational materials through FARA eFile.

How do I file informational materials that are not reasonably adapted to print?

Informational materials that are not reasonably adapted to print, such as broadcasts and videos, may be filed with the FARA Unit utilizing electronic media, such CDs, DVDs, or thumb drives.

How do I file copies of social media?

Informational materials in the form of social media posts may be filed using the FARA eFile portal as PDFs.

How do I label radio broadcasts?

Informational materials that are broadcast shall be audibly introduced with a recitation of the required conspicuous statement.

How do I file copies of radio broadcasts?

Informational materials in the form of television or radio broadcasts, videos, audios, and the like shall be filed utilizing electronic media, such CDs, DVDs, or thumb drives with the FARA Unit, on a monthly basis.

How do I label television, film, video, web-based broadcasts?

Informational materials in the form of television, film, video, or web-based

Як я можу подати інформаційні матеріали до Підрозділу FARA?

Інформаційні матеріали (i) у вигляді друкованих відтисків або (ii) в будь-якій іншій формі, достатньо пристосованій для друку, подаються електронним способом шляхом їх завантаження через портал FARA eFile.

Як подати інформаційні матеріали, не пристосовані для друку?

Інформаційні матеріали, не пристосовані для друку, як-от теле- і радіопередачі та відео, можна подавати до Підрозділу FARA на електронних носіях, таких як CD, DVD або USB- флеш-накопичувачі.

Як подати копії соціальних медіа?

Інформаційні матеріали у вигляді постів у соціальних мережах можна подавати через портал FARA eFile у форматі PDF.

Як маркувати радіопередачі?

Інформаційні матеріали, що передаються в ефір, повинні починатися з добре чутого мовного відтворення обов'язкової «заяви на видному місці».

Як подавати копії радіопередач?

Інформаційні матеріали, що передаються в ефір у вигляді теле- або радіопередач, відео, аудіо тощо, подаються до Підрозділу FARA щомісяця на електронних носіях, таких як CD, DVD або USB-флеш-накопичувачі.

Як маркувати теле-, кіно-, відео- та Інтернет-передачі?

Інформаційні матеріали у вигляді теле-, кіно-, відео- або Інтернет-передач повинні

broadcasts shall be introduced by the required conspicuous statement. The statement should appear as a chyron or other visual means and should remain visible for a period of time reasonably adapted to ensure that it can be read.

Informational materials disseminated by still or motion picture film must contain the conspicuous statement at the beginning of such film.

How do I file television, film, video, web-based broadcasts?

Informational materials in the form of television, film, video, or web-based broadcasts, shall be filed on a DVD and delivered to the FARA Unit on a monthly basis.

Unless specifically directed to do so by the Assistant Attorney General, a registrant is not required to file a copy of a motion picture, so long as he files monthly reports on its dissemination. In each case the registrant shall submit to the FARA Unit evidence showing the required label or submit an affidavit certifying that the required label has been made a part of the film.

Does registration affect the content of the material I prepare and/or disseminate?

Registration under FARA does not affect the content of any material, including broadcasts or publications that emanate from a foreign source. Upon registration, the foreign source and the agent may continue producing, broadcasting and otherwise disseminating the content of their choosing, provided that the material disseminated, including any broadcast, is accompanied by a requisite disclosure statement.

починатися з обов'язкової «заяви на видному місці». Заява має з'являтися у вигляді субтитру або іншого зображення і залишатися видимою протягом достатнього часу, щоб її можна було прочитати.

Інформаційні матеріали, що розповсюджуються у вигляді фільму, який складається зі статичних або рухомих зображень, повинні містити «заяву на видному місці» на початку такого фільму.

Як подавати теле-, кіно-, відео- та Інтернет-передачі?

Інформаційні матеріали у вигляді теле-, кіно-, відео- або Інтернет-передач повинні бути записані на DVD і доставлятися до Підрозділу FARA щомісяця.

За відсутності особливої на те вказівки помічника генерального прокурора зареєстрований агент не зобов'язаний подавати копії кінофільмів, якщо щомісяця подає звіт про їх розповсюдження. У кожному випадку зареєстрований агент надає Підрозділу FARA докази наявності обов'язкового маркування або подає письмову заяву під присягою, що обов'язкове маркування було включено до фільму.

Чи впливає реєстрація на зміст створюваних та/або поширюваних мною матеріалів?

Реєстрація у зв'язку з FARA не впливає на зміст будь-яких матеріалів, що походять з іноземного джерела, включно з передачами та публікаціями. Після реєстрації іноземне джерело та агент можуть продовжувати продукувати, транслювати та іншим чином поширювати матеріали за своїм вибором за умови, що поширювані матеріали, включно з будь-якими передачами, супроводжуються передбаченими законом обов'язковою заявою/маркуванням.